DZIENNIK WARSZAWSKI

Nr. 216. Wtorek, 30 Września (12 Października). 1869 r.

Dziennik wychodzi codziennie oprócz Świąt uroczystych i Niedziel. - Prenumerata przyjmuje się w Warszawie i urzędach Pocztowych; w Warszawie przyjmuje się tak w głównym kantorze Dyrekcji przy ulicy Miodowej N. 487, jak i w innych miejskich kantorach.—Prenumerata w Warszawie rocznie rsr. 8;—półrocznie rsr. 4;— kwartalnie rs. 2;—miesięcznie kop. 67.—Bez odnoszenia prenumerata nie przyjmuje się. — Za odnoszenie do domu, dopłaca się miesięcznie kop. 5;—w Urzędach Pocztowych: rocznie rs. 10;—półrocznie rsr. 5; -kwartalnie rsr. 2 kop. 50 i na te tylko termina przyjmuje się prenumerata; w głównym zaś kantorze można prenumerować po tejże cenie na te same termina, a na inne po kop. 92 na miesiąc.

Rok 6.

Obwieszczenia przyjmują się za opłatą od wiersza druku: za 1-krotne obwieszczenie kop. 6; za 2-krotne kop. 9; za 3-krotne kop. 12.—Artykuły nadesłane do zamieszczania bez wskazania warunków ze strony autora, przechodzą do zupełnego rozporządzenia Dyrekcji.—Artykuły nieprzyjęte, będą zwracane tylko na osobiste żądania i zachowywane będą 3 miesiące; przyjęte, w razie potrzeby podlegają skróceniom. - Listy przyjmują się tylko frankowane. — Artykuły i ogłoszenia nadsyłane do zamieszczenia *tegoż samego dnia*, powinny być dostawiane do Redakcji przed godziną 9 z rana.—Redakcja otwartą jest dla osób mających interesa, codziennie, oprócz dni świątecznych, od godziny 12 do 1 po południu.

SPIS RZECZY.

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa, d. 30 Września (12 Paździer.)

Udzielenie przywilejów.—Udzielone zostały przywileje dziesięcioletnie: 1) mieszczaninowi Konstantemu *de Skrochowskiemu*, na warsztat do cięcia podkładów; 2) synowi kupca Janowi *Tyranowowi*, na aparat do niesienia pomocy celem zapobiegania wypadkom nieszczęśliwym na drogach żelaznych; 3) domowi handlowemu *L. Bauer i spółka*, i cudzoziemcowi Janowi *Russo*, na szczególnego rodzaju plecionki druciane do butelek i innych naczyń z napojami. (*Goniec Urzęd.*).

W rozkazie p. o. Prezydenta do Zarządu miasta Warszawy za N. 207 zamieszczono: Warszawska Izba Skarbowa, odezwą z d. 17 Września b. r. za N. 5269 zawiadomiła Magistrat, że przy ogólnej rewizji w mieście Warszawie zakładów handlowych, okazało się: że prawie połowa handlujących i rzemieślników albo wcale nie posiadają dokumentów, albo zaopatrzyli się w nieodpowiednie ich procederom i rzemiosłu; w skutku czego, osoby, które niepostarają się o nabycie na rok bieżący, należytych świadectw handlowych, stosownie do prowadzonego przez nich handlu i rzemiosła, w razie wykrycia, podczas ogólnej rewizji, niezważając na małoważność handlu lub procederu i niezamożność, ulegną karze pieniężnej, ustanowionej §§ 112, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121 i 123 Ustawy i oprócz tego, zakłady ich zgodnie z § 135, po otrzymaniu w Izbie Skarbowej protokułu o przekroczeniu, nieczekając nawet decyzji, będą natychmiast zamknięte.

Przytem Izba Skarbowa nadmieniła: że oprócz handli i procederów prowadzonych zupełnie bez dokumentów, dostrzeżono najwięcej jeszcze niedokładności jak następuje:

1) Sklepy z drobiazgową sprzedażą towarów, chociaż nie wyszczególnionych w tabeli do § 11-go, utrzymywane są za świadectwami i biletami drobiazgowego handlu, zamiast przepisanego § 33 Ustawy za swiadectwami i biletami gildji 2-ej (ceny 72 rs.)

2) Małe sklepy i sklepiki z drobną sprzedażą, utrzymywane są wyłącznie za biletami na handel drobiazgowy, zamiast przepisanego § 40 Ustawy, świadectwa i biletu na handel drobiazgowy (ceny 26 rs.), albowiem za biletem dozwolonem jest uskuteczniać sprzedaż, tylko z ruchomych pomieszczeń i miejsc, nie mających i postaci i znaczenia izb (uwaga 3 do § 40).

3) Kawiarnie, restauracje i zakłady, gdzie się sprzedają obiady, za świadectwami na handel mieszczański, zamiast przepisanego § 24-m, w punkcie IV i § 40-m, świadectwa i biletu na handel drobiazgowy (ceny 26 rs.)

4) Zakłady robotnicze i znajdujące się przy nich sklepy do sprzedaży wyrobów nietylko z własnych i cudzych fabryk pochodzących, a nadto innych towarów, ruskich i zagranicznych, oraz z materjałami dowolnego wyboru do wyrobów, jako to: cukiernie, fryzjernie, modniarki, zegarmistrze, jubilerowie, fabryki fortepjanów i powozów, powiększej części posiadają tylko dokumenta na prowadzenie procederu, stosunkowo do liczby robotników, wówczas, kiedy na mocy rozporządzenia JW. Ministra Finansów, z dnia 29 Kwietnia 1865 roku za N. 3140, powinni posiadać świadectwa i bilety gildji 2-ej (ceny 72 rsr.), bez względu na ilość robotników.

5) Zakłady robotnicze i sklepy przy nich z wyprzedażą własnych wyrobów, także utrzymywane są za dokumentami na prawo prowadzenia procederu, odpowiednio do liczby robotników; wówczas kiedy stosownie do § 41 ,,Zakłady robocze z liczbą robotników od 1 do 16 i przy nich sklepy z wyprzedażą gotowych wyrobów, powinny być utrzymywane za świadectwem i biletem na handel drobiazgowy" (ceny 26 rsr.), odpowiednio do liczby robotników, na mocy punktów *a*, *b* i *w* tego paragrafu, biorą się świadectwa w takim tylko razie, jeżeli nie ma sklepu.

6) Zakłady robotnicze, mające uczni lub kuzynów bez robotników najemnych, zaopatrzyli się w świadectwa na handel mieszczański, wówczas kiedy w myśl § 45, za temi świadectwami można prowadzić proceder, tylko z członkami swojej rodziny a nie z uczniami i kuzynami, a zatem powinni posiadać świadectwo z $^1/_2$ opłaty stosownie do punktu IV, § 41 (ceny 9 rsr.)

7) Majstrowie pracujący bez robotników i uczni, z obstalunku dla innych zakładów, pracują zupełnie bez dokumentów a powinni koniecznie posiadać żądane § 46 świadectwa na handel mieszczański (ceny 2 rub. 50 kop.), jako majster pracujący w rodzaju właściciela a nie robotnika; jeżeli zaś ma przy sobie uczni i kuzynów, to stosownie do § 41 świadectwa z $^1/_2$ opłaty (ceny 9 rub.)

8) Handlujący i zarządzający zakładami, prowadzonemi na mocy świadectwa na handel drobiazgowy, członkowie familji, powinni mieć świadectwa subjektów handlowych klasy 2-ej (ceny 5 rub.), ponieważ świadectwa na handel drobiazgowy, nie dają żadnych praw osobistych, a bez subjektowych świadectw mogą zajmować się handlem tylko członkowie rodziny, kupcy zapisani do świadectw kupieckich (§ 64), w przeciwnym razie i wyżwzmiankowane osoby powinny brać ustanowione świadectwa dla subjektów handlowych.

9) Wszyscy subjekci i subjektki, nie posiadają umowy najmu, która powinna być spisana na papierze stemplowym, stosownie do ceny najmu i poświadczona, a zarządzający zakładami winni być zaopatrzeni w plenipotencje.

W skutku czego, Prezydent miasta poleca Komisarzom Administracyjnym, zawiadomić niezwłocznie wszystkich handlujących i rzemieślników o niniejszem rozporządzeniu Izby Skarbowej Warszawskiej, dla wiadomości i stosownego wykonania.

W rozkazie p. o. Warszawskiego Ober - Policmajstra do Policji Wykonawczej zamieszczono: Przy rozpoznawaniu śledztw w przedmiocie nieuległości okazywanej przez osoby prywatne niższym stopniom policji, przy spełnianiu przez nich obowiązków służbowych, przyczem często zdarza się, że policja doświadcza zniewag i pokrzywdzeń ze strony mieszkańców, okazuje się, iż w niektórych razach powód do takich czynów nastręczają sami oficjaliści policyjni, w skutek własnej nieroztropności i nietrafnego postępowania, w szczególności zaś przy zajściu z pijanemi. Dla zapobieżenia temu na przyszłość, powołując się na rozporządzenie Oberpolicmajstra z d. 18 (30) lipca 1868 r. za Nr. 95151, polecam rozporządzenie to w obec zebranych wszystkich uczastkowych naczelników i komend po cyrkułach przeczytać, zapowiedziawszy przytem, że jeżeli będą miały miejsce zdarzenia nieuległości ze strony osób prywatnych, połączone z pokrzywdzeniem służby policyjnej, nietrafnym postępowaniem onej wywołanem, to niezależnie od ukarania według całej surowości prawa winnych, i stopnie policyjne ulegną odpowiedzialności. — Tutejsi przedsiębiercy wywózki nieczystości sposobem zwyczajnym, od niejakiego czasu zaczęli wywozić nieczystości za rogatki: Mokotowską, Jerozolimską i Wolską na pola okoliczne. W skutku czego i z uwagi, że dopełniający oczyszczanie kloak sposobem zwyczajnym za pomocą beczek, obowiązani są wywozić nieczystości, jedynie za rogatkę Marymontską, w celu wylewania takowych do rzeki Wisły, wywożenie zaś za powyżej wspomnione rogatki nieczystości dozwolono jest jednej tylko kompanji nawozu rolniczego, gdzie ona posiada urządzoną fabrykę pudretów na wydzierżawionem od władzy inżynierskiej polu; magistrat m. Warszawy, polecił służbie rogatkowej ściśle przestrzegać, ażeby wywożenie nieczystości, zwyczajnemi beczkami przez wspomnione rogatki dopuszczanem nie było. Podając o tem do wiadomości policji, polecam komisarzom cyrkułowym, o rozporządzeniu Magistratu uprzedzić za pokwitowaniem przedsiębierców wywózki nieczystości sposobem zwyczajnym, a nadto zalecić podwładnej sobie służbie policyjnej, ściśle przestrzegać wykonania takowego rozporządzenia; niestosujących się zaś przedsiębierców, przedstawić do kary pieniężnej.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa, 30 Września (12 Października).

W Paryżu jeszsze nie ustały zupełnie obawy manifestacji w dniu 14 (26) października, jakkolwiek przeciwko niej oświadczyli się prawie wszyscy deputowani opozycji i pierwszy twórca tego projektu, hr. Kératry, cofnął go publicznie. Obawiają się tam, aby pomimo nie brania udziału w zapowiedzianej manifestacji przez deputowanych, nie przemienili jej na zbiegowisko robotnicy warsztatów paryzkich, podżegani przez wysłańców stronnictwa ultra-rewolucyjnego. Prawie pewnem jest, że rząd zapomocą środków jakiemi rozporządza, byłby w stanie poskromić ewentualne rozruchy, ale może się stać i przeciwnie, gdyż w walkach domowych trzeba być przygotowanym na nieprzewidziane wypadki. W każdym jednak razie manifestacja ta miałaby zgubne następstwa, bo poskromienie zaburzenia dałoby powód reakcji do domagania się cofnięcia poczynionych niedawno ustępstw i mogłoby doprowadzić do powrotu dyktatury i osobistego rządu, zaś w przeciwnym razie niezawodnie ogłoszonaby została rzeczpospolita, a Francja nie jest wcale dostatecznie dojrzałą do wprowadzenia u siebie tego kształtu rządu. Z tego powodu wszystkie liberalne, a nawet i republikańskie dzienniki paryzkie, z wyjątkiem jedynie *Le Rappel* i *La Reformę*, usiłują przeświadczyć opinję publiczną o bezużyteczności a nawet niebezpieczeństwie ulicznej manifestacji, mogącej narazić uzyskane nabytki.

Kwestja badeńska zajmuje jeszcze opinję publiczną. *Journal de Francfort* podając szczegóły o układach pomiędzy Prusami a Badenem w przedmiocie wejścia tego ostatniego do Związku północno - niemieckiego, zamieścił rozbiór noty gabinetu pruskiego do posła pruskiego w Karlsruhe hrabiego Flemminga, w której gabinet ten oświadcza, iż z przyjemnością będzie widział w południowych Niemczech ruch w celu złączenia się z północnemi, ale nie uważa obecnej chwili za właściwą do urzeczywistnienia tych dążeń. Prusy po zwycięztwie pod Sadową mogły były przekroczyć Men, a jeżeli tego nie uczyniły, to dla

tego, iż znały usposobienie Niemiec południowych, które jeszcze nie mogło się zmienić. Państwa południowe nie są skłonne do ustępstw koniecznych dla ich wejścia do Związku północno-niemieckiego; dopóki życzenie tego wejścia nie będzie powszechne na południu, Prusy nie wezmą inicjatywy w układach w tym duchu. Dla tego gabinet berliński polecił hr. Flemmingowi, aby oznajmił rządowi badeńskiemu iż Prusy na teraz nie przyjęłyby jego żądania co do wejścia do Związku północnego, lecz żeby mu doradził aby tymczasowo starał się ujednostajnić prawa i instytucje swe z prawami i instytucjami Związku północno-niemieckiego. Jakkolwiek nota ta uznana została za podrobioną, odbija ona dokładnie usposobienia gabinetu berlińskiego, jak to wskazuje jego organ *Provinzial Corresp.*, w którym powiedziane jest, że obecnie jeżeli nie ma Związku pomiędzy południem a północą *de jure*, to istnieje on *de facto*. „W jaki sposób”, powiada to pismo—„można zrozumieć, że państwa południowe, które w konwencjach wojskowych zawartych z Prusami i Związkiem północno-niemieckim znajdują siłę i bezpieczeństwo, jakich same przez się nie posiadały, że te państwa, którym jedność handlowa związku celnego zabezpiecza interesa materjalne, które mogą zastosować u siebie wszelkie reformy prawodawcze i administracyjne Związku północnego, jakim sposobem zrozumieć, że te państwa uskarżają się na swe odosobnienie, i uznają za nieznośne położenie, które dawszy im główne, niezbędne pod względem narodowym, pozostawia przed nimi, dla osiągnięcia reszty, przyszłość swobodnie i pewnie otwartą?”

Nowe przepisy wydane w Turcji, co do poddanych zagranicznych, narażające ich na wyjątkowe położenie i osobne ciężary, przeciwne umowom międzynarodowym, wywołały reklamacje mocarstw, które opierając się na kapitulacjach, oznajmiły, iż nie uznają ważności tych przepisów.

Telegramy

DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

Paryż, *10 października (28 września)*. Spodziewana jest zbiorowa manifestacja deputowanych lewicy; na wczorajszem posiedzeniu rady gabinetowej, zajmowano się projektami do prawa, dotyczącemi zmniejszenia akcyzy, wyboru merów i rad municypalnych. — W Aubin nie zaszły nowe rozruchy.

Paryż, *11 października (29 września)*. Cesarz nie uznał za niezbędne obsadzić stanowisko dowódcy szóstego korpusu armji; sztab został rozwiązany.

Bukareszt, *11 października (29 września)*. Tutejszy ajent Związku północno-niemieckiego Kaiserlingk został mianowany posłem w Konstantynopolu.

Karlsruhe, *11 października (29 września*. Izba deputowanych przyjęła zawarty ze Związkiem północnym traktat w przedmiocie dowolnej służby wojskowej w armji bądź badeńskiej, bądź związkowej.

(*Correspondenz Büreau*).

Wiadomości telegraficzne.

* *Odesa, 24 września (6 października)*. Przyjazd Najjaśniejszego Pana do Odesy spodziewany jest 7 (19) października. Wczoraj w nocy przyjechał do Odesy Jego Cesarska Wysokość Wielki Książę Mikołaj Mikołajewicz młodszy, który udał się ztąd tegoż dnia do Petersburga. — Hrabia Bobrinski, zarządzający ministerstwem dróg komunikacji, wyjedzie z Odesy do Petersburga. (*Birż. Wied.*)

* *Moskwa, 25 września (7 października)*. Dziś przejeżdżał przez Moskwę do Petersburga Jego Cesarska Wysokość Wielki Książę Włodzimierz Aleksandrowicz. (*Tamże*).

* *Dubrownik (Raguza), 8 października (26 września)*. Włościanie z okolic Cattaro, niechcąc poddać się nowemu prawu o poborze do wojska, stawiają opór zbrojny. W starciu, które zaszło koło Dragali z oddziałem wojsk posłanym przeciw zbuntowanym włościanom, kilka osób poległo lub odniosło rany. (*Cor. Hav. Bul.*)

---

* (Tydzień giełdowy). *D. 27 września (9 października)*. Giełda berlińska miała się po regulacji wrześniowej na baczności; nie łatwa ona i tak do zachęcenia przy swym ociężałym sposobie postępowania, tembardziej, kiedy drogo nabyła nowe jakie doświadczenie. By więc oprzeć się pokusom spekulacji na papiery austrjackie i utrudnić zarazem odpływ gotówki brzęczącej i drogiego metalu do Wiednia, podniosła u siebie stopę dyskonta bankowego na 5%, jakiego to środka tam bardzo rzadko się chwytają. Fluktuacje kursowe w Petersburgu i możność zręcznego wyzyskiwania takowych, spowodowały chętniejsze zainteresowanie się w Berlinie ruskiemi i tutejszemi wartościami, z czegośmy o tyle skorzystali, że po różnych drobniejszych z dnia na dzień odmianach, w końcu tygodnia kurs biletów bankowych podniósł się o $^1/_4$%, weksli warszawskich o $^1/_8$%, weksli petersburgskich o $^5/_8$ i $^3/_8$%, listów zastawnych i listów likwidacyjnych o $^7/_8$%, akcij warszawsko-wiedeńskich o $1\,^1/_4$ tal., akcij wielkiego towarzystwa o $6\,^1/_4$%, a pożyczki premjowej o $9\,^3/_1$, $9\,^1/_2$%. Przy konkurencji Warszawy na giełdzie berlińskiej z Petersburgiem i innemi miastami handlowemi cesarstwa, poprawa tych kursów w Berlinie nie przyniosła w tym tygodniu dla giełdy naszej żadnej korzyści, gdyż co do naszych papierów publicznych, mamy u siebie kursa wyższe od berlińskich, a co do stopy miennego, ulegamy przewadze ogromnych zapotrzebowań remes zagranicznych giełdy petersburgskiej, które nie pozwalają na obniżenie ich kursów. Pozostaje nam tylko jeden środek zaradczy, wywóz produktów krajowych i własne trasowania za ich wartość, których większą obfitością zrównoważyć tylko możemy bilans naszych stosunków wzajemnych z zagranicą. Interesa wywozowe wprawdzie zawiązują się i przygotowują, każda rzecz wszelako potrzebuje czasu należytego do swego rozwinięcia i dla tego jeszcze skąpo mieliśmy trasowań w tym tygodniu, a zapotrzebowania nasze przeciwnie były większe jak tygodnia poprzedniego, dowóz zaś remes z Rygi i Odesy po odpowiednich kursach zupełnie ograniczony. Te okoliczności razem wzięte nie przyczyniły się do obniżenia naszych kursów wekslowych, a w obec dokonanych w tym tygodniu obrotów, tylko objawieniu się choć małej liczby trasowań na Gdańsk zawdzięczyć należy, że kurs weksli pruskich pozostał na wysokości zeszłotygodniowej (117,60—117,45), zaś kurs weksli na Londyn podniósł się o $^1/_{12}$, $^1/_6$% (z 8, $7\,^1/_2$ na 8, 8), na Paryż o $^1/_5$% (z 96, 30 na 96, 45), tylko kurs weksli wiedeńskich obniżył się o $^1/_3$% (z 98, 10 na 97, 80). Ruch w papierach publicznych w tym tygodniu co do sumy tranzakcij dokonanych był większy od obrotu tygodnia poprzedniego, ale ograniczył się co do liczby przedmiotów traktowanych, wyłącznie do listów zastawnych, listów likwidacyjnych i pożyczki premjowej. Listy zastawne pierwszej serji dopiero w ostatnich dniach tygodnia traktowano, dla braku wykazu numerów wylosowanych; listy serji drugiej zaś kupowano z podwyżką kursu o $^1/_3$, $^1/_2$% (z 90,15—89, 65 na 90,49—90,14), przewyżka serji pierwszej nad drugą utrzymała się jeszcze i po losowaniu, ale już nie $^2/_3$%, tylko $^1/_3$% wynosi. Listy likwidacyjne miały swe powodzenie w tym tygodniu i kurs ich podniósł się o dalsze $^{11}/_{12}$% (z 75—74, 67 na 75, 91—75, 58), kupowano je też w znacznie większej ilości od listów zastawnych. Pożyczkę premjową pierwszej emisji kupowano przy znacznych fluktuacjach kursowych, jakie codziennie raporta giełdowe petersburgskie i berlińskie donosiły, z różnem powodzeniem, tak w sztukach gotowych jak i na dostawę późniejszą; nie na wielkie się spekulacja nasza puszcza sumy, jednakże korzysta z odmian zachodzących w usposobieniu dla tego papieru; czy szczęśliwie lub z korzyścią, późniejsze rezultata wykażą. Podwyżka kursu w końcu tygodnia wynosiła u nas 15 i 14%, przechodząc ostatnie notowania petersburgskie. Z akcij kolei żelaznych ofiarowano wprawdzie warszawsko-wiedeńskie, bydgoskie i terespolskie, tranzakcje wszelako tych papierów nie przyszły do skutku. (*Gaz. Hand.*)

* (Wiadomości gospodarskie). Podług korespondencji z m. września r. b. z powiatu rawskiego (gubernja petrokowska) do *Gaz. Pol.*, urodzaj pszenicy w okolicach tamtejszych nie był szczególny, z powodu niezdatnego gruntu pod uprawę tego ziarna; żyto zaś i wiosenne zasiewy dobre. Ceny zboża jednakże są w ogóle dość wysokie. Bydło gospodarstw tamtejszych dość nędznie się przedstawia. Zaś w okolicach powiatu nowo-radomskiego tejże gubernji, rok bieżący, jak w wielu innych okolicach kraju, odznaczył się silnemi burzami, nawałnymi deszczami i gradami, które w kilku gospodarstwach znaczne zrządziły szkody. Zbiory jednakże tak zboża jak i siana dość pogodnie ukończono, jakkolwiek siana i koniczyny daleko mniej aniżeli w latach poprzednich. Oziminy, pomimo że w polu dobrze się przedstawiały, przy sprzęcie okazały się rzadkie, a szczególniej żyta. W pszenicy robaki zrządziły znaczne szkody. Owsy w ogóle dobre; grochy wyśmienite; tatarki i jęczmiona nie szczególne; łubiny nader piękne i wyrosłe. Siewy ozimin już na ukończeniu; a w gospodarstwach posiadających gorzelnie rozpoczęto na dobre kopanie kartofli; jaki będzie ich plon, dotąd stanowczo powiedzieć nie można. Bydło w niektórych miejscowościach choruje na pyski i racice, jednakże przebieg choroby jest łagodny. Ceny zboża w okolicach tamtejszych są niezbyt wysokie, i ciągle jeszcze się obniżają: za korzec pszenicy płacą rs. 7 k. 50, żyta rs. 4 k. 5, jęczmienia rs. 3 k. 90, owsa rs. 1 k. 50, kartofli k. 60. — W okolicach m. Kałuszyna (powiat nowo-miński, gub. warszawska) podług korespondencji z dnia 24 września (6 października) do *Gaz. Handlowej*, zasiewy wyglądają pięknie i obiecująco, żyto wcześnie posiane i rzepak okryły się bujną zielonością. Siewy jeszcze w zupełności nie pokończone. Najważniejszem obecnie zajęciem gospodarzy jest kopanie kartofli, które miejscami już ukończono. Ogólnie biorąc urodzaj kartofli jest tam dobry, są one piękne, mączne i dobrze się przechowują. Po kilkodniowej pogodzie i cieple, powietrze znacznie się ochłodziło i przepadające kilka razy dziennie deszcze, przypominają dokładnie jesień. Na ostatnim targu płacono za korzec pszenicy rs. 6, żyta rs. 3 k. 60, owsa rs. 1 k. 80, grochu rs. 3, jęczmienia rs. 2 k. 85, gryki rs. 2 k. 10, kartofli k. $67\,^1/_2$, pud siana k. $22\,^1/_2$. Z wszystkiego jednak ziarna owies ma najwięcej kupców. — W powiecie lubelskim (gubernja lubelska) sprzęt wszelkich zbóż tak ozimych jak i jarych zupełnie ukończony, również siewy oziminy. Robotnika do żniwa płacono po kop. 45 dziennie, do kopania kartofli po k. $22\,^1/_2$. Na ostatnim targu płacono za korzec pszenicy rs. 5 k. 75, żyta rs. 3 k. 15, jęczmienia rs. 2 k. 75, owsa rs. 1 k. 90, grochu polnego rs. 3 k. 30, tatarki rs. 3 k. 15, rzepaku rs. 7 k. 25, pud siana k. 35, pud słomy k. $27\,^1/_2$, korzec kartofli rs. 1 k. 5.

* (**Kurjerek**). Autorowie dramatyczni i artyści prowincjonalni, uskarżali się zwykle na wszystkie poprzednie dyrekcje tutejszych teatrów, że one tak niegościnnie jakoby traktowały nowe, oryginalnie napisane sztuki i prowincjonalnych debiutantów pochopy... Dziś już na to wyrzekać nie mogą! Gorliwy, chętny i doskonale pojmujący swoje zadanie, kierownik teraźniejszej dyrekcji, usunął wszelkie jednym i drugim przeszkody: każda nowa oryginalna sztuka, byle tylko zawierała w sobie, choć drobny promyczek talentu, i każdy nowy debiutant, choć i bez talentu nawet, doznają najzupełniejszej gościnności, której nawet, niekiedy nadużywają niestety! Ten wstęp tak długi, zamkniemy krótkiem na teraz wspomnieniem o wczorajszym debiucie p. Konopki, aktora prowincjonalnych teatrów, który w roli Erazma w „Mężu i konkurencie” Korzeniowskiego, wystąpił przed nieliczne zebraną publicznością i dowiódł że... nie posiada żadnych warunków któreby mu powodzenie w obec wykształconych widzów zapewnić mogły. Słyszeliśmy że p. Konopka ma jeszcze probować szczęścia w dwóch innych rolach, z których jedna, arcy efektowna, Robina, w Pamiętnikach Szatana — lecz mniemamy że po wczorajszym debiucie cofnie się od tego zamiaru i nie będzie miał serca żądać od najgościnniejszej nawet dyrekcji, ażeby dogodziła życzeniom, które ani jej ani debiutantowi żadnej nie przyniosą korzyści.

— Sezon koncertów otworzy się pierwszym, nader sympatycznym, gdyż urządzonym przez wszystkich prawie obecnych tu obojej płci elewów, p. Jana Quattriniego na rzecz tego zasłużonego od lat trzydziestu dyrektora opery tutejszej. Pan Quattrini w ciągu długoletniej służby lirycznej scenie warszawskiej, wystawił przeszło 70 nowych oper a jako przewodnik szkoły śpiewu, wykształcił cały młodszy personel opery miejscowej—z pod jego bowiem kierunku wyszły i obecne primadony nasze pani Dowiakowska i panna Kwiecińska, oraz pp. Filleborn, Kozieradzki, Prochazka, Ziołkowski i Cieslewski. Panie Leśniewska i Zawiszanka oraz p. Władysław Müller, śpiewający z powodzeniem na zagranicznych scenach, także wyszli ze szkoły zasłużonego dyrektora. Słuszna więc, że obecni tu wychowańcy jego, ofiarują swoje talenta na usługi nauczyciela. Koncert ten dany będzie niebawem, podobno w przyszłą niedzielę w sali redutowej a składać się ma przeważnie z nowych, całkiem nieznanych publi-

czności tutejszej utworów—rozumie się, że oprócz artystów, orkiestra teatru i chóry uczestniczyć w nim będą.

— Scena teatru rozmaitości, ogołocona teraz z komedij, które dla dogodzenia licznym zwolennikom p. Modrzejewskiej, przedstawiane są na wielkiej—zaczyna się wzbogacać utworami z lirycznej i cheorograficznej dziedziny. Do dawniej już przeniesionego na nią „Flisa” Moniuszki, przybędzie tam również „Verbum nobile” tegoż kompozytora. Przed trzema dniami przedstawiano na niej dwie operetki: „Małżeństwo przy latarniach” i „Załogę okrętową” oraz divertissement tancerskie, a obecnie jest mowa o przetranzlokowaniu tamże i „Cyrulika Sewilskiego”, który zresztą mieścił się był już w tych ciasnych ramach, w czasie pobytu w Warszawie pierwszej trupy włoskiej, do której wchodzili: pani Assadri, tenor Castigjano, basista Torre i inni.

— Jeżeli przysłowie, że „na św. Edwarda bywa jesień twarda” sprawdzi się, to z dniem jutrzejszym będziemy musieli przywdziać watowane paletoty i w ogóle zimowe ubrania—wcale się jednak na to nie zanosi: nowa kwadra weszła ciepło i słonecznie a i nasz „Aneroide” wróży najpiękniejszą i trwałą pogodę.

— Kurjer Codzienny donosi, że wyrabiana w Warszawie woda sodowa przez p. Karpińskiego zyskała taki rozgłos, iż tenże *otrzymał zaproszenie* urządzenia rozprzedaży onej na uroczystości otwarcia kanału suezkiego!! Reklama to nader efektowna a i prawdziwa nawet, boć takie „zaproszenie” może dać sam sobie każdy fabrykant wody sodowej z jakiegobądź miejsca, byleby tylko zaopatrzył się w aparat, paszport i... pieniądze na drogę. W każdym razie winszujemy panu Karpińskiemu, że tak rozłakomił na swoją wodę nowożytnych potomków starożytnego Faraonów kraju! Wyobraźcie sobie tylko czytelnicy, jaki to pyszny efekt zrobi altana z wodą sodową umieszczona np. na szczycie piramidy Cheopsa!! W której beduini z pod białych burnusów wyciągać będą chciwe ręce po wodę p. Karpińskiego z Warszawy.

— Tymczasem, jeden z robotników warszawskich, któremu nie stać na wodę sodową, upomina się w liście do redakcji jednego z Kurjerów tutejszych, o przywrócenie kubka blaszanego na łańcuszku przy pompie w ogrodzie saskim, który odjęto z powodu obsługi tej studni przez wychowańców warszawskiego towarzystwa dobroczynności. Żądanie słuszne i zasługujące na uwzględnienie.

— Kurs buchalterji dla kobiet w zakładzie przemysłowym p. Rudolfa Schmidta na Nowym świecie w domu Bürgera, nie rozpoczął się w d. 28 września (10 października), lecz rozpocznie się dopiero w piątek, 3 (15) b. m. i dla tego zapis pragnących korzystać z wykładów p. Dawidsona do tego terminu został przedłużony. Nie potrzebujemy zdaje się dodawać, że znajomość buchalterji daleko większe może zapewnić środki utrzymania, niż inne ręczne roboty kobiece, a szczególniej szycie.

— Fabrykantowi buljonu w m. Pinedze, w gubernji archangielskiej, p. Kleczkowskiemu, przyznano medal brązowy za jego buljon na tegorocznej wystawie przemysłowej w Krakowie.

— W przyszłą niedzielę, odbędzie się koncert orkiestry pp. Lewandowskiego i Kuhnego w resursie obywatelskiej.

— Obecnie już warszawianie nie zapuszczają się na Saską Kępę, lecz zatrzymują się na Nowej Pradze w tak zwanej Nowej Resursie!!

— Woda na rzecę Bzurze zanieczyszczana odciekami wypuszczanemi z aparatów licznych cukrowni nadbrzeżnych, zatruwa ryby w tej rzece — tak że dziś już niektóre tylko, wytrwalsze gatunki pozostały, pozbawiając korzyści rybołówstwa okolicznych mieszkańców.

— Trupa pani Lukatzy, znana nam z Alcazaru, gości obecnie w Mysłowicach.

— P. Michał Hertz, fortepjanista, zamierza wyjechać do Ameryki i dawać tam koncerta.

— W departamencie Tarn we Francji, pewna dama w sześćdziesiątej wiośnie życia, powiła na świat bliźnięta!

— W dniu zaonegdajszym, w cyrkule Wolskim, przy oczyszczaniu kloak w domu N. 983/4, znaleziono w onych 3-ch miesięczne nieżywe dziecko płci męzkiej. O czem niezależnie od dochodzenia ze strony policji zawiadomiono sąd.

— W cyrkule Nowoświetskim, w domu pod N. 1347, w komórce przyległej stajni, zapalił się pułap, lecz ogień natychmiast przez mieszkańców ugaszonym został. W celu wykrycia i ukarania winnego wybuchu ognia, prowadzi się śledztwo.

— W domu pod N. 2258, z niezamkniętego mieszkania Lewka Gincel, skradziono 6 srebrnych dużych lichtarzy i kubek, wartości rsr. 217. Poszukiwanie zarządzono.

— W dniu onegdajszym, zamieszkali w cyrkułach Zamkowym, Bielańskim i Łazienkowskim, w domach: pod N. 416 i 2254 *b*, Aleksander Makarewicz jubiler i Józefa Przewodzińska, żona malarza, jak również w przechodzie przez ulicę Czerniakowską, Marjanna Najdrowska wyrobnica, nagle zmarli. O czem w celu wyprowadzenia śledztwa, zawiadomiono sąd i ze strony policji zarządzono dochodzenie.

— W cyrkule Jerozolimskim, w domu pod N. 1221 2, Mosiek Wasenszpryt, 6-letni syn furmana, pragnąc ze swywoli przewrócić stojącą skrzynię do lasowania wapna, skutkiem upadku takowej na niego, uległ złamaniu nogi lewej poniżej kolana. Chłopca tego odesłano na kurację do szpitala starozakonnych.

* *Kursa monet zagranicznych w Warszawie.*

Za talar *wczoraj* rs. 1 kop. 19 1/2 *dziś* rs. 1 kop. 19 1/3.
Za frank „ „ — „ 33 „ „ — „ 33.
Za złoty reń. „ „ — „ 67 „ „ — „ 67.

NB. Wiadomość ta nie pochodzi z urzędowego źródła i może tylko służyć za wskazówkę.

---

* (Zmiana formy umundurowania). Gazeta *Wiest'* pisze: Powiadają, że forma mundurów urzędników i niższych stopni policji miejskiej w Petersburgu ma uledz wkrótce zmianie. Słyszeliśmy, że forma projektowana tak dla urzędników, jak również dla niższych stopni, odznaczać się będzie zupełną prostotą, tak, iż zbliżać się będzie do zwykłego ubrania cywilnego. Inicjatywa w tym względzie i sam projekt wyszły od jenerała Trepowa. Jest to zapewne jeden z rezultatów jego podróży do Londynu, gdzie podobała się mu prostota ubrania polismenów angielskich.

* (Kopalnie węgla kamiennego). *Dziennik gub. charkowski* donosi: Z Bachmuta donoszą przez telegraf, pod datą 16 (28) września, że p. Dessemon nabył na własność dobra Gołubowka, położone w powiecie bachmuckim i znane z bogactwa i wybornych własności węgla kamiennego. Przystąpił on obecnie energicznie do urzeczywistnienia swego projektu, zależącego na usptawnieniu rzeki Doniec, ażeby w ten sposób być w stanie eksploatowania na wielką skalę rudy i węgla kamiennego.

* (Sprzedaż zboża na wagę). Gazeta *Diejatielnost'* pisze, że powiadają, iż roztrząsana jest obecnie w ministerstwie spraw wewnętrznych kwestja obowiązkowego zaprowadzenia w handlu zbożowym sprzedaży na *wagę*, zamiast przepisanej prawem sprzedaży na *miarę*. Jeżeli wiadomość ta jest prawdziwa i jeżeli ministerstwo spraw wewnętrznych osiągnie cel zamierzony, w takim razie rzec można bez przesady, że środek podobny zapobiegnie co najmniej połowie wszystkich wydarzeń oszustwa i niesumienności w handlu w ogólności, albowiem najmniej połowa takowych przytrafia się przy sprzedaży zboża na miarę, nie zaś na wagę. Kwestja ta ma wielką doniosłość, nawet jako środek dla podniesienia moralności ludu. (Nadmieniamy przytem, że tutejsze towarzystwo spożywcze „Merkury” dało w tym względzie przykład, zaprowadziło już bowiem u siebie sprzedaż owsa na wagę. *P. R.)*

* (Eksploatacja złota). *Syn Otieczestwa* podaje wiadomość z Irkucka, że w tym roku dobrze idzie eksploatacja złota, albowiem jedno towarzystwo nad Leną osiągnęło w pierwszej połowie r. b. 70 pudów, w drugiej zaś połowie 75 pudów tego kruszcu, i spodziewa się jeszcze osiągnąć 50 pudów. Wyniesie to razem 195 pudów złota w ciągu jednego roku. Towarzystwo to trzyma do dobywania złota 1,400 robotników.

* (Wyprawa p. Sidorowa). Przed kilku dniami krążyła pogłoska, że p. Sidorow na własnym parostatku zdołał przepłynąć przez Ocean Lodowaty aż do ujścia rzeki Obi. Obecnie *Birż. Wied.* podają następującą o tem wiadomość: Angielskie ministerstwo spraw zagranicznych odebrało od jeneralnego swego konsula w Norwegji doniesienie, że mały statek norwegski „Solid” powrócił niedawno do Hamerfesta z wyprawy na morze Karskie. Poszukując dogodnego miejsca dla rybołówstwa, statek ten przebył cieśninę wajgacką, i płynął u brzegów Syberji prawie aż do wyspy Białej (do której nie doszedł tylko o kilka mil angielskich) w zatoce Obskiej, nie spotkawszy nigdzie lodów na całej przestrzeni, jaką można było objąć okiem. Podczas żeglugi koło brzegów Syberji, norwegczycy widzieli obszerne nizkie przestrzenie ziemi pokryte drobnemi zaroślami, dochodzącemi do samego brzegu; głębokość morza koło brzegów wynosiła 24 do 36 stóp, dno morza w tem miejscu jest muliste. Wyprawa ta pod względem handlowym zdaje się była bardzo korzystna, bo norwegczycy złowili 238 koni morskich, 30 wielkich psów morskich i ubili 3-ch białych niedźwiedzi, co razem czyni 5,000 talarów szwedzkich (około 8,900 rs. podług teraźniejszego niskiego kursu). Lecz wyprawa ta ważna jest pod tym względem, że mały statek dopłynął tak daleko na wodach, które dotąd miano za nieprzystępne. Właściciel statku powiada, że wyprawa, która wyruszyła z Hamerfestu w zamiarze dostania się do rzeki Obi, zapewne będzie miała powodzenie, jeżeli tylko nie przeszkodzi jej płytkość wody w zatoce Obskiej. Wyprawa ta składa się z jednego parostatku pod dowództwem kapitana Rika; kieruje nią p. Sidorow, obeznany z tamecznym klimatem i z niebezpieczeństwami podobnego przedsięwzięcia. P. Sidorow bynajmniej nie wątpi o powodzeniu i przekonany jest o możności zawiązania między mieszkańcami nad rzeką Obią a Finmarkenem korzystnego handlu zbożem i innemi produktami syberyjskiemi, jakowe towary z łatwością mogą być spławiane na wiosnę do morskiego brzegu, a ztąd do Finmarkenu, gdzie mogą być wymieniane na europejskie towary.

* (Żydowskie modlitwy rytuałowe). Do gazety *Dień* piszą, że otrzymano niedawno w Wilnie pozwolenie urzędowe na wydrukowanie żydowskich modlitw rytuałowych w przekładzie na język ruski. P. Wohl, tłómacz tych modlitw, przystąpi niezwłocznie do drukowania swego przekładu.

* (Żydzi obrani na sędziów). Korespondent gazety *Dień* donosi, że w Symferopolu obrany został na honorowego sędziego pokoju i stałego członka zjazdu kandydat uniwersytetu, starozakonny Jakobsohn, a w Karasubazarze i w Melitopolu także wybrano dwóch żydów na honorowych sędziów pokoju. W Teodozji wybrany został na stałego członka zjazdu karaim S. A. Krym. Prócz tego na zgromadzeniach ziemskich tego kraju zaproponowano wybrać także dwóch żydów, których jednakże nie obrano dla szczególnych powodów. Tym sposobem w Krymie najpierwej w całej Rosji żydzi dostąpili zaszczytu być obranymi na urząd sędziowski, jakkolwiek honorowy, a nie etatowy.

* (Nowe dzieło). Podług *St. Pet. Wied.*, wyszło z druku w tych czasach w Moskwie obszerne dzieło profesora M. A. Popowa, pod tytułem: „Rosja i Serbja”, w dwóch tomach. Jest to rys historyczny opieki udzielanej przez Rosję Serbji od roku 1806 do 1856. Tom pierwszy obejmuje okres do ustawy z roku 1839, drugi zaś, okres po tej ustawie. Cel tego dzieła zależy na obznajmieniu publiczności z czynnościami dyplomacji europejskiej w kwestji serbskiej, i jednocześnie z życiem wewnętrznem księstwa serbskiego. Autor zwiedził osobiście prowincje serbskie, i jak powiada w swojej przedmowie, miał przy pisaniu swego dzieła sposobność korzystania ze wskazań, korespondencji, pamiętników i innych notatek serbów tak austrjackich, jak również zamieszkałych w księstwie serbskiem. Do dzieła tego dołączone są dopiski szczegółowe i ciekawe, które czytane będą z takimże interesem, jak i sam tekst.

KORESPONDENCJE DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

Z urich dnia 3 października.

Dnia 24-go września r. b. zebrało się w miasteczku Liestal, w blizkości miasta Bazylei, prawie całe stowarzyszenie księży-emigrantów polskich na jakąś ważną i tajemniczą konferencję, po odbyciu której zredagowano i podpisano, w imieniu, jak zwykle, narodu polskiego, petycję do papieża o publiczne wyklęcie całej Rosji, na mającym się odbyć soborze powszechnym. Zebraniu temu przewodniczył znany pamflecista i demagog Kazimierz Żuliński. Oprócz członków wspomnionego stowarzyszenia, przybyli także na zebranie księża Koźmian i Butkowski z Poznania, w charakterze delegatów od całego jakoby duchowieństwa prowincji poznańskiej, dalej ksiądz Korytnicki z Krakowa i ksiądz Klimkiewicz ze Lwowa, jako delegaci od duchowieństwa galicyjskiego, i wreszcie jakiś intrygant nazwiskiem Koralewicz. Petycję odwiózł do Rzymu dnia 30-go t. m. ksiądz Jaśkiewicz. W wilię wyjazdu Jaśkiewicza, całe zgromadzenie wraz z delegatami, z okazji imienin czy urodzin jednego ze stowarzyszonych, udało się z Liestal do Bazylei na zabawę, która się odbyła bardzo wesoło w hotelu „pod Głową Murzyna.”

Ksiądz Mikoszewski odłożył na później swą artystyczno-żebraczą podróż do Indij Wschodnich i zajmuje się obecnie w Szwajcarji werbowaniem ochotników na policjantów i żandarmów do służby egipskiej. Przed sześciu tygodniami ci panowie wyprawili właśnie z Lucerny do Egiptu jeden oddział z 23 ludzi, a dnia 6-go b. m. mieli wyprawić z tegoż miejsca drugi, znacznie większy, lecz rada kantonalna Lucerny pokrzyżowała im plany przez zamieszczenie temi dniami w pismach tutejszych „ostrzeżenia”, aby szwajcarzy nie dali się uwodzić namowom i obietnicom werbowników, którzy zwykle własny

tylko mając interes na celu, oszukują łatwowiernych obiecując im to, czego dać nie mogą i nie mają prawa. „Dowodem tego” powiada w końcu ostrzeżenie, „jest świeżo otrzymana odezwa naszego konsula w „Egipcie, w której tenże między innemi donosi: że „policja i żandarmerja wice-króla egipskiego jest „bardzo nędznie uposażoną a przytem służba jej z „ciągłemi niebezpieczeństwy połączoną, gdyż niema „prawie tygodnia w którymby dwóch lub trzech „policjantów albo żandarmów skrycie nie zamordowano, że wreszcie, przybyli do Egiptu szwajcarzy „(ochotnicy), przekonawszy się sami o tem wszystkiem, starają się usilnie przez konsulat o uwolnienie z tejże służby i ułatwienie im powrotu do rodzinnego kraju”. Obwieszczenie to, choć w części sprawiło pożądany skutek. Werbownicy bowiem zrejterowali natychmiast z Lucerny, obawiając się gniewu gotowych do wymarszu ochotników szwajcarów, którzy zanadto głośno rozprawiali o pozostawieniu tym panom za ich oszukańcze obietnice, dobrej pamiątki. Obecnie Thomain i Mikoszewski prowadzą swoje rzemiosło w Genewie, lecz już nie z taką jak w Lucernie śmiałością atakują szwajcarów, za to energiczniej nacierają na swych braci emigrantów, obiecując im przyjaźń i względy wice-króla egipskiego.

Kurowski poróżnił się z członkami filozoficzno-demokratycznego komitetu i z tego powodu, pomimo danego przyrzeczenia, nie chce ich teraz przyjąć na rezydentów do swego zamczyska Keffikonu, skutkiem czego członkowie komitetu uformowali bohaterowi Miechowa i Opatowa proces w sądzie szwajcarskim o oszustwo i stracone korzyści z niedotrzymania słowa wynikłe. Ciekawa ta sprawa roztrząsaną będzie w połowie bieżącego miesiąca w sądzie obwodowym w m. Winterthur (kant. zurichski). Niezgoda pomiędzy jedną a drugą stroną wynikła głównie o drukarnię narodową i redakcję „Niepodległości”, które Kurowski chciał pod wyłączne swoje rozporządzenie zagarnąć.

Drugą niemniej ciekawą sprawę, przeciw cierpiącemu na umyśle Duchińskiemu, o kradzież 13,800 franków obwinionemu, sądzić będzie w tymże czasie (t. j. w połowie b. m.) tak zwany „najwyższy przysięgły trybunał rewolucyjny polski w Paryżu”, pod prezydencją Jana Nep. Janowskiego. Sprawę tę opiszę dokładnie po zapadnięciu wyroku tegoż trybunału.

Były uczeń szkoły politechnicznej zurichskiej Kazimierz Samojłowicz, uznany przed kilku miesiącami przez tutejszy najwyższy polski trybunał za korespondenta *Dziennika Warszawskiego* (z Zurichu), został przez mierosławczyków w Paryżu zrehabilitowany, lecz rząd narodowy wygnanej Polski, wyrok ten uznał za nieważny i każe po dawnemu uważać i traktować tegoż Samojłowicza jako korespondenta *Dziennika*.

Właściciel Eselbergu zbiera w Niemczech składki na dziennik międzynarodowy, który nigdy nie wyjdzie. Obecnie filantrop ten znajduje się w Wiesbadenie.

Bosak zamieszkał teraz stale w Genewie. Mikoszewski i Thomain namawiają go do przyjęcia służby oberpolicmajstra u wice-króla egipskiego, lecz eksdyktator waha się.

Ig. P.

Paryż, 6 października.

Francja jest niezadowolona; okazuje się z tego wszystkiego, co widzimy i słyszymy, że rząd stał się niepopularnym. Cóż on takiego zrobił, iż zasłużył na tę niepopularność? Oświadczył on uroczyście, że nie chce prowadzić wojny, zaprowadził reformy wielkiej doniosłości, od 15-go zaś sierpnia nie mieliśmy ani jednego procesu prasowego. Słowem, nie widzimy powodu, dla któregoby opozycja mogła przybrać ton tak zuchwały.

Rzec można stanowczo, że francuzi nie są jeszcze dojrzali dla korzystania ze swobód. Najmniejsza z udzielonych im wolności, prowadzi ich do swawoli, do zuchwalstwa. Niedawno, jedna z gazet, opisując wyjazd cesarzowej Eugenji do Wenecji, powiedziała: „Pani Napoleonowa III wyjechała”. P. Rouher nazywany jest „upartym jak rak.” P. de Forcade zasłużył na nazwę „niewolnika cesarskiego”. Tenże dziennik posunął swe zuchwalstwo do tego stopnia, że powiedział, iż „rząd jest sprawcą zbrodni dokonanej w Pantin, a to dla zrobienia dywersji”, oraz, że „pożar hippodromu i portu w Bordeaux, wszystko to miało na celu zrobienie dywersji.” Inne pismo napisało: „Jenerał Fleury, niespokojny o wypłaty październikowe, uciekszył się mocno, że może wyjechać do Petersburga.”

Ojciec Dominik, jenerał zakonu karmelitów bosych, wyznaczył p. Loyson'owi, noszącemu w zakonie imię brata Hyacynta, dziesięć dni czasu dla opamiętania się i dla powrotu do klasztoru; jeżeli po upływie tego terminu p. Loyson trwać będzie w swych przekonaniach heretyckich, zostanie on dotknięty wielką ekskomunikacją, którą orzecze sam papież. Wielka zaś ekskomunikacja nie jest bynajmniej fraszką, od chwili bowiem, w której zostanie ona orzeczoną, każdy dobry chrześcijanin będzie obowiązany odmawiać byłemu kaznodziei kościoła Notre-Dame chleba i soli, wody i ognia. W wiekach średnich nie było to wcale śmiesznem. Jeden z cesarzów niemieckich, będąc wyklętym, umarł z głodu i chłodu. Wątpimy, ażeby gromy Watykanu mogły mieć za naszych czasów tak straszne skutki. Nawet po wyklęciu go, ksiądz Hyacynt będzie mógł chodzić do Brebant'a lub do „Krowiarni polskiej,” gdzie nie odmówią mu bezwątpienia kuropatwy lub porcji zrazów.

Jeden z moich przyjaciół pisze mi ze Spa: Pomiędzy ostatniemi ofiarami rulety i trente-et-quarante, znajduje się właściciel dóbr z Galicji, p. Edmund Solecki, który przyjechał 28-go lipca z pugilaresem pełnym pieniędzy, stanął przy Avenue du Marteau i zaczął grać. Przegrał on w krótkim czasie wszystkie swoje pieniądze i zapożyczył się u swoich przyjaciół i nawet wziął 110 franków od uczciwego krawca, właściciela domu w którym mieszkał. Lecz p. Solecki przegrał znowu wszystko i nawet sprzedał wszystkie swoje rzeczy. Będąc ze wszystkiego ogołoconym, ratował się on ucieczką, nie zapłaciwszy właścicielowi domu ani za mieszkanie, ani za życie, i nie oddawszy mu pożyczonych od niego pieniędzy. Widziano p. Soleckiego kilka dni temu w Verviers; był on w rozpaczy i nie miał ani grosza; odtąd nie zdołano odszukać jego śladu.

X.

Gdańsk, 9 października.

Powietrze dżdżyste i chłodne, wiatr zachodni.

W Anglji, pomimo małych dowozów krajowych i dobrej kondycji ziarna, pokup pszenicy jest słaby, i ceny przeciętnie o 2 szylingi, a na niektórych placach nawet o 3 szylingi były niższe, niż zeszłego tygodnia. Towar zagraniczny wprawdzie o tyle w cenie się nie cofnął, jednakże, przy trudnem pomieszczeniu, tylko przy ustępstwie 1 do 1 $1/2$ szylinga na kwarterze znajdował kupców. Ogromne dowozy pszenicy i mąki z Ameryki ostatnich czasów i oczekiwanie, że takowe nie rychło ustaną, sparaliżowały zupełnie chęć do większych zakupów i ceny zatrzymują ciągle słabą tendencję. Jęczmień nieco droższy. Groch nominalnie bez zmiany, lecz bez pokupu.

We Francji panuje ta sama nieczynność na targach zbożowych, co w zeszłym tygodniu. Dowóz nie wielki, lecz pokup jeszcze mniejszy, ceny pszenicy przeto chwieją się, a na większej części placów o 25 do 50 centimów na 120 kilogramach stopniowo się obniżyły. Pszenica podrzędnych gatunków, lub zagrzana na składach, najwięcej w cenie się cofnęła. Żyto prawie bez zmiany.

Na naszym placu sprzedaż coraz trudniejsza, gdyż nizkie ceny zagraniczne uniemożebniają prawie eksport. Pszenica przeto wszystkich gatunków trudny miała odbyt i przeciętnie o 20 guldenów na łaszcie w ciągu tygodnia się cofnęła. Żyto o 10 guldenów na łaszcie tańsze, niż zeszłej soboty i ceny mają tendencję do dalszego obniżenia. Ceny grochu o 30 do 35 guldenów niższe, niż w zeszłym tygodniu.

Sprzedano w tym tygodniu pszenicy łasztów 800, żyta 300, jęczmienia 150, grochu 120. Płacono za korzec wagi polskiej pszenicy białej funt. 237 — 245 od złp. 43 gr. 1 do złp. 46 gr. 8; pszenicy wysoko-pstrej funt. 241 — 250 od złp. 43 gr. 15 do złp. 46 gr. 22; pszenicy jasno-pstrej funt. 239 — 243 od złp. 39 gr. 24 do złp. 41 gr. 20; pszenicy ordynaryjnej funt. 224 — 237 od złp. 32 gr. 26 do złp. 35 gr. 19; żyta funt. 224 — 235 od złp. 27 gr. 23 do złp. 30 gr. 16; jęczmienia funt. 193 — 211 od złp. 22 gr. 20 do złp. 25 gr. 16; grochu od złp. 32 gr. 12 do złp. 34 gr. 21.

Kursa zamian: Amsterdam 142 $1/8$. Hamburg 151 $1/2$. Londyn 6.23 $1/8$. Paryż 81 $1/4$. Warszawa 76.

Aleksander Makowski i Sp.

Austrja i Ziemie słowiańskie.

* (Książe następca tronu pruskiego) przyjmowany był od kilku dni jako gość cesarza austrjackiego, ale pomimo licznych komentarzy, do jakich wizyta ta dała powód, okazuje się coraz jaśniej, że była ona prostym krokiem grzeczności. Jeden z dzienników wiedeńskich *Neue Fremdenblatt* wita z radością ten zjazd, ale opiera się na dosyć oryginalnym argumencie: „Pożądane są przyjazne stosunki pomiędzy Wiedniem i Berlinem, powiada on, ażeby raz nareszcie położyć koniec brzydkim napaściom półurzędowych dzienników pruskich na Austrję, gdyż wrzaski berlińskie były prawdziwym skandalem dla Europy”. W słowach tych przebija się gorycz, którą zapewne wizyta księcia następcy tronu pruskiego usunie. (*La Fr.*)

* (Agitacja słoweńska w Styrji). Nie tylko w Illirji i Krainie, ale obecnie i w Styrji słoweńcy dążą do zjednoczenia. Według korespondencji z Gracu do *Narodnich Listów*, bardzo wiele gmin dolnej Styrji podało petycje do sejmu miejscowego tyczące się połączenia wszystkich słoweńców w jeden kraj koronny i zaprowadzenia słoweńskiego języka w sądzie i urzędzie. Wniosek przecież oddania tych petycji osobnej komisji do rozpatrzenia, przez sejm został odrzucony; większość bowiem otrzymał wniosek niemieckich deputowanych.

* (Zajścia w południowej Dalmacji). Do tegoż dziennika pod dniem 6 b. m. piszą z Zadaru (Zara), że opór przeciw nowemu prawu o służbie wojskowej, nabrał w ostatnich dniach szerszych rozmiarów i że skutkiem jego było wiele krwawych bójek. Dość silne oddziały wojska wysłane zostały do miejscowości w których panują niespokojności.

* (Sprawy galicyjskie). *Słowo* lwowskie pisze: Sądy przysięgłych we Lwowie rozpoczęły swą działalność 23 września (5 października). Na pierwszem posiedzeniu toczył się proces przeciw *Narodówce*, na dnie zaś 25 i 26 września (7 i 8 października) wyznaczone zostały rozprawy w procesie wytoczonym redakcji gazety *Słowo*, z powodu dwóch artykułów wstępnych, zamieszczonych w numerach 4-m i 15-m *Słowa do gromad*. W przyszłym tygodniu rozpoczną się będą rozprawy w procesie wytoczonym *Dziennikowi Lwowskiemu*.—Towarzystwo artystów dramatycznych lwowskich Maleneckiego udało się 23 września (5 października) z Brzeżan do Tarnopola, gdzie zamierza dawać przedstawienia.—Od 20-go września (2 października), zaprowadzono na pocztach kartki korespondencyjne, mające na celu ułatwienie w przesyłaniu w kraju tutejszym krótkich wiadomości. Kartek takich dostać można we wszystkich urzędach pocztowych, po 2 krajcary za sztukę i mają one być posyłane niezapieczętowanemi; na jednej stronie nadpisuje się adres osoby, do której kartka posyła się, druga zaś strona przeznacza się właściwie dla korespondencji.

Francja.

* (Pisma radykalne i deputowani lewicy). Sytuacja zaczyna wyjaśniać się w Paryżu. Dzienniki *Rappel* i *Réforme* same jedne tylko nie przestają zachęcać do wykonania manifestacji w dniu 26-m października. Zauważyć wszelako należy, że dziennik *Réveil*, który jak się zdawało, zalecał w swym numerze z 7-go października powstrzymanie się od wszelkiej manifestacji, ogłasza obecnie artykuł dość niejasny, z którego możnaby wyprowadzić wniosek, że pismo wydawane przez p. Delescluze żałuje, iż opuścił na chwilę sztandar rozruchów. Co się zaś tyczy innych dzienników, tych nawet, które należą do liczby organów rewolucyjnych, trwają one w swej postawie i zalecają zaniechanie wszelkiej manifestacji. Wprawdzie pisma radykalne oświadczają się przeciw manifestacji nie dla tego, ażeby potępiały takową w zasadzie, lecz dla tego jedynie, iż uważają, że „rząd osobisty” mógłby skorzystać z manifestacji dla wykonania nowego zamachu stanu i dla powrotu do systemu zroku 1851; niektóre nawet z tych dzienników zachodzą tak daleko, że zamieszczają wyraźnie, iż sam rząd chce uorganizować w tym celu rozruchy w d. 26 m. października. Niewchodząc w powody, które skłaniają organa mniej więcej republikańskie do odradzania manifestacji, dość jest zaznaczyć, że powstrzymanie się od tej ostatniej stało się poniekąd hasłem powszechnem, co pozwala żywić nadzieję, że obawy, do jakich dawała powód data 26-go października, nie urzeczywistnią się. Z innej zaś strony, deputowani lewicy oświadczają się jedni za drugimi przeciw manifestacji projektowanej i radzą nie czynić gwałtu biegowi naturalnemu instytucji. P. Juljusz Simon ogłosił długi list, w którym idzie za przykładem danym przez pp. Picard'a, Pelletan'a i Kératry. Wszelakoż, wracając w ten sposób na drogę ściślej legalności, deputowani pomienieni robią rządowi ciężkie zarzuty. W tych zapasach na pióra, miara bywa często przebraną, i potomność będzie mogła postawić pytanie, czy możebnem jest, ażeby w r. 1869 wystosowano do rządu cesarskiego cały nawał oskarżeń, które bezwątpienia nie byłyby mogły być surowszemi w grudniu 1851 roku, w pełni systemu dyktatorjalnego. Łatwo zrozumieć kłopot, w jakim znajdują się deputowani lewicy. Ich roztropność i patrjotyzm doradzają im umiarkowanie; lecz z drugiej strony, nieroztropne obietnice dane przez nich wyborcom i podżegania, na jakie ci ostatni narażeni są od kilku tygodni ze

strony dzienników rewolucyjnych, podniosły temperaturę ich przekonań do stopnia o wiele wyższego od tego, który odpowiada przekonaniom deputowanych i wymaganiom obecnej sytuacji. Członkowie lewicy znajdują się przeto w smutnej alternatywie, bądź obudzenia niezadowolenia swych wyborców przez zbytek umiarkowania, bądź też narażenia na niebezpieczeństwo rozwoju liberalnego instytucij i spokojności kraju przez zbytek śmiałości. Usiłują oni zaradzić tej sytuacji w ten sposób, że przemawiają gwałtownie, lecz działają umiarkowanie. Jeżeli przestawimy wyrazy znanego przysłowia, postępują oni *suaviter in re et fortiter in modo.* W ogóle, jeżeli kampanja terazniejsza nie była prowadzona dość zręcznie przez rząd, to z drugiej strony, nie była ona szczęśliwą i dla opozycji, której urok moralny nic bezwątpienia nie zyskał. (*Nord.*)

* (Projekta do praw). Czytamy w dzienniku *Patrie* pod datą 9-go października: „Ministrowie zgromadzili się wczoraj u p. Duvergier'a, ministra sprawiedliwości, dla zastanowienia się nad projektami do praw, które mają być złożone przez każdego z nich podczas przyszłej sesji ciała prawodawczego. O ile nam wiadomo, p. Magne, minister skarbu, zamierza zrobić z 60-u miljonów franków przewyżki dochodów nad wydatkami użytek dwojaki: zaproponuje on najpierw obniżenie niektórych podatków, w tej liczbie i opłat konsumcyjnych, o ile takowe pobierane są przez skarb państwa, i powtóre, zwiększenie płac w rozmaitych ministerstwach. Między innemi minimum płacy nauczycieli ma być zwiększone. Mają być uwzględnione w miarę możności te interesa pierwszorzędne, które były zbyt długo zaniedbane. W wydziale robót publicznych płace mają być także zwiększone. Minister wychowania publicznego, p. Bourbeau, ma złożyć, jeżeli jesteśmy dobrze poinformowani, projekt do prawa, mający na celu danie większych rozmiarów bezpłatnemu wychowaniu elementarnemu; inny zaś projekt dotyczyć będzie, jak powiedziano wyżej, zwiększenia minimum płac pobieranych przez nauczycieli. W temże ministerstwie roztrząsane są dwie kwestje, które prawdopodobnie zamienione będą także na projekta do praw. Pierwsza z tych kwestij dotyczy mianowania nauczycieli przez rektorów szkół, nie zaś przez prefektów departamentów; druga zmierza do zaprowadzenia wolności wyższego wychowania. Pod tym ostatnim względem zasięgnięte zostanie zapewne zdanie rady cesarskiej wychowania publicznego, jak skoro rada ta zgromadzi się w przyszłym miesiącu. Ministerstwo spraw wewnętrznych ma złożyć bardzo ważne projekta do praw; niektóre z nich są już znane, jak np. projekt w przedmiocie wybierania przez rady jeneralne i okręgowe członków ich biur. Inny projekt do prawa ma stanowić o obowiązkowem wybieraniu merów z łona rad municypalnych. Wreszcie artykuł 75 konstytucji ma być zmodyfikowany w ten sposób, ażeby pogodzone zostały gwarancje należne obywatelom z prerogatywami, które mają udzielać opiekę urzędnikom. Minister rolnictwa i handlu zamierza, o ile nam wiadomo, zbadać dokładnie stan przemysłu, który dawał już od kilku lat powód do rozpraw namiętnych, podczas których słyszeć się dawały zdania jak najsprzeczniejsze. Na wczorajszem zgromadzeniu, ministrowie złożyli program, niektóre rysy którego wskazaliśmy powyżej. Program ten zostanie zapewne przyjęty stanowczo na dzisiejszem posiedzeniu rady ministrów, które odbędzie się dziś w Saint-Cloud; prawdopodobnie zamieszczony zostanie w *Journal officiel* artykuł, który poda program ten do wiadomości powszechnej. Z pomiędzy nowych projektów do praw, jedne są już gotowe, inne zaś są opracowywane. Zostaną one złożone wszystkie w radzie stanu, jak skoro takowa zgromadzi się. Zważywszy doniosłość tych projektów do praw, nikogo nie zadziwi ta okoliczność, że rząd potrzebował czasu dla roztrząśnięcia takowych i że odroczył dla tego powodu otwarcie sesji prawodawczej do końca listopada."

* (Baron Haussmann). *La Fr.* z dnia 9-go października pisze: Wczoraj i dziś rano obiegała po Paryżu pogłoska, że baron Haussmann, bawiący obecnie w swoim zamku Cestas, tknięty został apopleksją. Według wiadomości zaczerpniętych z wiarogodnego źródła możemy zapewnić, że pogłoska ta jest bezzasadną.

Turcja i ziemie słowiańskie.

* (Kościół bulgarski w Salonice). Bulgarski dziennik *Prawo* (Право), wychodzący w Carogrodzie, podaje ciekawą wiadomość, że bulgarzy, którzy przemieszkują za interesami w Salonice, tej kolebce naszych słowiańskich apostołów Cyryla i Metodjusza, postanowili założyć w tem mieście szkołę bulgarską i wybudować świątynię ku czci i sławie świętych apostołów Cyryla i Metodego, świątynię godną tak wielkich mężów.

Nowa ustawa dla Kirgizów.

(Artykuł wzięty z *Gońca Urzęd.*).

W stepie kirgizkim rzeczy przybierają bardzo sprzyjający i uspokajający obrót.

W obwodzie turgajskim poddało się nowej ustawie 1,000 kibitek rodziny czykieńskiej, bogatej i najbardziej wpływowej nietylko pomiędzy współrodakami w obwodzie turgajskim, ale i pomiędzy kirgizami obwodu uralskiego. Ich naczelnik, Iset Kutebarow przyjął ustawę i godność drugiego pomocnika naczelnika powiatu irgizkiego i obecnie znajduje się u jenerała Baluzeka w Ak-Tiube.

Ostatnie trzy włości powiatu ileckiego, będą otwarte w tych dniach. W ten sposób skończy się bez wystrzału i bez wszelkiego zniszczenia kirgizów, wprowadzenie nowej ustawy w obwodzie turgajskim.

Ostatnie wiadomości z zachodniej części, także są bardzo uspokajającego charakteru. Jenerał-major Wierowkin donosi, że 9,000 kibitek już oznajmiło gotowość przyjęcia nowej ustawy, i że powstanie trzyma się tylko w Embie; lecz tam, to jest w zachodniej części, kirgizi mocno ucierpieli z powodu byłych pomiędzy nimi zaburzeń, utracili wiele bydła w skutku braku paszy, spowodowanego skupieniem się ich na ciasnej przestrzeni i zrujnowali się przez przymusowe pobory głównych buntowników. W każdym razie zrujnowanie kirgizów może źle oddziałać na pomyślny pobór, a co główniejsza,—na bieg handlu. Jak bywa zawsze w podobnych wypadkach, prawdziwe przyczyny powstania, okazują się dopiero po jego ustaniu. Tak i teraz stało się dokładnie wiadomem, że kirgizów podżegali do nieposłuszeństwa i ciągle jeszcze podżegają, tak z zewnątrz kraglównie z Chiwy, jak i wewnątrz kraju.

Wewnątrz stepu szczególnie szkodliwe były podżegania nietylko ze strony osób pochodzenia sułtańskiego i mułłów, lecz i ze strony różnych intrygantów, którzy, dla osobistych widoków korzyści, poddawali kirgizom myśl proszenia o ustanowienie osobnego dla stepu muftego, o mianowanie naczelnikami powiatów muzułmanów i tym podobne. Sprawy tych intrygantów, rozumie się dotąd są ciemne i nigdy sądownie nie będą dowiedzione, lecz na miejscu takie szkodliwe działania oddziaływają w najwyższym stopniu źle na lud i przeszkadzają uspokojeniu stepu. Po wykryciu stopnia winy takich podżegaczy będą przedsięwzięte najenergiczniejsze środki dla usunięcia szkodliwości z tej strony.

Kirgizi powiatu embeńskiego, nazaromcy, czurenewcy i inne rodziny, w liczbie 7,000 kibitek, jak również najodleglejsza rodzina kirgizów, czumczulitabyńska w liczbie 1,500 kibitek, udali się do jenerał-majora Baluzeka z prośbą o zaprowadzenie u nich nowej ustawy i przyłączenie ich do obwodu turgajskiego. Jenerał Baluzek odmówił tej prośbie kirgizów, z powodu względów miejscowych.

Kirgizi wyżej wymienionych rodzin należą do powiatu embeńskiego obwodu uralskiego, lecz ponieważ jenerał-major Wierowkin, znajduje się z oddziałem w głębi stepu, to dla zyskania na czasie jenerał-gubernator poruczył fligiel-adjutantowi Jego Cesarskiej Mości, pułkownikowi hrabiemu Borchowi, znajdującemu się z oddziałem w Ak-Tiube, gdzie w okolicy latem koczują kirgizi powiatu embeńskiego, wprowadzić u nich nową ustawę, i jednocześnie przeznaczył zostającego przy nim do szczególnych poleceń podpułkownika Saranczewa, na pełniącego obowiązki naczelnika powiatu embeńskiego, dla zarządu kirgizami którzy przyjęli ustawę.

Zaraz po tych rozporządzeniach deputaci tychże kirgizów przybyli do jenerał-gubernatora do Orenburga i powtórzywszy swą gotowość do przyjęcia nowej ustawy, wynurżyli następujące życzenia: 1) przeznaczenia im osobnego muftego, i pozwolenia im budować meczety i posiadać mułłów; 2) przeznaczenia naczelników powiatu z muzułmanów; 3) uwolnienia ich od poboru do wojska i pozostawienia poprzedniego podatku i prawa przekoczowania; 4) pozostawienia ich pod władzą orenburgskiej zwierzchności; i 5) uwolnienia ich od wyboru deputatów z 10 i 50 kibitek.

Na pierwsze żądanie oznajmiono deputatom, że Najjaśniejszy Pan przez nową ustawę nadał kirgizom to czego nie mieli, mianowicie prawo budowania meczetów i wybierania mułłów według własnego uznania, poddanie zaś pod władzę muftego, tylko ograniczyłoby ich wolność w wyborze mułłów, bez żadnego dla nich pożytku.

Na drugie żądanie było im odpowiedziane, że naczelnicy wybierają się z pośród rosjan dla tego, że na takiem naznaczeniu kirgizi mogą tylko zyskać. Potrzeby ich przy pomocy włościowych i aulnych, przez nich samych wybieranych, prędzej i pewniej będą zaspokajane przez ruskiego urzędnika, wcale nie związanego z nimi przez osobiste interesa gruntowe, niż przez kirgiza.

Na trzecie żądanie, jenerał-gubernator oznajmił kirgizom, że podatek został powiększony zupełnie słusznie i przeznaczony jest na organizację lepszego u nich zarządu. Co się tyczy poboru do wojska i przekoczowania, odczytane im zostały odpowiednie §§ ustawy.

Na czwarte żądanie deputatów, — co do pozostania pod władzą orenburgskiej zwierzchności, objaśniono im, że i przez Najwyższą wolę pozostawieni zostali pod władzą wspomnionej zwierzchności, lecz że dla lepszego uzasadnienia i bliższego obznajmienia z potrzebami kirgizów, Najjaśniejszy Pan raczył rozdzielić step na dwa obwody i powierzyć każdy osobnemu gubernatorowi wojennemu, pod zwierzchnictwem naczelnika kraju orenburgskiego.

Na piąte żądanie oznajmiono im, że jeżeli sami nie żądają lub nie rozumieją łaski nadanej im przez zasadę wyborczą, to nie są godni jej posiadania, i dla tego włościowi i aulni na pierwszy raz będą wyznaczeni przez władzę, a deputatów z 10 i 50 kibitek mogą nie wybierać.

Przytem deputatom odczytana była poprzednia odezwa do kirgizów jenerał-gubernatora, następującej osnowy:

„Najjaśniejszy Pan, troszcząc się o dobro wszystkich swych poddanych, zwrócił Najmiłościwszą Swą uwagę i na naród kirgiski.

„Uznawszy za niedogodne, żeby kirgizi mieszkający w różnych stronach, używali różnych ustaw i praw, Jego Cesarska Mość raczył nakreślić nowe prawa wspólne dla wszystkich kirgizów zamieszkatych i za Uralem w kraju orenburgskim, i w zachodniej Syberji i w Turkiestanie. Odtąd wszyscy kirgizi, gdziekolwiekby mięszkali, mają rządzić się jednemi prawami. Na zasadzie tych praw, stepy zauralskie rozdzielają się na dwa gubernatorstwa wojenne; każde gubernatorstwo wojenne—na 4 powiaty, powiaty—na włości, włości—na auły.

„Zamiast sułtanów-zarządców z kirgizów, przeznaczają się ruscy naczelnicy powiatów, w celu, aby ci urzędnicy, nie mający żadnych wspólnych z kirgizami ani gruntowych, ani pieniężnych spraw i sporów, mogli postępować względem kirgizów zupełnie bezstronnie, jaśniej pojmować prawdziwe potrzeby ludu, i będąc bliżej znani rządowi, mogli skuteczniej starać się o zadośćuczynienie takowym.

„Oprócz naczelników powiatu, powinni być wyznaczeni zarządcy włości, naczelnicy aułów i sędziowie.

„Dotychczas na podobne posady wyznaczali się ludzie wybrani przez sułtanów; lecz teraz Najjaśniejszemu Panu podobało się, żeby naczelnicy aułów, zarządcy włości i sędziowie byli wybierani przez sam lud.

„Najjaśniejszy Pan nadaje przez to ważne prawo swym poddanym kirgizom; trzeba tylko aby kirgizi umieli korzystać z niego dla własnego dobra i wybierali zawsze najgodniejszych i najlepszych ludzi.

„Podatek kibitkowy, chociaż powiększa się stosunkowo do poprzedniego, i wprowadza się nowa opłata na pokrycie wydatków na nowy zarząd uczątkowy, lecz wszystko to w ogóle wyniesie mniej niż płacili dotąd kirgizi, dla tego, że wszystkie nieprawne lub nie ustanowione przez wyższą władzę opłaty, mają teraz ustać zupełnie.

„Obok tego, Najjaśniejszy Pan raczył rozkazać, aby kirgizi po dawnemu byli uwolnieni od poboru do wojska, żeby posiadanie gruntowe tak na zimowiskach, jak i na latowiskach, jak również i prawo przekoczowania zachowane były bez zmiany, i żeby w ogóle prawa narodu kirgizkiego, jego byt i wolność wyznania, pozostały nietkniętemi.

„Spodziewam się, że naród kirgizki zrozumie i oceni łaski, nadane mu przez nowe prawo, że przez swe postępowanie podziękuje za nie naszemu Wielkiemu Monarsze i dowiedzie, że jest godny łask Najjaśniejszego Pana."

Objaśnienia te, widocznie uspokoiły deputatów kirgizkich, lecz z treści wynurzonych przez nich życzeń, uważając ich za deputatów jakiegoś stronnictwa a nie całego ludu, jenerał-gubernator rozkazał im udać się do Ak-Tiube, do fligiel-adjutanta pułkownika hrabiego Borcha, dla przyjęcia nowej ustawy łącznie z swymi rodakami.

Według innych wiadomości otrzymanych od naczelników oddziałów, okazuje się, że kirgizi i innych rodzin powracają na swe latowiska i zachowują się zupełnie spokojnie; band prawie niema.

Na szczególną uwagę zasługuje to przeświadczenie wszystkich powracających ze stepu oficerów i urzędników, że oddaleni kirgizi dotąd nic nie wiedzieli o ruskim narodzie, ani o ruskim rządzie, i że w ich pojęciach tylko władza sułtanów miała znaczenie. Teraz dopiero kirgizi zaczęli obznajmiać się z ruskiemi urządzeniami, pojmować je i uznawać, że wprowadzane urządzenia przyniosą im więcej pożytku niż dawniejsze przy sułtanach-zarządcach.

PRZEWODNIK WARSZAWSKI

Warszawa,

d. 30 Września (12 Październ.)

* (Tydzień targowy). **Średnie ceny głównych** artykułów żywności na targach warszawskich w tygodniu upłynionym były następujące: Ceny chleba, bułek i mięsa pozostały takie same jak dawniej. *Co do nabiału:* masła świeżego funt kop. 27, solonego kop. 25, śmietany kwarta kop. 25, ser krowi większy kop. 13, mniejszy kop. 9, twaróg kop. 7, ser owczy kop. 25, jaj kopa kop. 82½. *Co do drobiu:* kurczę kop. 25, kaczka zwyczajna kop. 35, tuczona 45, gęś zwyczajna kop. 80, tuczona kop. 90, pularda kop. 45, kapłon kop. 60, prosie rs. 1. *Co do ogrodowizny:* sałaty główka kop. 1½, roszponki blacik kop. 5, andywji kop. 5, marchwi pęczek kop. 3, buraków pęczek kop. 2, rzepy kop. 2, brukwi pęczek kop. 3, kalarepy mendel kop. 5, pietruszki wiązka kop. 5, chrzanu wiązka kop. 10, selerów mendel kop. 18, porów mendel kop. 5, kapusty zwyczajnej główka kop. 4, włoskiej kop. 4, niebieskiej kop. 5, cebuli garniec kop. 14, kalafior duży kop. 10, mniejszy kop. 4, kartofli garniec kop. 3½, grzybów świeżych koszyczek kop. 10, rydzów koszyczek k. 30, grzybów suszonych funt kop. 35. *Co do legumin:* mąki najpiękniejszej funt kopiejek 7½, średniej kopiejek 6, ordynaryjnej kwarta kopiejek 4, kaszy krakowskiej drobnej kwarta kop. 11, grubszej kop. 10, perłowej pięknej kop. 12, średniej kop. 10, jęczmiennej kop. 4½, jaglanej kop. 6½, gryczanej kop. 6, pszennej kop. 11, orkiszowej kop. 9, ryżu funt kop. 8, grochu szablastego kwarta kop. 6, okrągłego kop. 4. *Co do ryb żywych:* szczupaka funt kop. 25, lina i karpia kop. 22½, karasia i okonia kop. 20, leszcza kop. 24, węgorza kop. 25, jesiotra kop. 27. Raków kopa od kop. 45 do rs. 1 kop. 50. **Φ.**

KOLEJE ŻELAZNE

odchodzą:

Z Warszawy: Do Sosnowca i Granicy, pociąg pospieszny o godzinie 6 minut 30 rano i pociąg osobowy o godzinie 11 rano. — Do Aleksandrowa, pociąg osobowy o godzinie 1 minut 33 po południu i pociąg pospieszny o godzinie 6 minut 30 rano.—Do Terespola, pociąg osobowy o godzinie 10 rano. — Do Petersburga pociąg pośpieszny o godzinie 11 rano i pociąg osobowy o godzinie 11 w nocy.

przychodzą:

Do Warszawy: Z Sosnowic i Granicy, pociąg pospieszny o godzinie 8 minut 51 wieczór i pociąg osobowy o godzinie 5 minut 38 po południu. — Z Aleksandrowa, pociąg osobowy o godzinie 3 po południu i pociąg pospieszny (razem z Granicznym). — Z Terespola pociąg osobowy o godzinie 5 minut 36 po południu. — Z Petersburga, pociąg pospieszny o godzinie 5 po południu i pociąg osobowy o godzinie 4 rano.

Kalendarz.

We środę 1 (13) października — św. Edwarda króla. — Słońce wsch. o godz. 6 min. 22; zach. o godz. 5 min. 10.

We czwartek 2 (14) października — św. Kaliksta pap. — Słońce wsch. o godz. 6 min. 24; zach. o godz. 5 min. 8.

Stan pogody.

Dziś z rana + 8.°6 R.

Wczoraj.	o g 6 z rana.	o g. 4 po poł.
Barometr w milimetrach	761.1	761.9
Termometr Reaumura	+5.°5	+11.°2
Stan nieba	pochmurny	pochmurny.

Największe ciepło + 11,°8 R. Najmniejsze ciepło + 4,°9 R.

Wysokość wody na Wiśle stóp 2 cali 1.

Widowiska.

WIELKI TEATR. — *Dziś,* we wtorek, opera w 3-ch aktach, **Piękna Helena.** — Osoby: Parys, syn Priama — p. *Filleborn;* Menelaus—p. *Szczepkowski;* Helena, jego żona — pani *Dowiakowska;* Agamemnon — p. *Prohazka*; Orest, jego syn — panna *Kwiecińska;* Kalchas, wielki wróżbita Jowisza—p. *Kozieradzki;* Achiles—p. *Matuszyński*; Ajax I-y — p. *Ziołkowski;* Ajax 2-gi— p. *Suszyński;* Bacchis służebna Heleny—panna *Oswald;* Leoena — panna *Rutkowska*, Partenis — panna *Herman* — (dwie powyższe wesołe córy Grecji); Eutykles kowal—p. *Borawski*; Filokomes, sługa Kalchasa — p. *Krupiński*; Niewolnik —p. *Jejde.* —*Jutro*, we środę, dramat **Adrjanna Lecouvreur.**

TEATR ROZMAITOŚCI. — *Wczoraj*, w poniedziałek, dawano komedje **Konkurent i mąż** i **Dwie teściowe**, było osób 216.

GABINET ZOOLOGICZNY (w pałacu Kazimierowskim).—*Otwarty* **w Niedziele i Czwartki.**

MUZEUM SZTUK PIĘKNYCH (w pałacu Kazimierowskim), w pawilonie na lewo, we **Czwartki i Niedziele** bezpłatnie, od godz. 10-ej rano do 2-ej po południu.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH (w hotelu europejskim). — *Codziennie*, od godziny 10 rano do wieczora. — Cena wejścia kop. 15; w niedzielę zaś i święta kop. 5.

TEATR RAPPO. — *Dziś* i *codziennie*, **przedstawienia optyczne** H. Krosso.— Przedstawienia te zawierać będą cudne obrazy, objaśniane ustnym wykładem: 1) Geologja zawierająca wszelkie zjawiska niebieskie; 2) Podróże do bieguna północnego, Franklina ostatnia podróż i jego ofiary; 3) Krajobrazy i sceny natury, za pomocą światła magicznego i efektownych ogni; 4) Optyczne czarodziejskie obrazy, jak niemniej mistrzowskie. Kopie arcydzieł sztuki, oraz magiczna gra kolorów.— Początek o godzinie wpół do 8-ej. — *Wczoraj*, było osób 204.

KASSINO. — *Dziś i codziennie*, **przedstawienia magiczne** p. Khery.—Początek o godzinie 8-ej. — *Wczoraj*, było osób 39.

W SALI RESURSY OBYWATELSKIEJ.— *Dziś i codziennie*, **Wystawa widoku zamku Freienschloss i miasta Freimarkt w Styrji z drzewa korkowego.** — Wystawa otwarta od godziny 10 z rana do 7 wieczorem i tylko krótki czas trwać będzie. — Cena wejścia od osoby kop. 15; dzieci i niższe stopnie wojskowe płacą kop. 10.

W PRADO za rogatkami Wolskiemi, zakład gastronomiczno-spacerowy, *codziennie* jest otwarty. — *W niedzielę*, i każde święto grywa **orkiestra** w pełnym komplecie, wspaniałe fajerwerki na lądzie i wodzie i ognie bengalskie. — Początek o godzinie 6-ej po południu. — Wejście w dni świąteczne od osoby kop. 15. — Dzieci do lat 10-u bezpłatnie; starsze kop. 5.

* Przyjechał do Warszawy: jenerał-major *Witkowski*, z Cesarstwa.

* *Listy niewłaściwie do skrzynek pocztowych włożone*, w dniu 29 (11) b. m., a mianowicie pod adresem: z używanemi markami: Jelenkin w Petersburgu, Lempert w Dynaburgu, Trubadurow w Nikołajewie, Wolanowski w Przysusze, Wroczyńska w Górze, Grünberg w Przaznicy, Stębalska w Rokotowie, Matwiejew w Pskowie, Chruścikowska w Wrzosowie, Michcińska w Chruścinie, Hajde w Wawrzyszewie, Dobronoki w Hlewnikach, Niewmierzycki w Rydze, Łaszczyński w Grabowie, Cerniewski w Wrzescach, *listy, które winny być wysłane jako rekomendowane:* do Prezydenta w Sochaczewie, Zarząd Gmlny w Wołokołamsku, Wójt Gminy w Olszance, Prezydent w Żychlinie, — Perzanowski i Wysockiej bez oznaczenia miejsca adresu,— listów miejskich sztuk 8, wyjętych ze skrzynek pocztowych, jako na koszt, doręczone nie będą,—oraz 14 sztuk listów na koszt dla wyekspedjowania wewnątrz kraju, jako z nienaklejonemi markami, wyprawione nie będą, i znajdują się w kancelarji pocztamtu do odebrania.

* Dnia 29 (11) b. m. i roku, chorych w 8-u cywilnych szpitalach: przybyło 64, wyzdrowiało 59, umarło 8, pozostało 1592 (mężczyzn 731, kobiet 861), z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 149, kobiet 140.

* Dnia 29 (11) bież. mies. i r., **urodziło się:** *chrześcjan:* płci męzkiej 12, płci żeńskiej 11; *starozakonnych:* płci męzkiej 5, płci żeńskiej 4, razem 32; —**zawarło śluby małżeńskie:** par: *chrześcjan* 8; *starozakonnych* 2; — **umarło:** *chrześcjan:* płci męzkiej 13, płci żeńskiej 8; *starozakonnych:* płci męzkiej 4, płci żeńskiej 4, razem 29.

Ceny Targowe.

dnia 29 Września (11 Października) 1869 roku.

RODZAJ PRODUKTOW	Czetwert		Korzec od — do			
	rsr.	kop.	ruble sr. i kopiejki			
Pszenica	10	80	6	—	6	75
Żyto	6	40	3	95	4	—
Jęczmień	5	88	3	45	3	75
Owies	3	60	2	10	2	25
Rzepik letni	—	—	—	—	—	—
Kartofle	1	32	—	75	—	82½

Pud siana od kop. — — 27½. Pud słomy od kop. — 20.

Dowozy: **Pszenicy 103; Żyta 513; Jęczmienia 571; Owsa 456 czetwerti.**

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ.

dnia 30 Września (12 Października) 1869 r.

MONETY.	Żądano Rs.	Żądano K.	Płacono Rs.	Płacono K.
Pół-Imperjały Rosyjskie	—	—	—	—
Dukaty Holenderskie nowe ważne	—	—	—	—
Frydrychsdory Pruskie	—	—	—	—
Pruski kurant za 100 tal.	—			
PAPIERY (bez wartości kuponów				
Obligi Skarbu za rs. 100	—			—
Bilety Skarbu Król. Pol. za rs. 100	—	—	—	—
Obligacje cząstk. z r. 1835 po złp. 500 za sztukę	—	—	—	
Certyfikaty Banku na Oblig. cząstk. l. A. po złp. 300 za sztukę	—	—	—	—
Lit. B. po złp. 200 za sztukę z kupon.	—		—	—
„ „ „ bez kuponu	—	—		—
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 1-ej za rs. 100	90	96	90	63
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 2-ej za rs. 100*)	90	63	90	29
Obligi Towarzystwa Kredyt. Ziemskiego.	100	50	—	—
Listy likwidacyjne za rs. 100*)	75	72	75	39
Dowody Kom. Centr. Likw. za rs. 100	—	—	—	
5 pożyczka rosyj. Stiglitza z r. 1854 za rs. 100	—	—	—	—
6 pożyczka rosyj. Stiglitza z r. 1855 za rs. 100	—	—	—	
Bilety Banku Ces. Ros z r. 1860 za rs. 100	—	—	—	—
Metaliki Lutowe za rs. 100	102	25	101	75
„ Sierpniowe za rs. 100	—	—	—	—
Rosyjska pożycz. prem. z 1864 rs. 100	157	—	—	—
„ „ „ z 1866 rs. 100	154	—	—	—
5% Listy Zastaw. Rosji	—	—	101	50
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego dróg żelaznych rs. 125	—	—	—	—
Obligacje Głów. Tow. Ros. Dróg Żel. po frank. 2,000 za rs. 100	—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. War.-Wied. za sztukę.	—	—	—	—
Obligacje Drogi Żel. War.-Wied. po fr. 500 za sztukę	—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. War.-Bydgoskiej za rs. 100	72	—	—	
Akcje Żeglugi Parow. Kraj. rs. 100	—	—	—	
Akcje Drogi Żel. War.-Terespolskiej za rs. 100	—	—	—	—
Obligacje Kolei Żel. War.-Terespolskiej.	—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. fab. Łodzkiej rs. 100	—	—	—	—

WEXLE.

			Żądano Rs.	Żądano K.	Płacono Rs.	Płacono K.
Berlin	100 Tal.	2 m.	117	60	117	45
„	„ „	k. t.	—	—	117	37½
Wrocław	„ „	2 m.	—	—	—	—
Gdańsk	„ „	2 m.	—	—	117	37½
Hamburg	300 B. Mk.	2 m.	178	95	—	—
Londyn	1 Ft. St.	3 m.	8	7	—	—
Paryż	300 Frank.	2 m.	96	45	—	—
Wiedeń	150 Zł. W. A.	2 m.	97	80	—	—
Petersburg	100 Rsr.	1 m.	—	—	—	
„	„ „	k. t.	—	—	—	—
Moskwa	„ „	1 m.	—	—		—
„	„ „	k. t.	—			—

* Wartość kuponu bież. od Listów Zastawnych rs. 1 k. 21⅑.
* „ „ „ od Listów Likwidacyjn. rs. 1 k. 45⁵⁄₉.

KURSA TELEGRAFICZNE

Ajentury Rudolfa Okręt

z Berlina, d. 29 Września (11 Października) 1869 r.

Z BERLINA.	żądają	płacą
Bilety Banku Rosyjskiego		76
Weksle na Warszawę		75⅝
„ Petersburg 3 tygodn.		84⅛
„ „ 3 miesięczny		83⅜
„ Londyn 3 „		—
„ Paryż 2 „		—
„ Hamburg 2 „		—
„ Wiedeń 2 „		82¼
Listy Zastawne 4%		68¼
Listy Likwidacyjne		57
Obligacje Skarbowe 4%		67¼
Koleje Rosyjskie		95¼
Akcje Drogi Żelaznej Terespolskiej		—
Obligacje Drogi Żelaznej Terespolskiej		78¾
Akcje Drogi Żelaznej Warsz.-Wiedeńskiej		58
Akcje Drogi Żel. Warsz.-Bydgoskiej		—
Nowa pożyczka premjowa 1-ej emisji		122
„ „ „ 2-ej emisji		119
5-ta Pożyczka Stieglitza		—
5% Listy Zastawne Ruskie		—
Żyto na targu		47
„ na dostawę w jesieni		46⅝
Z WIEDNIA.		
Weksle na Londyn		122 90
„ Hamburg		90 40
„ Paryż		48 90
Pożyczka Narodowa		69
5% Metaliki		59 80
Akcje Banku Kredytowego		252 70
Z PARYŻA.		
Renta 3%		71 50
Renta Włoska		53 30
Akcje Kredytu Ruchomego		206
Z LONDYNU.		
3% Papiery (Consols)		93¼

OGŁOSZENIA URZĘDOWE. — ОФФИЦІЯЛЬНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

UWIADOMIENIA I PRZYWILEJE. ЗАЯВЛЕНІЯ И ПРИВИЛЕГІИ.

N. D. 6931. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 ст. Уст. Пром. (Св. Зак. Т. XI) объявляетъ, что 21 Іюля с. г. поступило въ оный прошеніе Г. Каупе о выдачѣ иностранцу Бейрле 3-лѣтней привилегіи на усовершенствованное устройство паровыхъ и щеварительныхъ котловъ и кострюль.

2—3 4 Сентября 1869 года.

N. D. 6932. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 ст. Уст. Пром. (Свода Зак. Т. XI) объявляетъ, что 30 Іюля сего года поступило въ оный прошеніе Г. Прильвица о выдачѣ иностранцу Гордверу 5-лѣтней привилегіи на усовершенствованный способъ и снарядъ для обработки металловъ и минераловъ, съ цѣлью получения ихъ окисловъ и другихъ химическихъ и механическихъ соединеній и отдѣленія металловъ отъ руды и лигатуръ.

2—3 4 Сентября 1869 года.

N. D. 6933. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 ст. Уст. Пром (Св. Зак. Т. XI) объявляетъ, что 30 Октября 1868 года, поступило въ оный прошеніе Г на Прильвица о выдачѣ иностранцу Войнару 5-лѣтней привилегіи на усовершенствованныя патронныя гильзы для центрострѣльнаго оружія.

2—3 4 Сентября 1869 года.

N. D. 6934. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 ст. Уст. Пром. (Св. Зак. Т. XI) объявляетъ, что 24 Іюля сего года поступило въ оный прошеніе Финляндскаго уроженца Гавріила Пикони о выдачѣ ему 10-лѣтней привилегіи на способъ вскрытія шурфовъ и золото содержащаго пласта

2—3 4 Сентября 1869 года.

N. D. 6935. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 ст. Уст. Пром. (Св. Зак. Т. XI) объявляетъ, что 24 Іюля сего года поступило въ оный прошеніе Г. Стольтенберга о выдачѣ ему, Ценчковскому, Шашилеву и Фумеліи 5-лѣтней привилегіи на усовершенствованныя аппараты для добыванія горючихъ газовъ изъ углеводородныхъ жидкостей.

2—3 4 Сентября 1869 года.

N. D. 6936. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 ст. Уст. Пром. (Свода Зак. Т. XI) объявляетъ, что 24-го Іюля сего года поступило въ оный прошеніе иностранца Постельвейта о выдачѣ ему 3-лѣтней привилегіи на усовершенствованную машину для дѣланія винтовыхъ чаекъ болтовъ, заклепокъ и проч.

2—3 4 Сентября 1869 года.

N. D. 6937. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 ст. Уст. Пром. (Св. Зак. Зак. Т. XI) объявляетъ, что 16 Іюля сего года, поступило въ оный прошеніе Г. Каупе о выдачѣ иностранцу Дене и купцамъ Ѳ. Іохимъ и К⁰ 5-лѣтней привилегіи на усовершенствованія въ устройствѣ переносныхъ трубчатыхъ колодцевъ.

4 Сентября 1869 года.

N. D. 7362 *Петроковское Губернское Правленіе.*

Поселившіеся въ Петроковской Губерніи Пруские уроженцы хлѣбопашцы, принявшіе въ 1867 г. подданство Росіи и затѣмъ приписанные къ числу постоянныхъ жителей Ченстоховскаго Уѣзда, гмины Камыкъ: Францъ Каня, Доминикъ Стемпка, Николай Вось, Ѳома Сосновскій, Михаилъ Прудло, Бальтазаръ Гбуръ, Францъ Польлокъ, Бонавентура Польлокъ, Шимонъ Отто и гмины Грабувка, Касперъ Гбуръ и Филипъ Кокотъ по продажѣ всего своего имущества въ Маѣ мѣсяцѣ сего 1869 г., бѣжали за границу забравъ съ собою женъ и дѣтей.

На основаніи затѣмъ 1 статьи Высочайшаго Указа 1850 г., Петроковское Губернское Правленіе вызываетъ симъ поименованныхъ лицъ, явиться на мѣсто постояннаго жительства, или ближайшимъ полицейскимъ властямъ въ шестинедѣльный срокъ со дня опубликованія настоящаго вызова, неявка же въ опредѣленный срокъ, будетъ считаться доказательствомъ ненахожденія ихъ въ здѣшнемъ краѣ.

Г. Петроковъ, Сентября 27 дня 1869 г.
Совѣтникъ, (.......).

N. D. 6962 *Плоцкое Губернское Правленіе.*

Проживающему съ 1860 года въ Старогродскомъ Уѣздѣ, въ Прусіи, жителю Плоцкаго Уѣзда, Феликсу Боржевскому, согласно рѣшенія Намѣстника Его Императорскаго Величества въ Царствѣ Польскомъ, отказано въ выдачѣ новаго паспорта на дальнѣйшее проживаніе за границею и объ этомъ объявлено было ему, Боржевскому, посредствомъ Генеральнаго Консула нашего въ Данцигѣ, съ тѣмъ, чтобы онъ немедленно возвратился къ мѣсту постояннаго жительства; но Боржевскій, по настоящее время въ край не прибылъ.

Вслѣдствіе сего и на основаніи 1 ст. Высочайшаго Указа, Плоцкое Губернское Правленіе симъ вызываетъ упомянутаго Феликса Боржевскаго, недалѣе 6 недѣльнаго срока возвратиться въ край и явиться къ Начальнику Плоцкаго Уѣзда или къ ближайшимъ полицейскимъ властямъ. Въ случаѣ же неявки въ указанный выше срокъ, съ нимъ поступлено будетъ согласно 340 и 341 ст. Уложенія о наказаніяхъ уголовныхъ и исправительныхъ.

Г. Плоцкъ, Сентября 10 дня 1869 года.
Совѣтникъ, Вольскій.
Старшый Дѣлопроизводитель,
2—3 Яськевичъ.

N. D. 7384. *Сувалкское Губернское Правленіе.*

На основаніи 1-й Ст. Высочайшаго Указа 25 Апрѣля (7 Мая) 1850 года, вызываетъ самовольно отлучившагося за границу жителя посада Кибарты, Волковышскаго Уѣзда, Вольфа Абрамовича Этельзона, чтобы онъ въ теченіи 6 недѣль со дня припечатанія настоящаго вызова возвратился въ Царство Польское и явился къ ближайшему Полицейскому Начальству въ противномъ же случаѣ будетъ съ нимъ поступлено согласно 340 и 341 Ст. Уложенія 1847 года, о наказаніяхъ уголовныхъ и исправительныхъ.

Г. Сувалки, Сентября 26 дня 1869 года.
1—1 за Совѣтника, Хилинскій.

N. D. 385. *Сувалкское Губернское Правленіе*

На основаніи 1-й Ст. Высочайшаго Указа 25 Апрѣля (7 Мая) 1850 г., вызываетъ самовольно отлучившихся за границу жителей г. Пржеросли, Сувалкскаго Уѣзда, евреевъ: Беніямина Ниселевича, Винницкаго и Сроля-Михеля Берковича Добржинскаго съ женою Хаею и дочерью Таубою, чтобы они въ теченіи 6 недѣль со дня припечатанія настоящаго вызова возвратились въ Царство Польское и явились къ ближайшему Полицейскому Начальству; въ противномъ же случаѣ будетъ съ ними поступлено согласно 340 и 341 Стат. Уложенія 1847 года, о наказаніяхъ уголовныхъ и исправительныхъ.

Г. Сувалки, Сентября 27 дня 1869 года.
1—1 Совѣтникъ, Янишевскій.

N. D. 6021. *Sąd Kryminalny w Kielcach*

W zastosowaniu się do Najwyższego Ukazu z dnia 25 Kwietnia (7 Maja) 1850 r. i postanowienia byłej Rady Administracyjnej z dnia 16 (28) Października 1856 r. wzywa Ignacego Trzcińskiego, mieszkańca wsi Zawada gminy Jedlenka Powiatu Radomskiego, bez pozwolenia rządu samowolnie za granicę kraju wyszłego, ostatnio w mieście Paryżu przebywającego, aby w ciągu miesięcy sześciu (6) od daty zamieszczenia po raz trzeci niniejszego wezwania w Dzienniku Warszawskim, do Królestwa Polskiego powrócił i czy to osobiście czy też przez władzę policyjną o powrocie swym Sąd Kryminalny zawiadomił, lub też w tym przeciągu czasu usprawiedliwienie powodu niepowrócenia dotychczas do kraju na pierwotne władz tutejszych przez pisma publiczne wezwanie Sądowi Kryminalnemu nadesłał, gdyż w razie nieuczynienia zadosyć niniejszemu wezwaniu ściągnie na siebie skutki art. 340, 341 K. K. G. i P. zagrożone, to jest skazany zastanie na pozbawienie wszelkich praw i bezpowrotne z obrębu Państwa wygnanie, a w razie samowolnego następnie powrotu do kraju po dojściu do prawomocności zapaść mającego wyroku, zostanie zesłany na osiedlenie w Syberji.

Kielce dnia 2 (14) Sierpnia 1869 roku.
Prezes,
2—3 Radca Stanu, Kleszczyński.

N. D. 7132. *Судъ Исправительной Полиціи въ Г. Калишѣ.*

Согласно ст. 576 Улож. о нак. Уголовныхъ и Исправительныхъ, симъ объявляетъ, что Зузанна Бальчевска, жителька деревни Малаго Дубрца гмины Калишъ, за недозволенное и неправильное врачеваніе, приговоромъ Аппелляціоннаго Суда Царства Польскаго отъ 12 (24) Мая с. г. вступившимъ уже въ законную силу подвергнута трехъ недѣльному аресту съ отданіемъ подъ полицейскій надзоръ черезъ два года и опубликованіемъ его въ Оффиціяльныхъ Газетахъ.

Г. Калишъ, 17 (29) Сентября д. 1869 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Бромирскій.

* * *

W zastosowaniu się do art. 576 K. K. G. i P., podaje do publicznej wiadomości, iż Zuzanna Balczewska mieszkanka wsi Małego Dobrca gminy Kalisz, za niedozwolone i błędne leczenie, ostatecznym wyrokiem Sądu Apelacyjnego Królestwa Polskiego z dnia 12 (24) Maja r. b. skazana na trzy tygodnie aresztu, z oddaniem pod dozór policyjny przez lat dwa i ogłoszenie tego wyroku w Dziennikach Rządowych.

Kalisz dnia 17 (29) Września 1869 r.
Sędzia Prezydujący, Bromirski.

N. D. 7131. *Петроковскій Судъ Исправительной Полиціи.*

Объявляетъ симъ во всеобщее свѣдѣніе что Валентій Новацкій поденьщикъ изъ д. Бялы, гмины Нарамнице, Велюнскаго уѣзда, за недозволенное и неправильное врачеваніе приговорами сего Суда отъ 17 (29) Октября 1867 г. и отъ 11 (23) Іюня 1868 г. вошедшими уже вп законую силу, согласно 576 ст. уложенія о наказаніяхъ уголовныхъ и исправительныхъ, подвергнутъ шестинедѣльному аресту, съ отдачею подъ двухлѣтній надзоръ полиціи.

Г. Петроковъ, Сентября 12 (24) д. 1869 г.
з. о. Предсѣдательствующаго Судьи,
Асесоръ, Штралеръ.

* * *

Podaje do publicznej wiadomości, że Walenty Nowacki wyrobnik z wsi Biały, gminy Naramnice Powiatu Wieluńskiego, za niedozwolone i błędne leczenie, wyrokiem Sądu wyż rzeczonego z dnia 17 (29) Października 1867 roku i z dnia 11 (23) Czerwca 1868 roku już prawomocnemi, w myśl artykułu 576 Kodeksu Kar Głównych i Poprawczych, skazany został na sześć tygodni aresztu z oddaniem pod dwuletni dozór policyjny.

Petrokow d. 12 (24) Września 1869 r.
za Sędziego Prezydującego,
Asesor, Straler.

N. D. 7377. *Радинское Уѣздное Управленіе.*

Объявляетъ, что житель гор. Межирѣчья Маркель Зымелевъ сынъ Гальпернъ, вошелъ въ сіе Управленіе съ прошеніемъ объ исходатайствованіи ему увольнительнаго свидѣтельства для пересенія въ м. Высоколитовскъ, Брестскаго Уѣзда, Гродненской Губерніи, а потому лица имѣющія законныя къ названному еврею претензіи должны въ теченіе четырехъ недѣль заявить таковыя въ семъ Управленіи съ представленіемъ надлежащихъ документовъ, ибо по истеченія означеннаго срока выдано будетъ еврею Гальперну просимое имъ переселительное свидѣтельство.

Г. Радинъ, Сентября 22 дня 1869 г.
Начальникъ Радинскаго Уѣзда,
1—3 Капитанъ, Котовъ.

REGULACJE HYPOTECZNE. УСТРОЙСТВО ИПОТЕКЪ.

N. D. 7367. *Sąd Pokoju w Chmielniku. Wydział Hypoteczny.*

Z powodu żądania nowej regulacji hypoteki przez Wojciecha Gawrońskiego następujących nieruchomości:

1. Domu parterowego murowanego pod Nr. Nr. 33 w mieście Pińczowie przy ulicy Mirowskiej położonego, z dwoma stajniami drewnianemi i stodołą murowaną oraz przyległym ogrodem, położonych między nieruchomościami Michała Bajerowicza i Nowackiej wdowy.

2. Gruntu półtory kwarty w polu pod Pasturką, między gruntami Aleksandra Gawrońskiego i Andrzeja Dragańskiego położonego.

3. Kwarty gruntu także w polu pod Pasturką między gruntami Andrzeja Palimąki i Piotra Kaczorowskiego leżącego.

4. Ogrodu w miejscu Pałęka zwanem położonego, z zagonów 4 złożonego, między gruntami Marjanny Prochowej i Kazimierza Krzemińskiego znajdującego się.

5. Łąki w miejscu za murowańcem zwanem położonej, między łąkami Piotra Kaczorowskiego i Tomasza Kowalskiego będącej, wszystkich w teritorjum miasta Pińczowa znadujących się.

Uwiadamia osoby interesowane, że regulacja nowej hypoteki tych nieruchomości nastąpi w Sądzie Pokoju posiedzenia swe w mieście Chmielniku odbywającym, w dniu 6 (18) Stycznia 1870 r.

Wzywa przeto interesantów, aby w terminie powyższym osobiście lub przez pełnomocników szczególnie i urzędownie umocowanych zgłosili się, żądania swe oraz wnioski do protokułu regulacji podali, tudzież w dokumenta ich prawa udowadniające zaopatrzyli się

W razie niestawiennictwa popadną prekluzji artyk. 154 i 160 prawa hypotecznego z r. 1818 zastrzeżonej.

Ogłoszenie decyzji jaka w skutek regulacji wydaną będzie nastąpi w dniu 8 (20) Stycznia 1870 r. i od tego czasu odwołanie się do apelacji upływać zacznie.

Chmielnik d. 23 Wrześ. (5 Paźdz.) 1869 r.
Podsędek,
Asesor Kolegjalny, Kwaskowski.

N. D. 7360. *Sąd Pokoju w Opatowie Wydział Hypoteczny.*

Z powodu żądanej nowej regulacji hypoteki: Domu z kamienia z takąż oficyną i zabudowaniami gospodarczemi pod Nr. 89 w mieście Chmielowie powiecie Opatowskim gubernji Radomskiej położonego, graniczącego z południa z ulicą Kozia, z północy z Rynkiem Miasta, na wschód z domem wdowy Śpiry, a z zachodu z domem zajezdnym dworu Brzustowa, do Moszka i Sumera Kuperblumów należącego.

Zwiadamia osoby interesowane że takowa nastąpi w Sądzie tutejszym w dniu 16 (28) Stycznia 1870 r.

Wzywa ich przeto, aby w terminie tym osobiście lub przez pełnomocników urzędownie i szczególnie umocowanych zgłosili się, żądania swe i wnioski do protokółu regulacji podali, i w dokumenta, prawa ich udowadniające zaopatrzyli się.

Ostrzega się zarazem że nie zgłaszający się w terminie podpadną skutkom prekluzji art. 154 i 160 prawa o hypotekach z roku 1818 przepisanej.

Jeżeliby właściciel nieruchomości wywołanej w terminie do regulacji nie stawił się, tenże na żądanie któregokolwiek z interesantow na karę od rs. 1 kop. 50 do rs. 7 kop. 50 skazany zostanie i podług art. 150 tegoż prawa utraci zupełne dobrodziejstwo prawne względem swych wierzycieli.

Ogłoszenie decyzji jaka wskutek aktu regulacji co do tej nieruchomości nastąpi, odbędzie, się dnia 22 Stycznia (3 Lutego) 1870 r. o godzinie 10 rano na posiedzeniu Sądu tutejszego i od tegoż czasu termin do odwoływania się od niej upływać zacznie.

Interesenci przeto bez dalszego wezwania, w tym dniu obecnymi być winni.

Opatów d. 19 Wrześ. (1 Października) 1869 r.
Podsędek Milewski.

LICYTACJE. — ТОРГИ.

N. D. 7348. *Горный Департаментъ въ Царствѣ Польскомъ.*

Извѣщаетъ, что на основаніи предписанія г. Министра Финансовъ отъ 29 Іюня с. г. за № 519, будутъ производиться торги посредствомъ запечатанныхъ объявленіи (in plus), въ Управленіи Западнаго Горнаго Округа Царства Польскаго, въ Домбровѣ Петроковской Губерніи, 27 (8), 28 (9), 29 (10) и 30 Октября (11 Ноября) 1869 г. въ 11 часовъ утра каждаго дня, на продажу желѣза и другихъ издѣлій, партіями, стоимостью отъ 40 руб. до 12,000 руб., и отъ цѣнъ обозначенныхъ въ приложенной къ торговымъ условіямъ вѣдомости.

Общая стоимость сихъ издѣлій около 160,000 руб.

Желающіе участвовать въ торгахъ на покупку издѣлій партіями, поименованными въ приложенныхъ къ условіямъ вѣдомостяхъ, обязаны въ назначенный для сего день и часъ представить объявленіе, на русскомъ или польскомъ языкѣ, на каждую партію отдѣльно иприложить къ оному на залогъ наличными деньгами, или ликвидаціонными листами, или иными государственными бумагами Имперіи и Царства, или закладными листами Земскаго Кредитнаго Общества, по нарицательной ихъ цѣнѣ, на сумму равняющуюся $1/5$ части оцѣночной для торговъ суммы той продаваемой партіи, которую желаютъ купить. Упомянутыя государственныя и кредитныя бумаги, должны быть съ принадлежащими къ нимъ за неистекшее время купонами.

На издержки по публикаціи слѣдуетъ внести наличными деньгами сумму, равняющуюся $1/2$ процента суммъ, показанныхъ въ приложенныхъ къ условіямъ вѣдомостяхъ, съ которыхъ будутъ производиться торги

Объявленіе, къ которому не приложены выше поименованные залоги и деньги на торговыя издержки, или подскобленное, или обусловленное и т. п. считается не дѣйствительнымъ.

Форма объявленія.

Вслѣдствіе извѣщенія Горнаго Департамента отъ 27 Сентября с. г. за № 2887, симъ объявляю, что я желаю купить партію издѣліи N. N. изъ такаго то магазина, предлагая уплатить (прописью) N. N. процентовъ, болѣе противъ назначенныхъ къ торгамъ цѣнъ и соглашаюсь на

всѣ обязательства, въ условіяхъ къ торгамъ изложенныя, которыя мнѣ извѣстны.

При семъ прилагаю:

а) въ залогъ руб.
(прописью.)

б) на торговыя издержки столько то (прописью).

Если торги за мною не состоятся, то деньги эти приму обратно самъ или чрезъ моего повѣреннаго.

Постоянное мѣсто жительства моего въ N. близъ почтовой станцій N. (если же въ Варшавѣ, или другомъ большемъ городѣ, то прописать улицу и № дома).

Писано въ N. такаго то числа, мѣсяца, 1869 г.

(подписать четко имя и фамилію)

Каждое объявленіе должно быть написано на гербовой бумагѣ 30 копѣечнаго достоинства запечатано сургучемъ и адресовано: „Горному Начальнику Западнаго Округа въ Домбровѣ Петроковской Губерніи, объявленіе на покупк партіи желѣза или издѣлій (за № такимъ то, назначенныхъ въ продажу какаго то числа, мѣсяца и года)" и представлено до 11 часовъ дня, назначеннаго для торга, въ залѣ присутсвія Западнало Горнаго Управленія.

Подробныя торговыя условія, можно видѣть ежедневно, за исключеніетъ зраздничныхъ дней, въ канцеляріяхъ Горнаго Департамента въ Варшавѣ и Горнаго Управленія Западнаго Горнаго Округа въ Домбровѣ Петкоковской Губерніи.

При томъ объьвляется ко все общему свѣдѣнію, что послѣ объявляемыхъ торговъ продажа издѣлій заводовъ Западнаго Горнаго Округа, будетъ прекращена до наступленія будущихъ торговъ въ Мартѣ 1870 года.

* * *

Podaje do wiadomości, że na zasadzie rozporządzenia Ministra skarbu z dnia 29 Czerwca r. b. Nr. 519, odbywać się będą licytacje przez deklaracje opieczętowane, w Zarządzie Górniczym Okręgu Zachodniego w Dąbrowie, w Królestwie Polskiem Gubernji Petrokowskiej, w d. 27 (8), 28 (9), 29 (10) i 30 Października (11 Listopada) 1869 r. każdego dnia o godzinie 11 z rana sprzedaż żelaza i innych wyrobów, w partjach od 40 do 12,000 rubli wartości, od cen oznaczonych w dołączonym do warunków licytacyjnych wykazie.

Ogólna wartość tych wyrobów wynosi około rsr. 160,000.

Życzący ubiegać się na licytacji o kupno tych wyrobów, partjami wskazanemi w wykazie do warunków załączonym, obowiązani dą przed dniem i godziną do licytacji oznaczoną złożyć oddzielną na kupno każdej partji deklaracją w ruskim lub polskim języku i dołączyć do deklaracji vadium gotowizną, listami likwidacyjnemi, albo innemi papierami publicznemi Cesarstwa i Królestwa, lub też listami Zastawnemi Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, po cenie ich imiennej, w sumie wyrównywającej $\frac{1}{5}$ części sumy na praetium oznaczonej, za tę wystawioną na sprzedaż partję, którą kupić zamierzają. Wymienione papiery publiczne i kredytowe powinny mieć należące do nich kupony bieżąae.

Na koszta ogłoszeń należy złożyć gotowizną sumę wyrównywającą $\frac{1}{2}$ procentu sum wskazanych w dołączonym do warnnków wykazie, od których mają się licytacje rozpócząć.

Deklaracje do których mie będą dołączone, wyżej wskazane vadia i gotowizna na kaszta ogłoszeń, skrobane i zastrzeżeniami uznane będą za nieważne.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia Wydziału Górnictwa z dnia 27 Września r. b. Nr. 2887, podaję niniejszą deklarację, że obowiązuję się kupić partję wyrobów N. N. z magazynu tego a tego, z postąpieniem od cen na praetium oznaczonych procent N. N. wyraźnie poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom warunkami licytacyjnemi objętym, które są mi wiadome.

Przytem dołączam:

a) na vadium rsr. wyraźnie rubli srebrem

b) na koszta ogłoszeń kwotę taką a taką, wyraźnie

W razie nieutrzymania się na licytacji, kwoty rzeczone sam obiorę, albo za pośrednictwem upoważnionego.

Stałe moje zamieszkanie w N. najbliżej stacji pocztowej N. a jeżeli w Warszawie lub innem znaczniejszem mieście, w takim razie wskazać ulicę i Nr. domu.

Pisałem w N. dnia miesiąca
1869 roku.

(podpisać wyraźnie imię i nazwisko)

Każda deklaracja pisaną być winna na stemplu ceny kop. 30, zapieczętowana lakiem i zaadresowana: „Do Naczelnika Zakładów Górniczych Okręgu Zachodniego w Dąbrowie, Gubernji Petrokowskiej, deklaracja na kupno partji żelaza lub wyrobów, wystawionych na sprzedaż takiego to dnia, miesiąca i roku", oraz złożone przed godziną 11 z rana w dniu do licytacji oznaczonym w sali posiedzeń Zarządu Górniczego Okręgu Zachodniego.

Szczegółowe warunki przejrzeć można codzienie z wyłączeniem świąt i dni galowych w biurach Wydziału Górnictwa w Warszawie i Zarządu Górniczego Okręgu Zachodniego w Dąbrowie Gubernji Petrokowskiej.

Przy tem podaje się do wiadomości powszechnej, że po ogłoszeniu licytacji, sprzedaż w Zakładach Górniczych Okręgu Zachodniego, będzie wstrzymaną do mającej nastąpić licytacji w Marcu 1870 roku.

г. Варшава 27 Сентября 1869 года.
Завѣдывающій,
Горнымъ Департаментомъ, Антиповъ.
Начальникъ Отдѣленія, Козарскій.
Правитель Канеляріи, Бригевичъ.

D. N. 7407. Rada Szczegółowa Opiekuńcza Szpitala S-go Jana Bożego.

Podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 16 (28) Października r. b. o godzinie 10 z rana w gmachu szpitala S-go Jana Bożego przed delegowanym członkiem Rady Szczegółowej tegoż szpitala, odbędzie się głośna in plus licytacja na sprzedaż starej zużytej bielizny, odzieży szpitalnej i wyszłych z użycia efektów szpitalnych, oraz efektów po zmarłych w szpitalu pozostałych.

Bliższe warunki tej licytacji, tudzież same przedmioty przejrzane być mogą w szpitalu każdodziennie z wyjątkiem świąt.

Warszawa d. 26 Września (8 Paźd.) 1869 r.
Prezydujący, Słomiński.
1—3 Sekretarz, Domański.

N. D. 7394. Komisarz Administracyjny Cyrkułu 9 i 10 Miasta Warszawy.

Podaje do wiadomości publicznej, iż prawnie zajęte na satysfakcję należności skarbowych i miejskich ruchomości, a mianowicie: różne sprzęty gospodarskie, w d. 6 (18) Września 1869 r. o godzinie 12 z południa na targu publicznym Sewerynowie, przez licytację za gotowe pieniądze więcej dającemu sprzedane zostaną.

Warszawa d. 27 Wrześ. (9 Paździer) 1869 r.
1—2 Sosonko.

N. D. 7401. Prawnie zajęte meble machoniowe, jesionowe, dębowe, sosnowe, garderoba i bielizna męzka, kapelusz, czapka, armonijka, taca, garnki, rądle, lusta, zegary, beczki, siano w stogach, powóz i t. p. w dniu 1 (13) i 6 (18) Października o godzinie 9 rano na Muranowie: w dniu 6 (18) Października o godzinie 1 po południu na Sewerynowie; w dniu 8 (20) Października o godzinie 10 rano na Starem mieście w targach w Warszawie, oraz w dniu 7 (19) Października r. b. o godzinie 12 w południe na gruncie wsi Dębe małe w Gubernji Warszawskiej przez publiczną licytację sprzedane będą.

H. Kietliński Komornik.
ulica S-to Jerska Nr. 1767 (nowy 8).

N. D. 7402. W dniu 1 (13) Października r. b. o godzinie 11 z rana w Warszawie za żelazną bramą; w dniu 2 (14) t. m. i r. o godzinie 12 w południe na Muranowie i o godzinie 2 po południu w rynku nowego miasta rozmaite meble, lustra, zegary i t. p. przez licytacją sprzedane zostaną.

Skierkowski, Komornik.

OGŁOSZENIA PRYWATNE.
ЧАСТНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

N. D. 7388.

ВЪ КНИЖНОМЪ МАГАЗИНѢ
В. М. ИСТОМИНА
ВЪ ВАРШАВѢ
поступило въ продажу:
Урочное положеніе для строительныхъ работъ, изданіе 1869 года, цѣна въ переплетѣ 2 рубля.

N. D. 7395. Podaję do wiadomości, iż w d. 24 Maja (5 Czerwca) 1869 r. udzieliłem **W. Piotrowi Dobrzańskiemu** plenipotencją do zarządu dobrami memi Chybice z przyległościami w Gubernji Radomskiej Powiecie Iłżeckim położonemi. A zatem, poprzednie w tem celu udzielone komu kolwiek plenipotencję **odwołuję**, i interesa na zasadzie tychże zdziałane, pod dniem 24 Maja (5 Czerwca) r. b. **za nieobowiązujące mnie uważam.**

Kraków d. 22 Września (4 Październ.) 1869 r.
Wincenty Dunin Karwicki.

N. D. 7323.

Skradzione zostały **Listy Zastawne** Okresu 3 Serji 1 lit. C. Nr. 37029, 45,633, 57.595, 71,945 i lit. D. N. 93264 z właściwemi kuponami, ktoby miał wiadomość o takowych sprzedaży, raczy dać wiadomość do wydziału śledczego w Ratuszu.

2—3—12633

N. D. 7002.

KANTOR
INTERESÓW BANKIERSKICH
MAURYCEGO NELKEN

na Krakowskiem Przedm. i na Nowym Świecie.

Mam honor zawiadomić Szanowną Publiczność, iż w obu moich Kantorach **sprzedaję Pożyczki Premjowe loteryjne** przez Rządy różnych państw Europy wypuszczone, które mają tę wyższość nad zwykłemi losami loteryjnemi, że kapitału nigdy się nie traci i nadto przynoszą posiadaczom zwykły procent, oprócz szansy wygrania wielkich kwot do nich przywiązanych, takiemi są:

Ruska premjowa pożyczka z roku 1864 5%.

Której ciągnienie odbywa się dwa razy do roku, a najbliższe przypada w dniu 14 Stycznia 1870 r. Wygrane większe wynoszą **rsr. 200,000, 75,000, 40,000, 25,000** i inne.

Ruska premjowa pożyczka z roku 1866 5%.

Wypuszczona na tych samych zasadach co poprzednia. Najbliższe jej ciągnienie przypada w Marcu roku przyszłym.

Austrjacka 4% z roku 1854.

Obligacje są wystawiane po 250 florenów, kosztuje około rs. 162. Najbliższe ciągnienie przypada w dniu 2 Stycznia r. p. wygrane większe są: **flor. 200,000, 170,000, 140,000, 110,000, 100,000** i t. d.

Austrjacka 5% z roku 1860.

Obligacje są wystawione na florenów 500 i 100, kosztują około rs. 350½ za fl. 500 i rs. 70½ za fl. 100. Najbliższe ciągnienie przypada w dniu 2 Listopada b. r. Większe wygrane są **flor. 300,000, 50,000, 25,000, 10,000** i t. d.

Austrjacka z roku 1864.

Każdy los jest całkowity na flor. 100, lub w połówkach po flor. 50, kosztuje około rs. 79½ za fl. 100 i rs. 40 za fl. 50. Ciągnień jest aż 5 do roku, najbliższe przypada w dniu 1 Grudnia r. b. Główne wygrane florenów **250,000, 220,000, 200,000 i 100,000.**

Pruska pożyczka premjowa 3½% z r. 1855.

Obligacja każda jest wystawiona na talarów 100 i kurs jej obecny jest około rs. 155½. Najbliższe ciągnienie przypada 15 Stycznia r. p. Główne wygrane są **talarów 90,000, 80,000, 75,000, 60,000 i 50,000.**

Bawarska pożyczka premjowa 4% z r. 1866.

Obligacje wystawione na talarów 100 Kosztuje około rs. 133. Najbliższe ciągnienie w miesiącu Marcu r. p. Większe wygrane **tal. 100,000, 40,000, 16,000, 6,000** i inne.

Dessauska pożyczka premjowa 3½%.

Obligacje wystawione na tal. 100. Cena takowej około rs. 128. Najbliższe ciągnienie przpada w dniu 15 Stycznia r. p. główne wygrane są **tal. 10,000, 8,000, 5,000** i inne.

Badeńska pożyczka premjowa 4%.

Obligacje są 100 talarowe, cena ich około rs. 129½. Najbliższe losowanie w Kwietniu r. p. Większe wygrane są **tal. 100,000, 16,000, 6,000** i inne.

Badeńska pożyczka premjowa z r. 1845.

Obligacje wystawione są na florenów 35, cena każdej około rs. 40. Cięgnień jest 4 do roku, najbliższe przypada w miesiącu Listopadzie b. r. Wygrane większe są **fl. 40,000, 10,000, 4,000** i inne.

Brunszwicka pożyczka z roku 1869.

Obligacje wystawione są na talarów 20. Cena obecna około rs. 23. Najbliższe ciągnienie przypada w dniu 31 Października r. b., ciągnień jest 4 do roku. Wygrane większe **tal. 80,000, 40,000, 20,000, 6,000** i inne.

Szwedzka pożyczka z roku 1869.

Losy wystawione są na talarów 10. Cena każdego około rs. 15. Najbliższe ciągnienie przypada w dniu 1 Listopada r. b. Większe wygrane są **tal. 16,000, 14,000, 8,000** i inne.

Plany i Tabele ciągnień powyższych pożyczek premjowych, są do przejrzenia w moich Kantorach, które zarazem **skupują Kupony i spłacają wygrane,** padłe na te pożyczki.

MAURYCY NELKEN.

N. D. 6926.

DRUGIE RUSKIE
TOWARZYSTWO UBEZPIECZENIA
OD OGNIA
W St. PETERSBURGU,
założone w roku 1835,
z kapitałem zakładowym
1,500,000 RS.
w całości wniesionym
i znacznym funduszem rezerwowym,

przyjmuje za pośrednictwem niżej podpisanych **Generalnych Agentów** swych w Królestwie Polskiem, wszelkiego rodzaju **ruchomości do ubezpieczenia,** po składkach **stałych i umiarkowanych.** Przypadające wynagrodzenia za poniesione szkody Towarzystwo kierując się sprawiedliwemi zasadami, z wszelką akuratnością załatwia i w razie zachodzących sporów, poddaje się wyrokom sądów Królestwa. Pozwolenie do ubezpieczenia się w Ruskich Towarzystwach stosownie do postanowienia Komitetu Urządzającego z dnia 6 (18) Września 1868 r., ze strony Instytucji krajowej ubezpieczeń nie jest wymaganem.

Agenci Generalni,
Kronenberg, Nelkenbaum et Comp.
3—6—11978 Ulica Niecała Nr. 614*h*.

w Drukarni Rządowej Okręgu Naukowego Warszawskiego. – Za pozwoleniem Cenzury. *DODATEK.*

(Dalszy ciąg Ogłoszeń w Dodatku.)

OGŁOSZENIA URZĘDOWE. — ОФФИЦІЯЛЬНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

LICYTACJE. — ТОРГИ.

N D. 6951. *Люблинское Губернское Правленіе*

Симъ объявляетъ, что въ Присутствіи его 6 (18) Октября с. г. въ 12 часовъ утра будутъ производиться публичные торги посредствомъ запечатанныхъ заявленій на подрядъ по поставкѣ продовольствія для арестантовъ Люблинской тюрьмы въ теченіе одного года съ 1 (13) Января 1870 г. по 31 Декабря (12 Января) 1870/71 года включительно, отъ цѣны восьми съ половиною ($8\frac{1}{2}$) копѣйки за дневную порцію одного арестанта.

Затѣмъ всякій желающій участвовать въ торгахъ, обязанъ представить на руки Секретаря Присутствія Губернскаго Правленія до 12 часовъ утра 6 (18) Октября сего года запечатанное объявленіе съ приложеніемъ къ оному казначейской квитанціи въ принятіи имъ залоговой суммы (500 рублей) пятьсотъ рублей наличными деньгами или другими документами дозволенными къ представленію въ залогъ по обязательствамъ съ казною.

Условія къ предстоящимъ торгамъ могутъ быть желающими разсматриваемы ежедневно въ служебное время за исключеніемъ воскресныхъ, праздничныхъ и табельныхъ дней въ Военно-Полицейскомъ Отдѣленіи Губернскаго Правленія.

Объявленія желающихъ торговаться, должны быть составлены по ниже изложенной формѣ на гербовой бумагѣ 30 копѣечнаго достоинства, безъ всякихъ подчистокъ и исправленій надлежаще запечатаны сургочемъ въ конвертѣ на имя „Люблинскаго Губернскаго Правленія" съ изложеніемъ на конвертѣ словъ „объявленія для арестантовъ Люблинской тюрьмы."

Предложенная въ объявленіи суммы должна быть прописью изложена.

Объявленія написанныя не по формѣ, заключающія въ себѣ какія либо отмѣтки и условія, подчищенныя или прочеркнутыя строки, а равно такія къ которымъ небудутъ приложены казначейскія квитанціи въ полученіи отъ нихъ залоговой суммы, будутъ считаться неформальными, останутся, безъ послѣдствій какъ недѣйствительныя.

Объявленія представленныя послѣ 12 часовъ 6 (18) Октября вовсе небудутъ приняты.

Люблинъ. Сентября 12 (24) дня 1869 г.
Совѣтникъ, Мейеръ.

Форма объявленія.

Вслѣдствіе объявленія Люблинскаго Губернскаго Правленія отъ 12 (24) Сентября сего года за N. 6375 симъ извѣщаю, что я обязуюсь взять въ подрядъ продовольствіе для арестантовъ Люблинской тюрьмы въ теченіе одного года съ 1 (13) Января 1870 года по 31 Декабря (12 Января) 1869 года, включительно за цѣну продовольствія одного арестанта въ сутки (тутъ выписать цѣну прописью и цифрами) и принимаю всѣ условія помѣщенныя въ извѣстныхъ мнѣ торговыхъ кондиціяхъ, квитанцію N. казначейства въ полученіи имъ залоговой суммы 500 рублей у сего прилагаю и таковую желаю самъ получить на случай если торги за мною не останутся (или же прошу выслать оную на мой счетъ въ N.)

Постоянное мое жительство въ N., писано мною въ N. мѣсяца N. дня N. 1869 г.
(писать) имя и фамилія.

N. D. 7143. *Радомское Губернское Правленіе.*

На поставку съ 1 (13) Января 1870 г. по такое же число 1871 года продовольствія для арестантовъ Радомской тюрьмы будутъ производиться въ Радомскомъ Губернскомъ Правленіи 14 (26) Октября с. г. въ часъ по полудни, публичные изъустные торги, начиная съ цѣны опредѣленной б. Совѣтомъ Управленія Царства т. е. съ семи копѣекъ за одну арестантскую порцію.

Желающіе принять участіе въ торгахъ должны прибыть къ выше означенному сроку въ Радомское Губернское Правленіе имѣя при себѣ свидѣтельство 2 й гильдіи, согласно Высочайше утвержденнаго въ 9 день Февраля 1865 г. положенія о пошлинахъ за право торговли и промысловъ и съ залогомъ въ 500 рублей наличными деньгами, или процентными бумагами принимаемыми на основаніи существующихъ постановленіи въ залоги, или же представить вмѣсто сего казначейскія квитанцій въ принятіи отъ нихъ этой суммы, которыя отступившимся отъ торговъ будутъ тотчасъ возвращены, залогъ же того лица за которымъ остонется подрядъ будетъ задержанъ до окончанія срока контракта.

Подробныя торговыя кондиціи, а также тарифъ продовольствія арестантовъ могутъ быть предъявлены, желающимъ ежедневно исключая праздниковъ, въ Военно-Полицейскомъ Отдѣленіи Губернскаго Правленія.

Г. Радомъ, 19 Сентября 1869 года.
И. д. Вице-Губернатора,
2 3 Совѣтникъ, Красускій.

N. D. 7263. *Сувалкская Казенная Палата.*

Въ присутствіи Сувалкской Казенной Палаты, 27 числа будущаго Октября мѣсяца, съ 12 часовъ утра, будутъ производиться изустные торги на отдачу въ аренду пропинаціоннаго дохода въ посадѣ Кибарты, Волковышскаго Уѣзда, срокомъ со времени состоянія торговъ по 1 Іюля 1872 г., отъ суммы 1,288 руб.

Желающіе торговаться, обязаны доказать права свои на допущеніе къ торгамъ, по свудѣтельствованіемъ Уѣзднаго Начальника, согласно 284 и 285 ст. устава о питейномъ сборѣ, и представить залогъ въ размѣрѣ части объявленной къ торгамъ суммы.

Г. Сувалки, Сентября 19 дня 1869 г.
2—3 Управляющій, (......).

N. D. 4331. *Попечительный Совѣтъ Благотворителеныхъ Заведеній Бѣльскаго Уѣзда.*

Симъ извѣщаетъ, что 22 Октября (3 Ноября) въ 10 часовъ утра въ канцеляріи Попечительнаго Совѣта будутъ производиться гласные торги (in minus) на поставку для Больницы Св. Карла Боромеи въ гор. Бѣлѣ, мяса и другихъ сѣстныхъ припасовъ на 1870 годъ. Торги начнутся чрезъ уменьшеніе процента посредствомъ Больницы, отъ цѣнъ нынѣ предположенныхъ. Желающіе участвовать въ торгахъ на поставки мяса обязаны представить (vadium) въ количествѣ 45 р. с. и на сѣстные припасы въ количествѣ 100 р. о. Vadia эти за кѣмъ торги останутся на залогъ будетъ обращена, прочимъ же вручена будетъ обратно. Ближайшія торговыя условія могутъ быть разсматриваемы ежедневно въ канцеляріи Попечительнаго Совѣта.

Б. Бѣла, 25 Сент. (7 Октября) 1869 г.
1—3 Предсѣдатель Совѣта, Поплавскій.

N. D. 7332. *Начальникъ Бендинскаго Уѣзда.*

На основаніи предписанія Петроковскаго Губернскаго Правленія отъ 12 (24) Сентября 1869 г. за № 5750, объявляетъ, что въ г. Бендинѣ открытъ 6 мѣсячный конкурсъ на подробное измѣреніе усадьбъ и земель города Бендина состоящихъ по большей части изъ мелкихъ участковъ.

Къ конкурсу допускаются только натентные и опытные землемѣры знающіе въ полнѣ свое дѣло, и производившіе подобные съѣмки значительныхъ територіи.

Подробные условія могутъ быть просматриваемы въ ввѣренномъ мнѣ Управленіи ежедневно, въ часы присутсвія, за исключеніемъ табельныхъ и праздничныхъ дней.

Желающій исполнить сію съѣмку, долженъ представить въ Управленіе не позже 1 (13) Апрѣля 1870 г. подписку, съ обозначеніемъ за какую именно сумму принимаетъ на себя исполненіе сего дѣла.

Контрактъ своевремено будетъ заключенъ съ тѣмъ Землемѣромъ, который представитъ самыя выгодныя для городской кассы условія.

Г. Бендинъ, 22 Сент. (4 Октяб.) 1869 г.
1—3 Маіоръ, фонъ Гейнцъ.

N. D. 7333. *Магистратъ Губернскаго Города Петрокова.*

На основаніи предписанія Петроковскаго Губерн. Правленія отъ 17 (29) Сент. с. г. за №5975, Магистратъ города Петрокова, объявляетъ во всеобщее свѣдѣніе, что въ присутсвіи его 27 Октября (8 Ноября) с. г. въ 2 часа по полудни, будутъ производиться публичные (in minus) торги, посредствомъ запечатанныхъ объявленій, на трехлѣтній подрядъ очистки площадей и улицъ въ г. Петроковѣ съ 1 (13) Января 1870 г. по 1 (13) Января 1873 г. отъ 750 руб. сер. годичнаго вознагражденія.

Желающіе взять этотъ подрядъ, должны до 12 часовъ выше прописаннаго числа, представить въ присутствіи Магистрата заявленія, составленныя по ниже изложенной формѣ, на гербовой бумагѣ 15 копѣечнаго достоинства съ приложеніемъ квитанціи Губернскаго или другаго казначейства, на внесенный временный залогъ въ количествѣ 75 р. с. наличными деньгами, или процентными бумагами, принимаемыми въ залоги, на основаніи существующихъ постановленій.

На конвертѣ слѣдуетъ написать: „въ Магистратъ города Петрокова" объявленіе на трехлѣтній подрядъ очистки площадей и улицъ въ городѣ Петроковѣ.

Подробныя торговыя условія могутъ быть пересмотрѣны въ мѣстномъ Магистратѣ ежедневно, за исключеніемъ праздничныхъ и торжественныхъ дней.

Форма объявленія.

Вслѣдствіе опубликованія Петроковскаго городоваго Магистрата, симъ объявляю, что очистку улицъ и площадей въ городѣ Петроковѣ обязываюсь производить въ 3-лѣтнемъ срокѣ, считая съ 1 (13) Января 1870 г. по такое же число 1873 г. согласно торговымъ на сей предмѣтъ условіямъ, за уплатою мнѣ ежегодно вознагражденія (столько то рублей и копѣекъ) (здѣсь написать сумму цифрами и прописью.

Квитанцію NN казначейства на внесенный въ суммѣ N. залогъ прилагаю.

Подробныя условія я читалъ и на оныя соглашаюсь.

Постоянное мое жительство въ NN.
Писалъ въ N, числа и мѣсяца N.
Подписать четко имя и фамилію.
Г. Петроковъ, Сент. 26 (Октяб. 8) 1869 г.
Президентъ, Моравскій.

N. D. 7380. *Магистратъ Города Славкова.*

Всѣобще извѣщаетъ во третьемъ срокѣ, что въ канцеляріи здѣшняго Магистрата дня 13 (25) Октября с. г. будутъ производиться торги (in plus) черезъ опечатанные деклараціе, которые только до 12 часовъ по полудни принимаемы будутъ на три года 1870/72 дохода изъ моста IV класа на рѣкѣ Пшимша бѣлая при мѣстечкѣ Славковѣ, отъ суммы настоящаго контракта 564 руб. сер.

Имѣющіе желаніе прибыть на означенные торги должны имѣть залогъ 56 р. 40 коп, которые при декларацiи наличными деньгами или государственными билетами приложить обязаны на мѣстѣ въ означенный срокъ куда и условія торговъ къ пересмотрѣнію приготовлены будутъ.

Декларацiе имѣютъ быть написаны согласно формы положенія Административнаго Совѣта Царства Полскаго 16 (28) Мая 1833 г. безъ ошибочно и безъ подчистокъ.

При томъ Магистратъ потвѣрждаетъ чтобъ торгующіе лица снабжены были свидѣтельствами мѣстныхъ властей касающагося имѣнія недвижимаго.

Славковъ, 25 Сент. (7 Октяб.) 1869 г.
1—3 Отстав. Поручикъ, Држевѣцкій.

N. D. 7262. *Закрочимское Лѣсное Управленіе.*

Симъ объявляетъ, что 14 (26) и 15 (27) Октября 1869 г. въ канцеляріи Лѣснаго Управленія въ деревнѣ Щипернѣ въ Плонскомъ Уѣздѣ будутъ производиться публичные изустные торги на продажу буроломнаго лѣса изъ двадцати семи округовъ Бржеховской и Коссевской Стражи здѣшняго Лѣсничества, начавъ таковые съ оцѣночной суммы каждаго отдѣльно округа, а именно:

Въ округѣ I участка Броды Бржеховской стражи, отъ суммы 195 руб. $27\frac{1}{2}$ коп.

Въ окр. II, участка Броды, Бржеховской стражи, отъ суммы 607 р. 76 к.

Въ окр. III, участка Броды, Бржеховской стражи, отъ суммы 543 р. $41\frac{1}{2}$ к.

Въ окр. IV, участка Броды, Бржеховской стражи, отъ суммы 175 р. 26 к.

Въ окр. I, участка Киколы, Бржеховской стражи, отъ суммы 57 р. 26 к.

Въ окр. II, участка Киколы, Бржеховской стражи отъ суммы 48 р. 37 к.

Въ окр. III, участка Киколы, Бржеховской стражи, отъ суммы 107 р. 66 к.

Въ окр. I, участка колонія Оржеховской стражи, отъ суммы 16 р. 84 к.

Въ окр. II, участка колонія Оржеховской стражи, отъ суммы 583 р. 60 к

Въ окр. III, участка колонія Оржеховской стражи, отъ суммы 193 р. $19\frac{1}{2}$ коп.

Въ окр. IV, участка колонія Оржеховской стражи, отъ суммы 96 р. $82\frac{1}{2}$ к.

Въ окр. I, уч. Буды, Оржеховской стражи, отъ суммы 277 р. 5 к.

Въ окр. II, участка Буды, Оржеховской стражи, отъ суммы 250 р. $81\frac{1}{2}$ к.

Въ окр. III, участка Буды, Оржеховской стражи, отъ суммы 77 р. 62 к.

Въ окр. IV, участка Буды, Оржеховской стражи, отъ суммы 31 р. $10\frac{1}{2}$ к.

Въ окр. I, участка Закрочима, Коссевской стражи, отъ суммы 58 р. 61 к.

Въ окр. II, участка Закрочима, Коссевской стражи, отъ суммы 20 р. 80 к.

Въ окр. III, участка Закрочима, Коссевской стражи, отъ суммы 23 р. 98 к.

Въ окр. I, участка Коссево, Коссевской стражи, отъ суммы 3 р 47 к.

Въ окр. II, участка Коссево, Коссевской стражи, отъ суммы 3 р. 2 к.

Въ окр. III, участка Коссево, Коссевской стражи, отъ суммы 4 руб. 62 к.

Въ окр. I, участка Поровы, Коссевской стражи, отъ суммы 8 р 18 к.

Въ окр. II, участка Поровы, Коссевской стражи, отъ суммы 5 р 76 к.

Въ окр. III, участка Поровы, Коссевской стражи, отъ суммы 7 р. 4 к.

Въ окр. I, участка Щиперно, Коссевской стражи, отъ суммы 35 р. 45 к.

Въ окр. II, участка Щиперно, Коссевской стражи, отъ суммы 130 р. 9 к.

Въ окр. III, участка Щиперно, Коссевской стражи, отъ суммы 204 р. 78 к., коихъ стоимость вообще опредѣлена въ 3,767 руб. 86 коп.

Приступающій къ торгамъ долженъ представить залогъ въ $^{1}/_{10}$ части суммы назначенной къ торгамъ.

Ближайшія условія сихъ торговъ могутъ быть разсмарываемы ежедневно въ канцеляріи Лѣснаго Управленія въ служебное время.

въ д. Щипернѣ, Сентября 24 д. 1869 г.
2—3 Старшій Надлѣсничій, Щиперскій.

N. D. 7379. *Остроленкское Лѣсное Управленіе.*

Симъ объявляетъ, что 27 Октября (8 Ноября) с. г. на основаніи предписанія Ломжинской Казенной Палаты отъ 16 Сентября с. г. за № 1774 въ канцеляріи Остроленскаго Лѣснаго Управленія въ усадьбѣ Заводѣ будутъ производиться изустные торги (in plus) на лѣсъ предназначенъ къ вырубкѣ въ 1869 г. малыми частьями оцѣнкою съ 3 р. по 200 руб. и лѣсосѣками, изъ лѣсосѣковъ, а именно:

1. Въ Суровскомъ участкѣ, лѣсосѣкъ № 3, 4, 5, 6 и 7, оцѣнкою въ 317 р. $76\frac{1}{2}$ к.
2. Въ Рухайскомъ участкѣ, лѣс. № 5 6 и 7, оцѣнкою въ 331 р. 5 к.
3. Въ Чарнинскомъ участкѣ, лѣсосѣкъ № 7, 8 и 9, оцѣнкою въ 449 р. 70 к.
4. Въ Ольшинскомъ участкѣ, лѣсосѣкъ № 1, 2, 3, 4, 5 и 6, оцѣнкою въ 1,012 руб. $81\frac{1}{2}$ коп.
5. Въ Здункєвскомъ участкѣ, лѣсосѣкъ № 8, оцѣнкою въ 98 р. 32 к.
6. Въ Балскомъ участьѣ, лѣсосѣкъ № 1, 2, оцѣнкою въ 130 р, 37 к.
7. Въ Сярчалонскомъ участкѣ, лѣсосѣкъ № 12, оцѣнкою въ 81 р. 67 к.
8. Въ Копачискомъ участкѣ, лѣсосѣкъ № 10, оцѣнкою въ 31 р. 36 к.
9. Въ Кершковскомъ участкѣ, лѣсосѣкъ № 11, оцѣнкою въ 46 р. 43 к.
10. Въ Гибальскомъ участкѣ, лѣсосѣкъ № 10, оцѣнкою въ 97 р. 67 к.
11. Въ Швендрово-мостскомъ участкѣ, лѣсосѣкъ № 7 и 8, оцѣнкою въ 283 р. 5 к.
12. Въ Камянскомъ участкѣ, лѣсосѣкъ № 9 и 10, оцѣнкою въ 51 р. 77 к.
13. Въ Липянскомъ участкѣ, лѣсосѣкъ № 4, оцѣнкою въ 19 р. 57 к.
14. Въ Домбровскомъ участкѣ, лѣсосѣкъ № 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 и 10, оцѣнкою въ 426 р. 84 к.
15. Въ Площицкомъ участкѣ, лѣсосѣкъ № 5, 6, 7 и 8, оцѣнкою въ 320 р. 73 к.
16. Въ Грамскомъ участкѣ, лѣсосѣкъ № 12, оцѣнкою въ 161 р. 90 к.
17. Въ Крубенскомъ участкѣ, лѣсосѣкъ № 11, оцѣнкою въ 39 р. 55 к.
18. Въ Недзвѣдскомъ участкѣ, лѣсосѣкъ № 11, оцѣнкою въ 13 р. 22 к.

Залогъ требуется въ $^{1}/_{10}$ части суммы (предложенной) предназначенной къ продажи, который долженъ быть увеличенъ соразмѣрно предложенной на торгахъ суммы. Прочія условія могутъ быть разсматриваемы въ канцеляріи Остроленкскаго Лѣснаго Управленія съ 9 часа утра по 3 часъ по полудни ежедневно за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней.

Усадьба Заводзе 25 Сентября 1869 г.
Старшій Лѣсничій,
1—3 Вяльневскій.

N. D. 7341. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie 1° Heleny z Janiszewskich Konstantego Chylewskiego obywatela małżonki w asystencji i za upoważnieniem tegoż działającej, wspólnie w m. Biały, guberni Siedleckiej; 2° Katarzyny Felicjanny 2ch imion Zlaznowskiej, Michała Zlazowskiego obywatela małżonki w asystencji i za upoważnieniem tegoż działającej, wspólnie w Warszawie pod № 1437; 3° Anny z Negruszów Janiszewskiej po Ignacym Ferdynandzie 2ch imion Janiszewskim obywatelu pozostałej wdowy w Warszawie pod № 1437 zamieszkałych, a zamieszkanie prawne do niniejszej egzekucji i całego postępowania subhastacyjnego, u Ludwika Marczewskiego Patrona Trybunału w Warszawie poprzednio pod № 482, a obecnie pod № 495 zamieszkałego, obrane mających, w poszukiwaniu należytych sum rsr. 1,125, z procentem od d. 1 Stycznia n. s. 1868 r., rs. 1,350 z procentem od d. 1 Stycznia n. s. 1869 r. i rs 1,500

z procentem od d. 1 Lipca n. s. 1868 r. liczącym się jak niemniej kosztów od Hipolita Skimborowicza Kustosza Bibljoteki Głównej Królestwa Polskiego w Warszawie pod № 394 zamieszkałego, a zamieszkanie prawne także w Warszawie pod № 39..b obrane mającego, w epoce doręczenia nakazu subhastacyjnego jawnego z wykazu hypotecznego właściciela nieruchomości № 1067 w Warszawie, oraz od Ewy Eleonory 2ch imion Wężyk w asystencji i za upoważnieniem męża swego Pawła Wężyk obywatela działającej, w dobrach Niewierszyn, Okręgu Opoczyńskim Gubernji Radomskiej zamieszkałej i zamieszkanie prawne obrane mającej, która po doręczonym nakazie subhastacyjnym Hipolitowi Skimborowiczowi nieruchomość № 1067 za kontraktem urzędowym kupna i sprzedaży, przed Stanisławem Rościszewskim Rejentem w Warszawie w dniu 30 Marca (11 Kwietnia) 1869 r. sporządzonym, nabyła i sumy poszukiwane w szacunku przejęła, protokółem Walentego Supryniewicza Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w dniu 9 (21) Kwietnia 1869 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia, zajętą i zaaresztowaną została:

NIERUCHOMOŚĆ

w Warszawie przy ulicy Królewskiej pod № 1067 nowym 23, na gruncie czynszowym skarbowym, z którego opłaca się rocznie tytułem czynszu do kasy Magistratu Miasta Warszawy, rs. 1 kop. 20, w jurisdykcji Sądu Pokoju Wydziału III w urzędzie Policji Wykonawczej Cyrkułu X Nowoświeckiego, w Gminie tegoż Cyrkułu i Magistratu Miasta Warszawy położona, prawem własności w epoce doręczenia nakazu subhastacyjnego do Hipolita Skimborowicza należąca, a następnie na własność Ewy Eleonory 2ch imion Wężyk przeszła, w posiadaniu tegoż Hipolita Skimborowicza zostająca, przez Ludwika Schmidta urzędnika Banku Polskiego zarządzana, z mocy kontraktu przed Stanisławem Rościszewskim Rejentem w d. 30 Października (11 Listopada) 1868 r. co do pobierania dochodów poczynając od d. 1 Stycznia 1869 r na półtora roku w użytkowaniu: Marcelego Popiela, Pinkusa Faumana, Franciszka Grodzińskiego, Ignacego Jaworskiego, Stefana Mizerskiego i Zyskinda Mordjanera, wszystkich rzemieślników będąca, wreszcie za kontraktem przed tymże Rejentem w d. 1 (13) Kwietnia r. b. przez Eleonorę Wężyk zeznanym na lat 3 poczynając od d 1 Lipca t. r Ludwikowi Sierocińskiemu pod № 592 w Warszawie zamieszkałemu, wydzierżawiona (skargę o unieważnienie tego ostatniego kontraktu ekstrahenci sobie zastrzegają), poszukiwanemi wierzytelnościami hypotecznie obciążona, ogólnej przestrzeni około łok. kw 3000 mająca.

Na gruncie tej nieruchomości są następujące zabudowania:

1. Kamienica masiv z cegły palonej murowana, o parterze i 2ch piętrach, z 4 kominami murowanemi nad dach blachą pokryty wyprowadzonemi. Od frontu brama dwuskrzydłowa z furtką.

2. Oficyna z cegły palonej masiv murowana, jedno piętrowa, z 2 kominami murowanemi nad dach pokryty dachówką wyprowadzonemi.

3. Przystawka mała, masiv murowana, o 1 kominie murowanym nad dach blachą pokryty wyprowadzonym.

4. Stajnia i wozownia z cegły palonej murowane, dachówką pokryte.

5. Zabudowanie z cegły i drzewa wzniesione, pod dachem blachą pokrytym, które mieści w sobie: kloaki oraz komórki o pięciu drzwiach w ostatniej komórce jest studnia drzewem ocembrowana z pompą i korbą drewnianą.

6. Podwórze całe kamieniem polnym wybrukowane.

W nieruchomości tej jest 6-u lokatorów z imion i nazwisk, oraz wysokości uiszczanego komornego, w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Ludwika Marczewskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, pod N. 495 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunków sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I-ym złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczone:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu Prezydentowi miasta Warszawy, w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce Henryka Kobylińskiego urzędnika tegoż Magistratu.

2 Emerykowi Kozerskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału III w Warszawie pod № 405 urzędującemu do rąk własnych.

Obudwom dnia 10 (22) Kwietnia 1869 r.

Akt zajęcia wniesiony do księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości w Warszawie dnia 19 Kwietnia (1 Maja) 1869 r. a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale właściwym, w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod N. 549, o godzinie 10 z rana d. 3 (15) Lipca 1869 roku

Sprzedażą dyrygować będzie Ludwik Marczewski Patron przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa dnia 3 (15) Maja 1869 roku.

Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie

Warszawa d. 3 (15) Maja 1869 r.

Pisarz Trybunału,
Radca Dworu Zgórski.

Następnie po odbyciu w dniach 3 (15), 17 (29) i 31 Lipca (12 Sierpnia) 1869 roku trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, oraz po odbytem w dniu 15 (27) Września 1869 r. przygotowawczem przysądzeniu, na którem nieruchomość Nr. 1067 Helenie z Janiszewskich Chylewskiej, Katarzynie Zlaznowskiej i Annie Janiszewskiej ekstrahentom tej subhastacji za sumę rsr. 10,000 przygotowawczo przysądzoną została. Trybunał w tymże terminie, termin do ostatecznego tej nieruchomości przysądzenia na dzień 18 (30) Listopada 1869 r. godzinę 10 z rana wyznaczył. W terminie tym licytacja zacznie się od sumy rsr. 10,000 lub od $^{2}/_{3}$ części szacunku taksą biegłych wykryć się mającego.

Warszawa d. 26 Września (8 Paźdz.) 1869 r.

Pisarz Trybunału,
Radca Dworu Zgórski.

N. D. 7389. *Pisarz Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie.*

Stosownie do Art. 682 K. P. S., wiadomo czyni, iż na żądanie Józefa Anfengera handlującego w Warszawie pod Nr. 2475 zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Filipa Flamm Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, w Warszawie pod Nr. 489 lit. *C.* zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rsr. 3,000, z procentem 5% od dnia 1 Stycznia n. s. 1866 r. i kosztów od Tomasza i Józefy małżonków Głogowskich obywateli, właścicieli dóbr ziemskich Mokotów Lit. A, do których wcielone są dwie kolonje Łapińszczyzna zwane N-mi 8 i 9 oznaczone w Okręgu i Gubernji Warszawskiej położonych, tamże w Mokotowie zamieszkałych, protokółem Ludwika Wichrowskiego Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w dniu 25 Lutego (9 Marca) i 18 (30) Marca 1866 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymusowego wywłaszczenia, zajęte i zaaresztowane zostały:

DOBRA ZIEMSKIE

Mokotów lit. A z wcielonemi dwiemi kolonjami Łapińszczyzna zwanemi N-mi 8 i 9 oznaczonemi, dziś jedną całość i gospodarstwo z temiż dobrami stanowiącemi pod Warszawą za rogatkami Mokotowskiemi w Okręgu Powiecie i Gubernji Warszawskiej, pod jurysdykcją Sądu Pokoju Okręgu i Miasta Warszawy Wydziału III w Gminie Rządowej Ekonomji Warszawa części II dawniej, a obecnie w Gminie Mokotów parafji Ś-go Aleksandra w Warszawie położone, składające się z folwarków Mokotów i zakładu dwóch cegielni łącznych, zawierają ogólnej rozległości łącznie z dwiema kolonjami Łapińszczyzna zwanemi, N-mi 8 i 9 oznaczonemi, okło mórg 264 miary nowopolskiej czyli dziesiatyn 135, sażeni 700 miary rosyjskiej, prawem własności do egzekwowanych dłużników Tomasza i Józefy małżonków Głogowskich należące i w tychże posiadaniu zostające poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążone.

Na gruncie powyższych dóbr są następujące zabudowania:

1. Dom masiv murowany o parterze, pierwszem piętrze, z piwnicami, dachówką karpiówką kryty, komin murownny mający.

2. Przybudowanie z cegły palonej murowane o parterz,e pierwszem piętrze z piwnicą deskami nakryte.

3. Przybudowanie z drzewa deskami kryte.

4. Komórki z drzewa deskami kryte.

5. Dom z cegły polonej murowany, dachówką holenderką kryty z kominem murowanym o piwnicach, parterze i mieszkaniach poddasznych.

6. Budowla z cegły palonej murowana, dachówką holenderką kryta, komin murowany mająca, w budowli tej znajduje się sieczkarnia obracana za pomocą kieratu górnego na zewnątrz ustanowionego.

7. Stodoła z cegły palonej murowana, dachówką holenderką karpiówką kryta.

8. Wozownie i stajnie z drzewa gontami kryte.

9. Chlewiki z drzewa słomą kryte.

10. Kloaka z drzewa gontami kryta.

11. Buda dla psów z drzewa deskami kryti.

12. Studnia balami cembrowaua z pompą a korbą żelazną.

13. Podwórze płotem z drzewa ogrodzone.

14. Stodoła w słupy z cegły palonej balami dylowana gontami kryta, w której znajduje się młockarnia i sieczkarnia obracane kieratem na zewnątrz stodoły urządzonym.

15. Stajnia z drzewa gontami kryta.

16. Dom z drzewa dachówką karpiówką kryty, komin murowany mający.

17. Chlewek z drzewa postawiony, paprochami z słomy przykryty.

18. Podwórze parkanem z drzewa ogrodzone, w którym jest brama dwuskrzydłowa z furtką również z drzewa.

19. Dom masiv karpiówką kryty z kominem murowanym, parterowy z piwnicami i mieszkaniami poddasznemi.

20. Dom z cegły palonej murowany, tekturą smołowcową kryty z kominem murowanym.

21. Stajnia, komórki i kloaka z drzewa gontami kryte.

22. Chlewek z drzewa gontami kryty.

23. Studnia balami cembrowana z małem kołem drewnianem.

24. Podwórko parkanem z murłatą i sztachetami, w których brama i furtka takaż ogrodzone; w podwórku tym znajduje się drzew kasztanów dwa, jarząb jeden i krzak bzu.

25. Ogródek warzywny a zarazem owocowy, w którym znajduje się drzew owocowych 28 i krzewy malin.

26. Ogród owocowy a zarazem kwiatowy, parkanem z desek i sztachetami ogrodzony, w którym znajduje się drzew owocowych sztuk 24, orzechów 4, krzewy bzu, klomby agrestu i szparagarnia.

27. Ogród duży głównie warzywny, w którym znajduje się drzew fruktowych około sztuk 83, szpalery malin, krzaki agrestu i inspekta.

Cegielnie.

Na gruncie tych cegielni są następujące zabudowania:

28. Dom z cegły palonej murowany gontami kryty, dwa kominy murowane mający:

29. Domek z cegły palonej murowany gontami i deskami kryty, z kominem murowanym, przed którym jest sionka z cegły palonej deskami kryta.

30. Chlewek z drzewa deskami kryty.

31. Stajnia i wozownia z drzewa gontami kryte.

32. Dom z cegły palonej gontami kryty z kominem murowanym.

33. Szopa z drzewa gontami kryta.

34. Piec z cegły palonej murowany do wypalania cegły i dachówki bez dachu.

35. Chlewek z drzewa.

36. Stajnie z drzewa deskami kryte.

37. Chlewek mały z desek.

38. Dom murowany gontami kryty z piwnicą z kominem murowanym, przed domem tym urządzony jest ogródek kwiatowy sztachetami otoczony.

39. Pieców do wypalania cegły dwa z cegły palonej pod dachem gontami a w części dachówką kryte.

40. Piec do wypalania cegły murowany gontami kryty Nr. 3.

41. Piec do wypalania cegły Nr. 4 murowany, gontami i holenderką kryty.

42. Pieców 2 do wypalania cegły Nr. 5 i 6 z cegły palonej murowane gontami kryte.

43. Studnia z pompą i korbą drewnianą.

44. Szop drewnianych deskami krytych sześć.

45. Szopa drewniana gontami kryta.

46. Szopa drewniana słomą poszyta.

47. Dom z cegły palonej murowany gontami kryty, z kominem murowanym, przy której jest sionka z cegły palonej.

48. Fundamenta z cegły palonej wymurowane, pod budowlą stawiać się mianą.

49. Dom murowany z cegły palonej gontami kryty z kominem murowanym.

50. Dom z drzewa gontami kryty, dwa kominy murowane mający.

51. Chlewków z drzewa w ziemi, ziemią przykrytych 4.

52. Dom w połowie z cegły murowany, w połowie z drzewa budowany deskami kryty z dwoma kominami murowanemi.

53. Stajnia z drzewa gontami kryta.

54. Dom z drzewa deskami kryty z kominem murowanym.

55. Drzew osiczyny na pniu stojących w bliskości zabudowań opisanych sztuk 17.

56. Pompa do wyciągania wody z dołów po wybranej glinie, której nadaje ruch.

57. Kierat żelazny jednym koniem obracany.

58. Studni balami cembrowanych z żurawiami dwie.

59. Trat do wyrabiania gliny trzy.

60. Stołów od siekiery sosnowych do robienia cegieł 18.

61. Dom z cegły palonej masiv murowany, dachówką karpiówką kryty, z 2 kominami murowanemi.

62. Jatka rzeźnicza masiv murowana dachówką karpiówką kryta o piwnicy.

63. Dom z cegły palonej murowany, dachówką holenderką kryty z kominem murowanym, z piwnicą pod tymże domem będącą.

64. Przybudowanie z cegły palonej gontami kryte.

65. Komórka z drzewa gontami kryta.

66. Komórka z drzewa deskami kryta.

67. Parkan z cegły palonej z bramą drewnianą.

68. Domek z cegły palonej murowany gontami kryty z kominem małym na dachu nadmurowanym.

69. Domek z cegły palonej murowany gonta mi kryty.

70. Przybudowanie z cegły palonej murowane gontami kryte, z kominem murowanym.

71. Stajnia i wozownia z drzewa deskami kryte.

72. Karczma z cegły palonej murowana z piwnicą, dachówką karpiówką kryta, dwa kominy murcwane mająca.

73. Ogród warzywny sztachetami z łat ogrodzony.

74. Studnia balami cembrowana kołem ciągniona, nad którą dach gonciany na słupach wsparty.

75. Parkany z cegły palonej murowane.

76. Chałupa z grzewa słomą poszyta o jednym kominie murowanym.

77. Chałupa taka sama jak poprzednia.

78. Szopa z desek.

79. Fundamenta z cegły palonej.

80. Studnia balami cembrowana z pompą.

81. Skrzynia drewniana do grasowania wapna.

Józef Bukowiecki z gruntów ornych do tychże dóbr i kolonji należących, oraz zabudowań folwarcznych gospodarskich od Nr. 5 do 18 włącznie wymienionych, płaci rocznej dzierżawy rs. 450 i dzierżawa ta ekspiruje na Święty Jan 1867 r., który to dzierżawca utrzymuje inwentarz własny, nadto młockarnia i sieczkarnia w stodole pod Nr. 14 są jego własnością.

Jan Kierzkowski poddzierżawia część ogrodu warzywnego pod Nr. 27 opisanego i płaci Bukowieckiemu dzierżawy rocznie rs. 25 k. 50.

Szlama Openheim za kontraktem urzędowym przed Rejentem Dziedzickim w Warszawie d. 31 Grudnia 1863 (12 Stycznia 1864) zawartym na lat 5 licząc od dnia 1 Listopada 1863 r. do tegoż dnia i miesiąca 1868 zadzierżawił cegielnie z wszelkiemi do nich należącemi zabudowaniami i gruntem na kopanie gliny przeznaczonym za opłatą za pierwszy rok rs. 1,650 a za następne lata po rs. 1,800 prócz tego obowiązany jest od każdego tysiąca płacić dodatkowo po rublu a oprócz tego obowiązany oddzielnie jeszcze płacić od innych wyrobów, gdyby takowe produkował.

Jakób Holenderski za kontraktem urzędowym przed Michałem Rapackim Rejentem dnia 27 Października (8 Listopada) 1865 r. zawartym folwark Mokotów lit. A, z wszystkiemi gruntami ornemi, folwarcznemi zabudowaniami z karczmą i prawem propinacji oraz z zabudowaniami zadzierżawił na czas od d. 1 Października 1865 do 1 Lipca 1871 r. a to za cenę rocznie rs. 4,000.

Jakób Faigman dzierżawi dom z jatką pod Nr. 61 i 62 oraz 68 z których płaci z domku i atki po rs. 300 i daje mięsa za rs. 100 a oddzielnie z domku rs. 10 kop. 80 rocznie.

Icek Rosenwaser dzierżawi dom pod N-rem 63 z zabudowaniami pod Nr. 64, 65, 66 i 67 opisanemi i z takowych płaci Głogowskiemu rocznie rs. 200.

Andrzej Dębowski płaci kwartalnie rs. 4.

W chałupach i domku pod Nr. 19, 76 i 77 opisanych zamieszkują lokatorzy z imion i nazwisk oraz ceny najmu uiszczających, w akcie zajęcia wymienieni.

Kolonje Czynszowników.

W zajmowanych dobrach Mokotów lit. A, na gruncie kolonji Łapińszczyzna zwanej N-mi 8 i 9 oznaczonych jest osiadłych 6 kolonistów z imion i nazwisk w akcie zajęcia wymienionych i którzy budynki i grunta posiadają po szczególe w akcie zajęcia wyłuszczone.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętych i zaaaresztowanych dóbr, znajduje w akcie zajęciu sprzedażą dyrygującego Filipa Flamm Adwokata, przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie pod Nr. 489*C.* zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczone:

1. Emerykowi Kozerskienu Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu i miasta Warszawy Wydziału III w Warszawie pod Nr. 405 urzędującemu, na ręce własne.

2. Stanisławowi Starzyńskiemu Wójtowi Gminy Rządowej Ekonomji Warszawa części II, w dobrach Mokotowie Okręgu i Gubernji Warszawskiej urzędownie i kancelarją gminy mającemu na ręce Grzegorza Sierzputowskiego pisarza gminy.

Obudwom dnia 12 (24) Kwietnia 1866 r.

Wniesione do księgi wieczystej dóbr Mokotowa lit. A. z Okręgu Warszawskiego w Warszawie dnia 14 (26) Kwietnia 1866 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej, wpisane stało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie w Wydziale I w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana dnia 20 Czerwca (2 Lipca) 1866 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Filip Flamm Adwokat przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa dnia 27 Kwiet. (9 Maja) 1866 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie.

Warszawa dnia 29 Kwiet. (11 Maja 1866 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Po odbyciu trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży Trybunał Cywilny w Warszawie w dniu 18 (30) Lipca r. b. jako terminie 3 publikacji, wyznaczył termin do przygotowawczego przysądzenia na dzień 8 (20)

Sierpnia 1866 r. godzinę 10 z rana. W tym terminie przygotowawczego przysądzenia dóbr Mokotów lit. A, ekstrahent subhastacji postąpi za też dobra sumę rs. 30,000 od której licytacja się rozpocznie.

Warszawa dnia 26 Lipca (5 Sierpnia) 1866 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Następnie po odbyciu przygotowawczego przysądzenia w terminie powyższym wyznaczonym został termin do ostatecznego przysądzenia dóbr Mokotów lit. A na dzień 8 (20) Listopada r. b. godzinę 10 z rana w Wydziale I Trybunału Cywilnego, a licytacja rozpocznie się od sumy rs. 30,000 jako szacunku w terminie przygotowawczego przysądzenia przez ekstrahenta subhasstacji postąpionego lub $^2/_3$ części szacunku taksą biegłych wykryć się mającego.

Warszawa d. 13 (25) Sierpnia 1866 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Termin powyższy z dnia 8 (20) Listopada 1866 r. z powodu sporów nie przyszedł do skutku. Następnie po prawomocnem oddaleniu sporów wyrokiem Trybunału Cywilnego z dnia 16 (28) Kwietnia 1868 r. w miejsce Józefa Anfenger upoważnieni zostali do działania dalszego Marja Księżna Giedroić i Lucjan Kazański wierzyciele; termin zaś do ostatecznego przysądzenia tymże wyrokiem na dzień 3 (15) Czerwca 1868 r. godzinę 10 z rana wyznaczony został, licytacja dóbr Mokotów lit. A, bez kolonji Nr. 8 i 9 Łapińszczyzną zwanej jako wyrokiem Trybunału z dnia 9 (21) Listopada 1866 r. na powództwo Marji z Głogowskich Magnus z pod sprzedaży wyłączonej, rozpocznie się od sumy rs. 22,700 kop. $13^1/_3$ jako $^2/_3$ części wartości taksą biegłych wykrytej.

Warszawa d. 18 (30) Kwietnia 1868 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Lecz termin powyższy skutkiem sporów o taksę nie przyszedł do skutku. Następnie po prawomocnem oddaleniu sporów wyrokiem Rządzącego Senatu w dniu 4 (16) Września 1869 r. zapadłym, „Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem w dniu 19 Września (1 Października) r. b., nowy termin do ostatecznego przysądzeuia dóbr Mokotów lit. *A.* bez kolonji Łapińszczyzną zwanej, na dzień 16 (28) Października 1869 r. godzinę 10 z rana wyznaczył. Licytabja odbędzie się w Trybunale Cywilnym w Warszawie w Wydziale I. i zacznie się od sumy rsr. 22,700 kop. $13^1/_3$, jako $^2/_3$ części wartości taksą biegłych wykrytej.

Warszawa d. 24 Wrześ. (6 Paździer.) 1869 r.
Radca Dworu, Zgórski.

N. D. 7391. Pisarz Trybunału Cywilnego w Kaliszu.

Wiadomo czyni, iż na żądanie Romana Radolińskiego właściciela dóbr Piątku małego, w dobrach Zborowie Powiecie Kaliskim zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu u Franciszka Modrzejewskiego Patrona Trybunału w Kaliszu obrane mającego, od którego tenże Patron stawa i subhastacją dóbr Złotniki małe w poszukiwaniu sumy rsr. 8,558 z procentem popiera, protokółem Komornika Trybunału Romualda Pinowskiego w d. 10 (22) Maja 1869 r. sporządzonym, zajęte zostały na sprzedaż w drodze przymuszonego wywłaszczenia

DOBRA ZIEMSKIE

Złotniki małe składające się z wsi, kolonji, oraz folwarku tegoż nazwiska, z wszelkiemi zabudowaniami dworskiemi, z wyłączeniem gruntów i zabudowań na własność włościan przeszłych, z resztą z wszelkiemi dochodami i użytkami, rolami, łąkami, pastwiskami i zaroślami, z tem co ich całość stanowi i jak się teraz znajdują.

Dobra te graniczą na wschód słońca z dobrami Złotniki wielkie i Goliszewem, na zachód z majętnością Stawiszyn, czyli dobrami Długa Wieś do majętności Stawiszyn należącemi, na północ z dobrami Petryki, a na południe z dobrami Żelasków, odległe są od m. Kalisza wiorst 16, Stawiszyna 3, Koźminka 19, a Turku 25, należą do parafii Goliszew, Gminy Zborów, Powiatu i Gubernji Kaliskiej których jest właścicielem Zygmunt Rudnicki w Złotnikach małych zamieszkały i znajdują się w jego posiadaniu.

Granice są niesporne, obcą dziedziną nieprzedzielone. Całe dobra mają przybliżonym sposobem włók 17 mórg 24 pręt. 42 czyli na miarę ruską dziesiatyn 261, grunta należą do klasy II, III i IV. Znajdują się zabudowania dworskie, które jak równie inwentarze, i wysiew w akcie zajęcia szczegółowo są wymienione, propinację dzierżawi na rok jeden Hieronim Konieczny za rsr. 150. Podatki dworskie do kasy gubernialnej w Kaliszu opłacają się rocznie rsr. 357 kop. $61^1/_2$.

Więcej szczegółowy opis dóbr Złotniki małe pod względem stanu zabudowa i innych szczegółów, znajduje się w protokule zajęcia u popierającego sprzedaż Patrona Modrzejewskiego, gdzie również zbior objaśnień i warunków, każdego czasu przejrzane być mogą.

Protokół zajęcia doręczony jest w kopiach Pisarzowi Sądu Pokoju w Kaliszu Antoniemu Rychłowskiemu i Wójtowi Gminy Zborów Józefowi Witczak do rąk własnych w d. 16 (28) Maja r. b., a następnie do księgi wieczystej dóbr zajętych w Kancelarji Ziemiańskiej d. 24 Maja (5 Czerwca) t. r. wniesiony i wpisany, zaś do księgi zaaresztowań w biurze Pisarza Trybunału utrzymywanej, dnia 7 (19) Czerwca 1868 r. wpisany i zaregestrowany został.

Sprzedaż dóbr tych odbywać się będzie na audjencji Trybunału Cywilnego w Kaliszu, w miejscu zwykłych posiedzeń w pałacu Sądowym, przy ulicy Józefiny stojącym.

Pierwsze ogłoszenie warunków licytacji i sprzedaży na audjencji Trybunału w dniu 17 (29) Lipca 1869 roku o godzinie 10 z rana nastąpi.

Po odbyciu 3-ch publikacji warunków i temczasowego przysądzenia w dniu 18 (30) Września t. r. termin do ostatecznego przysądzenia tych dóbr po oddaleniu sporów wyrokiem Trybunału na d 23 Października (4 Listopada) 1869 r. godzinę 10 z rana w miejscu jego posiedzeń wyznaczony został.

Dobra te popierającemu sprzedaż Patronowi Modrzejewskiemu za sumę rsr. 10,000 temczasowie przysądzone zostały.

Kalisz d. 19 Września (1 Paździer.) 1869 r.
Asesor Kolegjalny, J. Migórski.

N. D. 7336. Pisarz Trybunału Cywilnego w Kaliszu.

Wiadomo czyni, iż na żądanie Bronisławy z Magnuskich Tańskiej, Antoniego Tańskiego dzierżawcy dóbr Kościeszki żony, w asystencji i za upoważnieniem jego działającej, czyli obojga małżonków Tańskich, we wsi Kościeszkach Powiecie i Okręgu Konińskim Gubernji Warszawskiej zamieszkałych, a zamieszkanie prawne co do tego interesu u siebie i u Franciszka Modrzejewskiego Patrona Trybunału w Kaliszu, do popierania tej subhastacji ustanowionego Obrońcy, obrane mających, w poszukiwaniu ogólnej sumy rub. sr. 2,063 kop 61 aktem Komornika sądowego Antoniego Radwańskiego, w d. 8 (20), 9 (21) i 16 (28) Czerwca 1860 r. zdziałanym, zajęte zostały na przymuszone wywłaszczenie:

DOBRA ZIEMSKIE

Kościeszki, składające się z folwarku i wsi czynszowej Kościeszki, z wszystkiemi przyległościami i użytkami bez żadnego wyłączenia w O-gu i Pcie Konińskim Gub. Warszawskiej położone, należące do Parafii Wilczym, Gminy Kościeszki, obejmujące w sobie rozległości sposobem przybliżonym mórg 280 pr. 294, albo około dziesiatyn 144 sażeni $139^1/_2$ których grunta należą do klasy II-ej, III-ej, IV-ej, V-ej i VI-ej.

Dobra te dziedziczne są Wojciecha Węsierskiego, w tychże dobrach Kościeszki zamieszkanie mającego, a obecnie w wsi Buszkowie O-gu Konińskim mieszkającego, lecz takowe z mocy kontraktu urzędowego przed Rejentem Milewskim w Kaliszu w d. 2 (14) Maja 1859 r., oraz dodatkowego w d. 2 (14) Czerwca t. r. przed Rejentem Franciszkowskim w Koninie zawartego, wydzierżawione są na czas 12-letni, poczynając od d. 12 (24) Czerwca 1859 r. do tegoż dnia 1871 r. Antoniemu Tańskiemu, pod warunkami w kontrakcie tym określonymi, którego nowo-nabywca dotrzymać obowiązany.

W dobrach tych było komorników dwóch, odrabiających pieszo w lecie ręczno po dni 40 każdy. Czynszownicy zaś stali byli: Fryderyk Dalich młynarz, Francisek Tomaszewski kowal, Szczepan Miedzinski, oraz Alojzy Lewandowski, okupniny obecnie wszyscy uwłaszczeni prócz młynarza i kowala.

Dalsze obowiązki włościan, załogi daniny i opis zabudowań wszelkich, podatki, granice i inne szczegóły, w dobrach tych znajdujące się, w akcie zajęcia szczegółowo są opisane.

Akt zajacia wręczony został dłużnikowi, Wójtowi Gminy Kościeszki Franciszkowi Nowackiemu, oraz Aleksandrowi Żukowskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu Konińskiego d. 16 (28) Czerwca 1860 r., następnie do księgi wieczystej dóbr Kościeszki w Kancelarji Ziemiańskiej d. 18 Lutego (2 Marca) 1861 r. a do księgi zaregestrowań Trybunału tutejszego w d. 1 (13) Marca t. r. wpisany i zaregestrowany został.

Sprzedaż dóbr tych odbywać się będzie na audjencji publicznej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Kaliszu, w miejscu zwykłych jego posiedzeń.

Warunki licytacyjne, oraz zbiór objaśnień w biurze Pisarza Trybunału i u popierającego sprzedaż Patrona Franciszka Modrzejewskiego, przejrzane być mogą.

Pierwsze ogłoszenie warunków licytacji i sprzedaży dóbr tych, na audjencji publicznej Trybunału tutejszego w d. 18 (30) Kwietnia 1861 r. o godzinie 10 z rana nastąpiło, drugie w d. 2 (14) Maja, trzecie w dniu 16 (28) Maja 1861 r. odbyło się.

Poczem termin do temczasowego przysądzenia tyyhże dóbr na d 9 (21 Czerwca r. b. godzinę 10 z rana, oznaczony został, w którym dobra te Patronowi Modrzejewskiemu temczasowo na własność za rsr. 5,000 przysądzono, a termin do ich ostatecznego przysądzenia na d. 16 (28) Listopada 1861 r. godzinę 10 z rana jest oznaczony. Popierający sprzedaż podał za dobra te w gotowiźnie rsr. 5,000 lecz ostatecznie ich przysądzenie odbędzie się od $^2/_3$ części szacunku taksą wykryć się mianego. Po sporządzeniu następnie wskutek wyroku Trybunału w d. 9 (21) Czerwca 1861 r. taksy w d. 11 (23), 13 (25) Listopada t. r. a ukończony 16 (28) Grudnia t. r. szacunek rzeczywisty dóbr Kościeszki na rs. 4,668 k. 90 ustanowiony został.

Poczem wskutek wyroku Trybunału w drodze ilacji na d. 17 (29) Września 1869 r. wydanego. Tarmin do ostatecznego tych dóbr przysądzenia na d. 12 (24) Listopada r. b. godzinę 10 z rana jest oznaczony w którym licytacja od sumy rsr. 3,118 k. 60 jako $^2/_3$ części taksą wynaleziony, rozpocznie się.

Kalisz d. 18 (30) Września 1869 r.
Asesor Kolegjalny, J. Migórski.

N. D. 7390 Pisarz Trybunału Cywilnego w Kaliszu.

Wiadomo czyni, iż na żądanie Mojżesza Bloch Negocjanta i właściciela nieruchomości w mieście Kaliszu zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i Franciszka Modrzejewskiego Patrona Trybunału w Kaliszu mieszkającego, obrane mejącego, od którego tenże Patron za Obrońcę jest ustanowiony i sprzedaż dóbr ziemskich Prazmowa z przyległościami w drodze przymuszonego wywłaszczenia, w poszukiwaniu sumy rs. 3,540 z procentem od Romana Domaniewskiego jako właściciela dóbr Prazmowa tamże zamieszkałego, zajętych popiera. Protokółem Komornika Trybunału w dniu 29 Października (10 Listopada) 1866 r. sporządzonym, zajęte zostały w drodze płzymuszogo wywłaszczenia

DOBRA ZIEMSKIE

Prazmow, składające się z wsi i folwarku Prazmow z wszelkiemi zabudowaniami dworskiemi, inwentarzem żywym i martwym do gruntu przywiązanym, z wszelkiemi dochodami i użytkami, z tem wszystkiem co całość dóbr stanowi z wyłączeniem gruntów na własność włościan przeszłych. Dobra te graniczą na wschód słońca z dobrami Witowem i miastem Burzeninem, na południe z dobrami Strzałki, na zachód z dobrami Bentkowem, a na północ z Wólka i Witowem, odległe są od miasta Sieradza wiorst 14, Złoczewa 13. Burzenina 3, Widawy 10, należą do gminy Majaczowice, parafji Burzenin, położone w Powiecie i Okręgu Sieradzkim Gubernji Warszawskiej, których hypotecznym właścicielem jest Roman Domaniewski w Prazmowie zamieszkały i w jego naturalnem znajduje się posiadaniu. W dobrach tych w granicach od dóbr Witowa nastąpiła zamiana gruntu w przestrzeni 1 morga i 45 prętów kwadratowych, z resztą granice nie są sporne, a całe dobra mają przybliżonym spospbem około włók 42 mórg 20 pręt. kwadr. 250, czyli dziesiatyn 645, miary ruskiej, grunta należą do klasy II, III i IV. Znajdują się zabudoiwania dworskie i gospodarskie potrzebom miejscowym odpowiednie.

Na gruncie jest inwentarz żywy i martwy, którego ilość jak i wysiewu w akcie zajęcia wymienione. Podatki dworskie do Kasy Powiatu Sieradzkiego opłacić się winne wynoszą rsr. 193 kop. $19^1/_2$. Szczegółowy opis dóbr żajętych Prazmowa pod względem klasyfikacji gruntów, stanu zubudowań i ich ilości, oraz innych szczegółów, znajduje się w protokóle żajęcia u popierającego sprzedaż Patrona Franciszka Modrzejewskiego i w biórze Pisarza Trybunału, gdzie równie zbiór objaśnień i warunków przejrzany być może.

Protokół zajęcia doręczony jest w kopjach: Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu Sierazkiego Władysławowi Porczyńskiemu w dniu 10 (22) Grudnia 1866 r., a Wójtowi Gminy Majaczewice do której dobra Prazmów należą Aleksandrowi Hintz w d. 17 (29) Grudnia tegoż roku obydwom do rąk własnych, następnie do księgi wieczystej dóbr ziemskich Prazmowa w Kancelarji Ziemiańskiej Gubernji Warszawskiej w Kaliszu dnia 17 (29) Grudnia tegoż roku wniesiony i wpisany, zaś do kzięgi zaaresztowań na ten cel w biórze Pisarza Trybunału utrzymywanej d. 21 Grudnia (12 Stycznia) 1866 7 r. wpisany i zaregestrowany został. Sprzedaż dóbr tych odbywać się będzie na audjencji Trybunału Cywilnego I. instancji Gubernji Warszawskiej w Kaliszu, w miejscu zwykłych posiedzeń w pałacu sądowym przy ulicy Józefiny stojącym.

Pierwsze ogłoszenie warunków licytacyj nych i sprzedaży na audjencji wspomnionego Trybunału w dniu 13 (25) Lutego 1867 roku o godz. 10 z rana nastąpiło.

Po odbyciu trzech publikacji warunków sprzedaży dóbr Prazmowa i terminu temczasowego przysądzenia w dniu 23 Maja (4 Czerwca) 1867 r., gdy termin do ostatecznego przysądzenia dla zaszłych sporów do skutku nie przyszedł, po usunięciu takowych, Trybunał wyrokiem ilacyjnym dnia 23 Września (5 Października) r. b. wydanym, nowy termin do ostatecznego tych dóbr przysądzenia na dzień 5 (17) Listopada r. b. godzinę 10 z rana oznaczył. Dobra te popierającemu sprzedaż Franciszkowi Modrzejewskiemu Patronowi za rs. 15,000, temczasowie przysądzone zostały.

Kalisz d. 23 Września (5 Październ.) 1869 r.
Asesor Kolegjalny, J. Migórski.

N. D. 7340 Pisarz Trybunału Cywilnego w Radomiu.

Podaje do wiadomości, że na żądanie Pankracji Jagielskiej wdowy, w mieście Warszawie przy ulicy Ogrodowej, pod Nr. 864 zamieszkałej, w poszukiwaniu sum: rs. 1,650 i rs. 280 z procentem aktem Komornika przy Trybunale w Radomiu urzędującego Wiktora Wylazłowskiego d. 5 (17) Maja 1867 r. zajęte zostały na przymuszoną sprzedaż:

DOBRA ZIEMSKIE

Goździków z przyległościami, z inwentarzami żywemi i martwemi, w Gminie Smogorzew w O-gu i Powiecie Opoczyńskim Gubernji Radomskiej położone i prawem własności do Teodora Turskiego obywatela w tychże dobrach zamieszkałego należące. Ogólna rozległość tych dóbr po strąceniu gruntów na własność włościan przeszłych wynosi w przybliżeniu mórg 1517 prętów 220 miary nowopolskiej, a w tej przestrzeni znajduje się pod lasem i parkiem mórg 354, pod polami ornemi mórg 641, pod łąkami mórg 91, pod ogrodami mórg 24 prętów 200, pod pastwiskiem mórg 360, a reszta pod zabudowaniami, dziedzińcem, wodami i nieużytkami. Gleba ziemi po większej części żytnia klasy 2 3 i 4.

Dobra te odległe są od miasta Gubernjalnego Radomia o wiorst 42, od miasta Powiatowego Opoczna o wiorst 21 i od miasta Przysuchy o wiorst 5, a przechodzi przez nie trakt pocztowy, z Radomia do Opoczny; dawniej były w nich zakłady kąpielne.

W dobrach tych są następujące budowle: dwór w jednej połowie murowany z cegły na wapno zewnątrz i wewnątrz szabrowany dachem gontowym pobity, kuchnia do ściany tego dworu przystawiona z drzewa dachem gontowym pokryta, oficyna drzewa w węgieł postawiona gontem kryta, dwa chlewiki w części słomą a w części gontem kryte, kloaka, trzy stajnie wozownia i obora pod jednym dachem słomianym, siedm chlewów i obora za temi stajnie z drzewa w słupy na podmurowaniu słomą i gontami kryte, gorzelnia bez aparatu z kamienia murowana na wapno gontami pokryta, owczarnia z kamienia piaskowego murowana na wapno deskami i słomą kryta, dom murowany na wapno z kamienia piaskowego zewnątrz i wewnątrz szabrowany gontem kryty, suszarnia murowana z kamienia piaskowego na wapno gontem kryta, chlew za gorzelnią z drzewa w słupy postawiony, zrąb z drzewa rzniętego w słupy murowane, obora z drzewa słomą kryta, drwalnia w ogrodzie z drzewa pokryta gontami, altanka w ogrodzie z kamienia i cegły wystawiona zniszczona, piwniczka ziemna, studnia drzewem cembrowana i żłób przy niej, oraz druga studnia za gorzelnią, dzwonek metalowy na dwóch słupach drewnianych postawiony, gołębnik z desek na słupie urządzony, 3 stodoły z drzewa w słupy murowane i w węgieł wystawione słomą kryte z młocarnią, sieczkarnią i przystawką na kierat. 3 wozówki do jednej stodoły przystawione gontem pokryte, druga owczarnia z drzewa starego co do zrębu niedokończona. Karczma niedaleko traktu publicznego stojąca z drzewa w węgieł wystawiona kryta gontami, a przy tej karczmie 4 chlewiki i stajnia drawniane, kuźnia na wsi z drzewa gontem kryta, a przy tem stodoła i obora dla kowala pod jednym tachem słomianym, dom przy trakcie z drzewa słomą kryty przez rzeźnika Szymchę i Franciszka Kopanię stangreta dworskiego zamieszkały i przy nim dwie obórki pod dachem gontowym, dom z drzewa w słupy słomą kryty w połowie do dworu należący przez Fiszka Rozenberga zajmowany, i przy nim chlewik i obora drewniane, dom w miejscu łazienki zwanem z drzewa gontem kryty. w którego jednej połowie mieszka gajowy Błażej Zarębski, ruiny z kamienia polnego i park obok nich będący. Stan budowli użytkowych w ogóle średni. Dobra Goździków zostają w posiadaniu i zarządzaniu dzierżawnem Michała Modlińskiego, który zadzierżawił je od Teodora Turskiego za kontraktem urzędowym dnia 11 (23) Marca 1865 r. zawartym za opłatą czynszu rocznego rs. 1,800 i ta dzierżawa ma mu służyć do dnia 1 Stycznia 1870 r. Włościanie wsi Goździkowa mają prawo brać z tego lasu drzewo na reperację budowli w stosunku jednej sztuki na rok, a nadto zbiórkę i leżaninę po jednej furze w tydzień i zbierać liście na podściółkę po jednej furze na miesiąc. Do dóbr Goździkowa należy attynencja młyn Jabłonna zwany o wiorst 2 odległy, w którym są takie budowle: młyn wodny z drzewa w węgieł wystawiony gontem kryty o dwóch gankach i trzech stępach do tłuczenia oleju o trzech kołach wodnych, dom z drzewa w węgieł słomą kryty, stodoła i obora pod jednym dachem słomianym drewniane. Młyn ten dzierżawi Berek Szwarcman, który go za rs. 150 czynszu rocznego poddzierżawił Herszkowi Fildman a do tego młyna posiada jeszcze ogród, staw, łąkę około mórg 20 i pole w przybliżeniu 37 mórg zawierające. Propinacja w dobrach Goździkowie wydzierżawiona Fiszlowi Rozenbergowi za rsr. 375 czynszu rocznego, który już jest zapłacony do dnia 12 (24) Czerwca 1867 r. jako terminu ekspiracji dzierżawy. W dobrach są ogrody owocowe i warzywne i rybołówstwo na własną potrzebę. Włościanie posiadają osady i grunta i są uwłaszczeni. Podatki i cięży gruntowe wykazane do poboru w roku 1867 wynoszą rs. 435 kop. 16, oraz rs. 15 składki na Wójta gminy.

Akt zajęcia doręczony Pisarzowi Sądu Po-

kju w Opocznie Piotrowi Milewskiemu, dnia o (16) Grudnia 1867 r. i Wójtowi Gminy Smogorzewa Aleksemu Woronieckiemu dnia 5 (17) Grudnia 1867 r., wniesiony do księgi wieczystej dóbr Goździkowa dnia 9 (21) Grudnia 1867 r., a wpisany do księgi zaaresztowań w Kancelarji Pisarza Trybunału Cywilnego w Radomiu dnia 23 Grudnia (4 Stycznia) 1867/8 r. Pierwsze ogłoszenie warunków licytacyjnych nastąpi dnia 13 (25) Lutego 1868 r. o godzinie 10 z rana na posiedzeniu Trybunału Cywilnego w Radomiu.

Obszerniejszy opis dóbr i warunki będą do przejrzenia w Kancelarji Pisarza Trybunału i u Rytla Franciszka Patrona, w Radomiu z urzędowania zamieszkałego, sprzedaż tę popierającego.

Radom d. 23 Grud. (4 Stycz.) 1867/8 r.
w z. Bader, Podpisarz.

Jako kopia tego obwieszczenia wywieszoną została w dniu dzisiejszym na tablicy izby audjencjonalnej tutejszego Trybunału poświadczam

Radom d. 23 Grud. (4 Stycz.) 1867/8 r.
w z. Bader, Podpisarz.

Kopię takową na tablicy w izbie audjennalnej Trybunału Cywilnego Radomskiego, w Radomiu posiedzenia swe odbywającego dnia 23 Grudnia (4 Stycznia) 1867/8 roku wywiesiłem jak widymata Pisarza tegoż Trybunału powyżej przekonywa.

Świadczę, Mikołaj Pajączkowski, W. T. C. w Radomiu.

Po odbyciu trzech publikacji warunków licytacyjnych w dniach 13 (25) Lutego, 27 Lutego (10 Marca) i 12 (24) Marca 1868 r., termin do przygotowawczego przysądzenia był oznaczony na dzień 16 (28) Kwietnia t. r. w którym się ono odbyło i dobra Goździków tymczasowo Pankracji Jagielskiej za rs. 30,000 przysądzono Od wyroku przygotowawczego przysądzenia Turski i Medliński założyli apelacją, którą gdy Sąd Apelacyjny wyrokiem z dnia 17 (29) Października 1868 r. a następnie Rządzący Senat wyrokiem z dnia 10 (22) Kwietnia r. b. oddalił, więc Trybunał Cywilny w Radomiu wyrokiem z dnia 23 Września (5 Października) r. b. termin do ostatecznego przysądzenia na dzień 12 (24) Listopada r. b. godzinę 10 z rana wyznaczył. W terminie przeto tym, zacznie się licytacja od sumy rs. 45,000, a gdyby tej nikt nie ofiarował to od sumy rsr. 30,000, a jeśliby i tej nikt nie dał, wtedy Jagielska zażąda jednocześnie obniżenia onej o ¼ część i wywołania powtórnej licytacji w nowym terminie od sumy rs. 22,500.

Radom d. 23 Wrześ. (5 Paźd.) 1869 r.
Szczuka Pisarz.

N. D. 7335. Pisarz Trybunału Cywilnego w Lublinie.

W zastosowaniu się do art 682 K. P. S. wiadomo czyni, że Szaja Margulies handlujący w imieniu własnem czyniący, w mieście Powiatowem Zamościu (Zamostije) zamieszkały, w poszukiwaniu sumy rsr. 4,000 procentu i kosztów hypotecznie na nieruchomości w mieście Gubernjalnem Lublinie pod Nr. hyp. 320 pol. 472 ubezpieczonej, po wydanym w dniu 8 (20) Marca r. b. przez Komornika Łapanowskiego nakazie egzekucyjnym w dniu 10 (22) Marca r. t. przez Woźnego Józefa Koziewicza właścicielowi na ręce własne doręczonym, protokułem Antoniego Grochowskiego Komornika w d. 28, 29 i 30 Kwietnia (10, 11 i 12 Maja), 1 (13) i 2 (14) Maja r. b. sporządzonym, rzeczoną nieruchomość Mojszy Eli Morgenszterna własną hypotecznie na jego imie uregulowaną zajął na subhastacje. Protokuł zajęcia d. 14 (26) Czerwca r. b. wręczony przez Woźnego Konstantego Borowskiego, Turchetti, Pisarzowi Sądu Pokoju w Lublinie na ręce własne i Wolińskiemu Prezydentowi w Lublinie na ręce Prackiego Dziennikarza. Dalej tenże protokół wniesiony do księgi wieczystej nieruchomości w Lublinie pod Nr. hyp. 320 pol. 472 położonej, dnia 16 (28) Czerwca r. b., a do księgi zaaresztowań w Kancelarji Pisarza Trybunału Cywilnego w Lublinie utrzymywanej, d. 28 Czerwca (10 Lipca) r. b.

Nieruchomość w mieście Gubernjalnem Lublinie pod Nr. hyp. 320 pol. 472 w jurisdykcji Sądu Lubelskiego, w Powiecie i Gubernji Lubelskiej położona, dwoma frontami mianowicie od południa ku ulicy Zamkowej, od północy ku ulicy Szerokiej zwrócona, przy nich będąca jest to kamienica z cegły i kamienia murowana, tynkowana od ulicy Szerokiej trzy piętrowa, od ulicy Zamkowej dwu piętrowa, dach gontem w części dachówką kryty, z dwoma kominami, graniczy od południa z ulicą Zamkową od północy z ulicą Szeroką od zachodu z kamienicą Motla Wajmana. Na parterze sień, izba szynkowna z przeforsztowaniem u góry na belkach, alkierz, sklep, dwa składy, piwnica, małe podwórko, dwie komórki na drzewo, kloaka. Na pierwszem piętrze sień, trzy pokoje frontowe, jeden z nich przeforsztowany, balkon na belkach drewnianych, trzy pokoje tylne, kloaka, dwie komorki na drzewo. Drugie piętro, izba czyli kuchnia, trzy pokoje frontowe, dwa tylne, kloaka, dwie komórki. Trzecie piętro: sień, kuchnia, dwa pokoje frontowe, dwa tylne, na strychu komórki na drzewo, resztę obejmuje dokładnie powołane zajęcie. Podatki wynoszą rsr. 58 kop. 54½ na co upłacono rs 5 kop. 52. Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych pod któremi nieruchomość w Lublinie pod Nr. hyp. 320 pol. 472 sprzedaną być ma, odbędzie się przed Trybunałem Cywilnym w Lublinie dnia 19 (31) Sierpnia r. b. o godzinie 10 rannej lub za przywołaniem sprawy. Sprzedażą kieruje Jan Wyszyński Patron w Lublinie pod Nr. 12 zamieszkały, jako Obrońca popierającego, u którego tenże ma obrane zamieszkanie.

Lublin d. 28 Czerwca (10 Lipca) 1869 r.
Barchwitz.

Przylepiono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego tutejszego.

Lublin d. 28 Czerwca (10 Lipca) 1869 r.
Barchwitz.

Po odbyciu w dniach 19 (31) Sierpnia, 2 (14) i 16 (28) Września r. b., trzech publikacji zbioru objaśnień i waruków licytacyjnych sprzedaży wyżej wyrażonej nieruchomości, termin wyrokiem z dnia dzisiejszego do przygowawczego przysądzenia na dzień 31 Października (12 Listopada) 1869 r. wyznaczony został, które odbędzie się w tymże dniu o godzinie 10 rano przed Trybunałem Cywilnym w Lublinie, za sumę rs. 4,341 kop. 60, jako ⅔ części szacunku hypotecznego rs. 6,512 kop. 55 wynoszącego, a gdyby tej nikt nie postąpił, od połowy czyli od sumy rs. 3,256 kop. 27½, którą popierający sprzedaż zaofiaruje.

Lublin d. 16 (28) Września 1869 r.
Jan Wyszyński, Patron.

N. D. 7337. Pisarz Trybunału Cywilnego w Płocku.

W zastósowaniu się do art. 682 K P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Jana wszelakiego podrewizora dochodów skarbowych tabacznych, w mieście powiatowem Lipnie gubernji Płockiej zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do obecnego interesu u Karola Sadkowskiego Patrona Trybunały Cywilnego w Płocku, w temże mioście mieszkającego, obrane mającego, który to Patron zarazem popieraniem sprzedaży części ziemskiej dóbr Pinina lit. D. wraz z gruntami przyległemi na wsi Kordyszewie trudnić się będzie, w egzekucji sądowej przeciwko Mikołajowi i Urszuli małżonkom Zrzelskim właścicielom powyższej części wraz z gruntami we wsi Pininie Powiecie Rypińskim Okręgu Lipnowskim zamieszkałych, z mocy prawnych tytułów, protokółem Wojciecha Kołakowskiego Komornika przy Sądzie Pokoju w Lipnie d. 12 (24) Sierpnia 1867 r. sporządzonym, zajęte i zanresztowane zostały część ziemska na wsi Pininie lit. D. wraz z gruntami na wsi Kordyszewie w Powiecie Rypińskim Okręgu Lipnowskim położona, końcem onych sprzedaży w drodze przymuszonego wywłaszczenia, na audjeucji Trybunału Cywilnego w Płocku odbywać się mającej, których opis szczegółowy jest następujący:

Dobra ziemskie Pinino składające się z części wsi Pinino lit. D. i gruntów przyległych na wsi Kordyszewie, położone w powiecie Rypińskim Gubernji Płockiej gminie Rogowo, parafi Rogowo, pod jurisdykcją Sądu Pokoju w Lipnie.

Graniczą na wschód z dobrami prywatnemi Kobrzyńcem Starym, na południe z dobrami prywatnemi Kobrzyńcem Nowym i kolonją Łosiaki, na zachód z dabrami prywatnemi Kordyszewo i dobrami Harszewo, są odległe od miasta powiatowego Rypina mil 2, od m. Lipna mil 2, od m. Dobrzynia nad Drwęcą mil 2, od m. Kikoła mila 1⅓, od m. Skępego mila 1, od m. Włocławka mil 5, od miasta Gubernjalnego Płocka mil 8. Część dóbr zajęta jest w dziedzicnem posiadaniu Mikołaja i Urszuli małżonków Zrzelskich, jawnych z wykazu hypotecznego właścicieli, ma ogólnej rozległości włók m ary nowopolskiej około pięciu mianowicie: i

W rolach ornych włók około 3, w ogrodach warzywnych około jednej morgi w ogrodzie owocowym około jednej trzeciej części morgi, w łąkach około mórg 12, w pastwiskach oko ło włóki jednej i mórg 9, w drogach i nieużytkach około mórg mórg 5, w zaroślach około mórg 2, pod zabudowaniami i podwórzem około morgi jednej, wszystko w gruncie żytnim klasy II, III i IV. gospodarstwo jest w nich trzy polowe, z różnych ról złożone, a mianowicie:

W palu pierwszym grunt graniczący od północy z gruntami do Kordyszewa należącemi, a od południa z gruntami Piotra Trzcińskiego. 2. Cztery role gruntu graniczące od północy z gruntami rządowemi, a od południa z gruntami Piotra Trzcińskiego. 3. Dwie role gruntu graniczące od północy z gruntami rządowemi, a od południa z gruntami sukcesorów Jana Olszewskiego. 4. Dwie role gruntu graniczące od północy z gruntami sukcesorów Jana Olszewskiego, a od południa jedna z gruntami Piotra Trzcińskiego, a druga z gruntami rządowemi.

W polu drugim: Dwie role gruntu graniczące od zachodu z gruntami rządowemi, a od wschodu z gruntami sukcesorów Jana Olszewskiego. 2. Trzy role gruntu graniczące od zachodu z gruntami sukcesorów Jana Olszewskiego, a od wschodu z gruntami rządowemi. 3. Trzy role gruntu gramiczące od zachodu z gruntami Piotra Trzcińskiego, a od wschodu z gruntami rządowemi. 4. Rola gruntu między wschodem a zachodem pomiędzy gruntami rządowemi. 5. Rola gruntu granicząca od zachodu z gruntami sukcesorów Jana Olszewskiego, a od wschodu z gruntami Piotra Trzcińskiego. 6. Rola gruntu granicząca od zachodu z gruntem rządowem, a od wschodu z gruntem sukcesorów Jana Olszewskiego. 7. Rola gruntu granicząca od wschodu z gruntem Trzcińskiego, a od zachodu z gruntem rządowym.

W polu trzecim: 1. Dwie role gruntu graniczące od południa z gruntami Piotra Trzcińskiego, a od północy z gruntami rządowemi. 2. Dwie role gruntu graniczące od zachudu z gruntami sukcesorów Jana Olszewskiego, a od wschodu z gruntem Piotra Trzcińskiego. 3. Trzy role gruntu graniczące od zachodu z gruntami rządowemi, a od wschodu z gruntami Piotra Trzcińskiego. 4 Dwie role graniczące od zachodu z gruntami sckcesorów Jana Olszewskiego, a od wschodu z gruntami rządowemi. 5 Rola gruntu granicząca od wschodu i zachodu z gruntami sukcesorów Jana Olszewskiego. 6. Rola gruntu granicząca z południa z gruntem rządowym a z północy sukcesorów Jana Olszewskiego. 7. Rola gruntu pomiędzy gruntami rządowemi 8. Dwie role graniczące od zachodu z gruntami rządowemi, a od wschodu z gruntem Piotra Trzcińskiego. oraz 10. Paśnik wspólny z całą wsią, przestrzeni około wł. 5 i zarośli jałowcem i innemi krzakami. 11. Przy drodze idącej z Pinina do Rogówka jest około 150 pręt. ziemi kwestjonowanej.

Grunta na wsi Kordyszewie: 1. Pięć rol gruntu graniczące od zachodu z gruntami Leona Nadrowskiego, a od wschodu z gruntami Antoniego Romińskiego. 2 Dwie role gruntu graniczące od południa z gruntami Antoniego Kisielewskiego, a od północy z gruntami Leona Nadroskiego 3. Rola granicząca od południa z drogą z Kordyszewa do Charzewa prowadzącą, a od północy z gruntami Leona Nadroskiego. 4 Dwie role z których jedna graniczy od południa z gruntem Leona Nadroskiego, a od północy z gruntem Antoniego Rumińskiego, a druga graniczy odwrotnie. 5. Rola granicząca od południa z gruntem Leona Nadroskiego, a od północy z gruntami Antoniego Rumińskiego.

Zabudowania na tejże części są następujące: dom mieszkalny z drzewa słomą kryty, przy którym jest przybudowany budynek o trzech chlewkach, stodoła o dwóch klepiskach z drzewa słomą kryta, pod którą znajduje się sklep do kartofli z kamiemi.

Budynek z drzewa pod słomą obejmujący: owczarnią, sieczkarnią, szopę dla bydła, wozownię i stajnią, studnia w podwórzu drzewem cembrowana z żurawiem i kluczką, trzy parski na kartofle balami i kamieniami ocembrowane.

W ogrodzie owocowym znajdują się drzewa: gruszkowe, śliwkowe, jabłonkowe, i wiśniowe, który to ogród i zabudowania ogrodzone płotem z żerdzi. Na części dóbr Pininą lit. D., z gruntem na wsi Kordyszewie zajętych, niema żadnych inwentarzy, ani narzędzi rolniczych do gruntu przywiązanych.

Wysiewa się: oziminy około korcy warszawskich 30, jarzyny korcy 30, kartofli wysadza się korcy 30, siana zbiera się oprócz pótrawu fur czterokonnych 13, która to część zostaje w dzierżawnem posiadaniu Jana i Karoliny małżonków Hartkie na lat 9, za kontraktem prywatnym z dnia 1 Stycznia 1866 r. za opłatą rocznie po rsr. 100 i za kaucją rsr. 150, którą w ostatnim roku w cenie dzierżawnej, potrącić mają prawo i pod obowiązkiem wydawania w naturze różnych przedmiotów.

Znajduje się na niej siedmiu włościan uwłaszczonych którzy razem zajmują ziemi ornej mórg 15 pręt. 47 miary nowopolskiej i łąk mórg 5 prętów 160 i używają służebności.

Oprócz czego znajdują się zastawnicy: Wiktorja Michalska zajmująca w domu dworskim mieszkanie oraz trzy morgi gruntu, pobierająca jedną furę czterokonną siana i dwa zagony pod len, od sumy rs. 540 i Antoni Wesołowski zajmujący także w domu dworskim mieszkanie i grunta na wsi Kordyszewie.

Podatki wedle świadectwa Kasy Powiatu Lipnowskiego tak z części zajętych, jako też innych właścicieli wsi Pinina i Kordyszewa, opłacają się łącznie, a mianowicie: z wsi Pinina ogółem rsr. 52 kop 62, a z wsi Kordyszewa ogółem rs. 44 kop. 77½.

Akt zajęcia pozostawiony został w kopiach: a) Pisarzowi Sądu Pokoju w Lipnie Ludwikowi Siniarskiemu, d. 13 (25) Września 1867 roku, b) Naczelnikowi Powiatu Lipnowskiego Wasilemu Horaczkowskiemu, i c) Wójtowi gminy Rogowo Wojciechowi Lazarowskiemu d. 5 (17) Września 1867 r., wszystkim do rąk własnych.

Następnie i na zadosyć uczynienie przepisom prawa wpisany został do akt hypotecznych księgi wsi Pinino lit. D. w Sądzie Pokoju w Lipnie w dniu 22 Sierpnia (3 Września) 1869 r. zaś do księgi zaaresztowań w kancelarji Trybunału Cywilnego w Płocku dnia 6 (18) Września t. r.

W dalszym zaś postępie termin do pierwszej publikacji zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych, za zasadę do sprzedaży tej części ułożyć się mających, wyznacza się na dzień 25 Listopada (7 Grudnia) 1869 r. o godzinie 10 z rana, druga zaś i trzecia publikacja odbędzie się co dwa tygodnie kolejno po sobie idące.

Wyciąg niniejszego obwieszczenia wywieszonym dziś został na tablicy w sali audjencjonalnej Trybunału tutejszego a drugi egzemplarz onego wydanym jest Sadkowskiemu Patronowi, sprzedaż tę popierającemu

Płock d. 6 (18) Września 1869 r.
Gurbski.

N. D. 7378 Na powództwie Tomasza Swierczyńskiego Pisarza Dynaburgskiej Komendy, w fortecy Dynaburgskiej Państwie Rosyjskiem konsystującego i zamieszkałego, przeciwko wspólnastępcom Kazimierza Jaworskiego, zaocznym wyrokiem Trybunału Kaliskiego z dnia 19 (31) Października 1866 roku, wyrokami Trybunału Kaliskiego z opozycji dnia 24 Sierpnia (5 Września) 1867 r. i Sądu Apelacyjnego z dnia 23 Lipca (4 Sierpnia) 1868 r. zapadłemi, potwierdzonym, nakazany został dział majątku po Kazimierzu Jaworskim pozostałego. Majątek ten składa się z nieruchomości w mieście Złoczewie leżących, mianowicie: domu drewnianego Nr 78 przy ulicy targowej z chlewikiem na rs. 503 oszacowanego, z domu drewnianego Nr. 99 przy ulicy Tarnej, wraz z oborką, kurnikami, stodołą i ogrodem na rs. 635 oszacowanego, wreszcie z roli składów 17 w różnych kawałkach położonych, niemniej łąki nazwanej Koło S go Jana na rsr. 619 oszacowanych. Licytacja odbywać się będzie w trzech oddziałach, w szczególności: a) nieruchomość Nr. 78 z chlewikiem przy ulicy Tyrgowej w Złoczewie; b) nieruchomość Nr. 99 z przyległemi budynkami i ogrodem; c) role składów z łąką 17 w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Kaliskiego w mieście Kaliszu, przed Wielmożnym Sędzią delegowanym Franciszkiem Sulimierskim. Termin do przygotowawczego przysądzenia jest na dzień 5 (17) Listopada r. b. godzinę 3 z południa oznaczony.

Kalisz dnia 17 (29) Września 1869 r.
Roman Ostapowicz,
Patron Tryb. Cyw. Kaliskiego.

ZAPOZWY EDYKTALNE I ŚLEDCZE.

ВЫЗОВЫ КЪ СУДУ.

N. D. *7144. Судъ Исправительной Полиціи въ Пултускѣ.*

20 Іюня с. г. утромъ на пастбищахъ дер. Туржинъ, Островскаго уѣзда, найдено неизвѣстнаго хозяйна гнѣдую лошадь съ бѣлыми пятнями шести лѣтняго возраста, а потому означенный Судъ предлагаетъ всѣмъ кто знаетъ, чья эта лошадь, увѣдомить въ теченіи 30 дней.

Г. Пултускъ, 7 (19) Сентября 1869 г.
Предсѣдательствующій Судья.
Шклярскій.

N. D. *7194. Судъ Исправительной Полиціи въ Ленчицѣ.*

Призываетъ Пелагію Грущинскую въ д. Венгрженовицахъ, Равскаго уѣзда проживающую, но теперъ неизвѣстно гдѣ находящуюся, чтобы въ продолженіи 30 дней явилась въ здѣшнемъ Судѣ для выслушанія приговора Аппеляціоннаго Суда, 12 (24) Мая с. г. послѣдовавшаго и вошедшаго уже въ законную силу.

Г. Ленчица, 18 (30) Сентября 1869 г.
Предсѣдательствующій Судья, Баеръ.

N. D. 7147. Соколовскій Судъ Простой Полиціи

Вызываетъ симъ Феликса Залевскаго, прежде въ деревни Сулькахъ, Венгровскаго уѣзда проживающаго, нынѣ же по мѣсту жительства неизвѣстнаго, дабы въ продолженіи 30 дней явился въ здѣшній Судъ по собственному дѣлу, ибо въ противномъ случаѣ поступлено съ нимъ будетъ по законамъ.

Г. Соколовъ, Сентября 18 (30) д. 1869 г.
Предсѣдательствующій, Веберъ.

N. D. 7260. *Судъ Исправительной Полиціи въ Яновѣ.*

Вызываетъ проживавшаго прежде въ городѣ Бѣлгораѣ Ивана Коперваса, 34 лѣтъ, дабы въ теченіи 30 дней со дня припечатанія сего объявленія, явился въ означенный Судъ по собственному дѣлу, ибо по истеченіи этого срока, поступлено будетъ по закону.

Г. Яновъ, 25 Августа (6 Сент.) д. 1869 г.
и. д. Предсѣдательствующаго Судьи,
Кавивскій.

w Drukarni Rządowej Okręgu Naukowego Warszawskiego.- Za pozwoleniem Cenzury.